

**Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**
Του κ. Ιωάννου Αθανασοπούλου, σελ. 5

**Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ - Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ**
Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη, Δρ. Θ. * σελ. 6

**Δέηση του Μητροπολίτου
Ναυπάκτου κ.κ. Ιεροθέου
στον Άγιο Πολύκαρπο**
ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛ. 9

25 ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΣΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Προς ασεβούντας στη μνήμη των ηρώων και μαρτύρων τού 1821)

Καθώς γιορτάζουμε σήμερα την μεγάλη διπλή και λαμπρή γιορτή τού Ευαγγελισμού, στεκόμαστε με δέος ενώπιον της κενώσεως τού Θεού, ο οποίος σαρκώνεται, γίνεται δηλαδή άνθρωπος, «ίνα τόν άνθρωπον θεόν απεργάσθαι».

Αλλά στεκόμαστε και με συγκλονισμό ψυχής μπροστά στο μεγαλείο τού Γένους μας και τις ηρωικές θυσίες, τούς αγώνες και τα μαρτύρια όλων εκείνων, οι οποίοι έπεσαν στον βωμό τής ελευθερίας τής Ορθοδόξου Πατρίδος μας.

Μπορεί για τούς πολλούς οι επέτειοι να είναι απλώς κάποιες γιορτές, κάποια σημεία μέσα στο διάβα τού χρόνου, χωρίς βαθύ και ουσιαστικό περιεχόμενο. Ίσως για κάποιους τα γεγονότα να έχασαν την πνευματική τους χροιά και το βαθύ τους νόημα, λόγω τής εκκοσμικεύσεως και απομακρύνσεως από τις πνευματικές μας ρίζες. Όμως για μάς, αυτές οι εορτές, σαν αυτό το χιλιοδοξαμένο πανηγύρι τής λευτεριάς, είναι η πεμπτουσία τής υπάρξεώς μας, είναι το μεδούλι τής ζωής μας και το οξυγόνο της πνευματικής μας πορείας.

Αφού αποτίσωμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης σε όλους εκείνους οι οποίοι έπεσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος και έγιναν θυμιάμα πυρίκαυστο στο θυμιατήρι τού Γένους, για να τελεστή το ιερό Τρισάγιο, θα αναφερθούμε σε κάποια στοιχεία, τα οποία θεωρούμε ότι αποτελούν τόν βασικό κορμό των ιερών υπέρ τής πίστεως και τής πατρίδος αγώνων. Τούτο το πράττομε αφ' ενός μεν για την ανάγκη τής διδασχής και επιστηρίξεως των ημετέρων, αφ' ετέρου δε ως απάντηση σε όλους εκείνους, οι οποίοι καιροφυλακτούν ως ιοβόλες έχιδνες να χύσουν το πικρό τους δηλητήριο, κάθε φορά πού βρισκόμαστε μπροστά από τις εθνικές μας επετείους, συκοφαντώντας την μαρτυρική και αιματοβαμμένη πορεία τού Έθνους μας. (Κάθε χρόνο εναναλαμβάνουν τα ίδια, γελοία και εμετικά φληναφήματά τους. Πέρυσι κάποιιο μέσω τηλεοπτικών σταθμών. Εφέτος άλλοι μέσω κατάπτυστων επιστολών προς μαθητάς).

Και δεν λογαριάζουν οι δύστυχοι, ότι αν δεν υπήρχαν οι αγώνες και οι θυσίες των Πανελλήνων εκείνης τής εποχής, ούτε ελεύθεροι θα ήταν, σήμερα, ούτε στα πόδια τους θα μπορούσαν να σταθούν, ούτε λέξη να αρθρώσουν, σαν αυτές πού ασύστολα εκστομίζουν κάθε τόσο από τα ιοβόλα χείλη τους.

Αρχίζομε λοιπόν την διδασχή, αφού αυτό επιτάσσει το ιερό μας χρέος έναντι τού ιστορικού παρελθόντος, τού παρόντος, αλλά και τού μέλλοντος τής πατρίδος μας.

Οι Έλληνες αγωνίστηκαν:

1. Υπέρ τής αμωμότητος και Ορθοδόξου ημών Πίστεως. Ποτέ δεν έβαλαν και τίποτε πάνω α-

πό την πίστη στον αληθινό Θεό. Αυτή η πίστη τούς κράτησε τετρακόσια ολόκληρα χρόνια — και σε άλλες περιοχές, όπως στην Μακεδονία μας λ.χ., ακόμη περισσότερα — όρθιους, αγέρωχους, με φρόνημα γενναίο, μαχητικό και ενθουσιαστικό.

Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογεί τα όπλα

Τούς όπλισε με υπομονή και θάρρος, ώστε να μη δειλιάζουν ενώπιον παντός κινδύνου, αφού εγνώριζαν πολύ καλά ότι ο άνθρωπος είναι οδίτης, οδοιπόρος δηλ. προς την Βασιλεία των Ουρανών.

Στρατιές ολόκληρες Νεομαρτύρων παρελαύνουν ενώπιόν μας, σε μια μαρτυρική πορεία προς την Ανάσταση και την δόξα. Και είναι άνθρωποι κάθε ηλικίας και κοινωνικής καταστάσεως. Όλοι τους ακολούθησαν τούς πρώτους Μάρτυρες τής ορθρινής περιόδου τής Εκκλησίας μας, ελκυσθέντες στον ιερό αγώνα και από την αγωνιστική φλόγα τού μάρτυρα τελευταίου Αυτοκράτορα και γενναίου υπερασπιστού τής Βασιλίδος των Πόλεων.

Είναι Πατριάρχες, Αρχιερείς, Ιερείς, Μοναχοί και Μοναχές, νέοι και νέες, παιδιά αμούστακα, γραμματισμένοι και αγράμματοι. Όλοι τους σέρνουν τόν αιματομένο χορό ελευθερίας και ανεβαίνουν στον ουρανό ως ακοίμητοι πρέσβεις προς τόν Θεό υπέρ τής Ορθοδόξου Ελληνικής Πατρίδος.

Ποιός μπορεί να αμφισβητήσει ότι σειρά ολόκληρη Πατριαρχών σφαγιάστηκαν ή απαγχονίστηκαν, πλείαδες Αρχιερέων και χιλιάδες άλλων κληρικών, μοναχών και λαϊκών, έπεσαν από τα χέρια των απίστων τυράννων κατά την διάρκεια τής πι-

**Του Σεβ. Μητροπολίτου
Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ**

κρής σκλαβιάς; Το μαρτυρεί η κλειστή πύλη τού Πατριαρχείου, ο Ζαχαρίας από την Άρτα, πού μαρτύρησε στην πόλη των Πατρών, οι παιδομάρτυρες Χριστόδουλος και Αναστασία, ο Παύλος από το Σοπώτο, για να μνημονεύσω τούς δικούς μας μάρτυρες ενδεικτικά, αλλά και τόσοι άλλοι.

Ποιός μπορεί να μη γονατίσει μπροστά στον ηρωισμό τού Αχαιο (από την Ζουμπάτα Πατρών) Δέρκων Γρηγορίου και των άλλων Αρχιερέων τού Οικουμενικού Θρόνου, ή στο δράμα των ιερών σφαγίων, Αρχιερέων και Προκρίτων τής φοβερής ειρκτής τής Τριπολιτσάς; Ποιός δεν συγκλονίζεται μπροστά στον μαχητικό ενθουσιασμό τού Παπαφλέσσα, τόν οίστρο τού Εθνεγέρτου Παλαιών Πατρών Γερμανού, την θυσία τού Διάκου στην Αλαμάνα, τού Ιωσήφ Ρωγών, τού Σαλώνων Ησαΐα, τού Σαμουήλ στο Κούγκι και τόσων άλλων; Αυτόν τόν υπέρ τής Πίστεως ιερό αγώνα τόν μαρτυρεί το Άγιο Ποτήριο στην Επάνω Χρέπα, από το οποίο εκοινώνησαν ο Κολοκοτρώνης και τα παλληκάρια του, λίγο πριν την απελευθέρωση τής Τριπολιτσάς, ανήμερα τού Σταυρού, το 1821. Πόσα άλλα περιστατικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε...!

2. Υπέρ τής Πατρίδος, την οποίαν εθεώρησαν και δικαίως «πατρός τε και μητρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον και σεμνώτερον και αγιώτερον», και υπέρ τής οποίας έχυσαν ποταμούς αιμάτων, ποτίζοντας το δένδρο τής Ελευθερίας για να βλαστήσει και να καρποφορήσει, ώστε σήμερα εμείς, ένεκα των ηρωικών παλαισμάτων και θυσιών εκείνων, να ζούμε και να κινούμεθα ελεύθεροι, μέσα σε μια πολιτισμένη χώρα.

Η στεριά και η θάλασσα, τα βουνά και οι κάμποι, ό,τι μαρτυρούσε Ελλάδα, ήταν για τούς μαρτυρικούς προγόνους μας, πού ζούσαν υπό τόν τούρκικο ζυγό, υπόθεση αγώνων και θυσιών.

Αγάπησαν το Έθνος τους, υπερασπίστηκαν τα άγια χώματά του, επρομάχησαν και προκινδύνευσαν για κάθε σπιθαμή τής Ελληνικής γης, αφού έβλεπαν την λαίλαπα των απίστων να μολύνει όχι μόνο τα πατρώα εδάφη, αλλά να επιθυμή την προέλαση και προς την υπόλοιπη Ευρώπη. Ίσως ελάχιστοι έχουν εκτιμήσει την μεγάλη αυτή προσφορά τής Ελλάδος προς την Δύση, αφού ύψωσε τείχος επί ολόκληρους αιώνες, για να σταματήσει τις ορδές των εξ ανατολών βαρβάρων, προς τόν ευρωπαϊκό χώρο. Και όμως,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

Διπλή γιορτή – διπλή χαρά - διπλή δοξολογία.
Ευαγγελίζεται η Θεοτόκος την ενσάρκωση του Θεού και μαζί ευαγγελίζεται και ο Ελληνισμός την παλιγγενεσία του. Χαίρε και αγάλλου Παρθένε. Χαίρε και αγάλλου Ελλάς. Διπλό το μήνυμα της ημέρας. Ευαγγελίζεται η Παρθένος την άσπορο σύλληψη και μαζί ευαγγελίζεται και η Ελλάς την νεκρανάστασή της. Τη λύτρωση από την προπατορική αμαρτία ευαγγελίζεται ο κόσμος. Τη λύτρωση από τον οθωμανικό ζυγό 400 χρόνων ευαγγελίζεται το Έθνος.

Δύο κορυφαία γεγονότα που μεγαλύνουν και λαμπροφορούν τη Δευτέρα που έρχεται. Δύο κορυφαίες επέτειες δεμένες όμως τόσο άρρηκτα μεταξύ τους, ώστε να γίνονται μία για μας τους Έλληνες. Χαίρε Κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά Σου - αναφωνεί ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Ελευθερία η θάνατος ορκίζει τους αγωνιστές ο Παλαιών Πατρών Γερμανός.

Χαίρε ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνους λογισμοίς – υμνεί ο μελωδός μέσα στις κατάφωτες λαμπροστόλιστες εκκλησίες με τα κεριά να υψώνουν τη δέηση του πλήθους στη Μητέρα των μητέρων.

Μάχου υπέρ πίστεως και πατρίδος αναφέρει η προκήρυξη του Υψηλάντη στο Ιάσιο δίνοντας το στόχο της επανάστασης που είναι για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την Ελευθερία.

Και γίνεται η «**Σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν**» πραγματικότητα. Γίνεται το παράλογο λογικό. Η άσπορος σύλληψης και μαζί και η επανάσταση των Ραγιαδών. Χαίρε ότι υπάρχουν βασίλειος καθέδρα, χαίρε ότι βαστάξεις τον βαστάζοντα πάντα-αναφωνεί ο Γαβριήλ και η Παρθένος απορεί. Έκ λαγόνων αγνών υιός πως τεχθείνε δυναντόν λέξον μοι - για να πάρει την απάντηση. Χαίρε βουλής απορρήτου μύστης!

Βουλής απορρήτου μύστης – είναι όμως και η Ελληνική επανάσταση.

Γεγονότα που τα απορρίπτει ο ορθολογισμός και τα δύο.

Πρώτα και πάνω από όλα η ενσάρκωση του Θεού. Το ίδιο γεγονός έξω από τη λογική είναι και η αφύπνιση του υποδούλου έθνους, ώστε με μια ψυχή και με μια ορμή να ξανακερδίσει τη λευτεριά του.

«Αγγελικόν δυνάμεν στρατηγός απεστάλη εκ Θεού Παντοκράτορος προς αγνήν και παρθένον ευαγγελίσασθαι ξένον και απόρρητον θαύμα», διαβάζουμε και μέσα σ' αυτή την θρησκευτική κατάνυξη

που η απόρρητος βούληση χαρίζει ξανά στον κόσμο την ελευθερία από την αμαρτία, ξεσηκώνεται και το έθνος για να αποκτήσει τη δική του ελευθερία.

Γονατίζει ταπεινή σήμερα η ελεύθερη Ελλάδα μπροστά στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου ψάλλοντας με τον υμνωδό «**Χαίρε τύραννον εκβαλούσα της αρχής**» που με τον αγώνα του '21 αυτό το «**Τύραννον εκβαλούσα της αρχής**» (διώχνοντας τον τύραννον από την εξουσία όπως θα λέγαμε στην απλοελληνική μας) γίνεται και χαιρετισμός στον αγώνα του Έθνους.

Διπλή χαρά, διπλή γιορτή για τη Χριστιανωσύνη και τον Ελληνισμό που χαίρει και αγάλλεται μαζί με τον Αρχάγγελο. Χαίρε ότι τα ουράνια συναγάζεται τη γη. Χαίρε ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

Αυτή η συμπίεση του αγώνα με την ορθοδοξία και την πίστη και μαζί με τη βεβαιότητα ότι ο Θεός θα βοηθήσει τα δίκαια του καταπιεσμένου ραγιά, έρχεται από πολύ μακριά, καθώς σε όλη την ιστορική του πορεία ο Ελληνισμός συνέδεσε τους αγώνες του με τη βοήθεια του Θεού και δεν είναι λόγος κενός ούτε ονειροφαντασία το ότι πολλοί μαχητές του Αλβανικού μετώπου στον πόλεμο του '40 ιστορούσαν ότι έβλεπαν μια μαυροφορεμένη γυναίκα να τους εμψυχώνει στην πρώτη γραμμή του μετώπου όμοια καθώς η Υπέρμαχος στρατηγός εμφανίστηκε στα τείχη της Κων/πολης το 676 και κατανίκησε τους Αβάρους που τη πολιορκούσαν!

Φίλοι μου – αδερφοί αναγνώστες. Ανερμήνευτες οι βουλές Κυρίου. Οσονδήποτε και να προσπαθήσεις μόνο η πίστη μπορεί να τις ερμηνεύσει. Μόνο η πίστη μπορεί να εισχωρήσει στο βαθύτερο νόημα της αστόρου συλλήψεως. Εμείς γονατίζουμε και ψάλλουμε με τον υμνωδό.

Χαίρε κλίμαξ επούρανε δι' ης κατέβη ο Θεός χαίρε γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν.

Χαίρε βλαστού αμαράντου κλήμα χαίρε καρπού ακηράτου κτήμα.

Εξαίσιες εικόνες που διαδέχονται η μία την άλλη σε ένα ποιητικό δοξολόγημα που όμοιο του δεν έχει ξαναγραφεί!

Τώρα που η πατρίδα μας περνάει άλλη μια δοκιμασία ας ευχηθούμε η Παναγία όπως προσέτρεχε μέχρι τώρα σε βοήθειά μας έτσι κι αυτή τη φορά να συμπαρασταθεί στον Ελληνισμό που προσεύχεται

Χαίρε δι' ης νεουργείται η κτίσις –Χαίρε δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης. Χαίρε νύμφη ανύμφευτε.

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"
Του Σταύρου Ιντζεγιάννη
ΑΠΑΣ ΓΗΓΕΝΗΣ
ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΤΩ...

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπικής μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-ΡΕΜ".

Ιερά Μνήμη των Αγίων Χρυσάνθου και της συζύγου του Δαρείας

ΕΟΡΤΑΣΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ο Π. ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΣΤΕΛΛΑΤΟΣ

Η Αγία μας Εκκλησία τίμησε την Ιερά Μνήμη των Αγίων Χρυσάνθου και της συζύγου του Δαρείας την περ. Τρίτη 19 Μαρτίου 2013.

Ο Αγιορείτης Μοναχός π. Μωυσής στο βιβλίο του «Οι Έγγαμοι Άγιοι της Εκκλησίας» μας λέγει συνοπτικά για το άγιο ζεύγος τα εξής: Ο Χρυσάνθος ήταν υιός συγκλητικού της Αλεξάνδρειας. Όταν μαθεύτηκε πως βαπτίστηκε χριστιανός, ο πατέρας του τον έκλεισε σε φυλακή και κάλεσε ωραία νέα φιλόσοφο, την Αθηναία Δαρεία, για να τον μεταλλάξει και να τον παντρεύει μαζί της. Το αποτέλεσμα ήλθε σύντομα, όχι και το ποθούμενο.

Ο Χρυσάνθος βάπτισε και τη σύζυγό του φέρνοντάς την στην όντως φιλοσοφία, αλήθεια και ζωή, τον Χριστό. Ζώντας σαν αδέρφια και όχι σαν ανδρόγυνο, δίδασκαν τον λαό καθαρότητα βίου, εγκράτεια και τη χαρά της αφιερωμένης στον Θεό ζωής. Πολλοί πίστεψαν και τους ακολουθούσαν.

Μα οι ειδωλολάτρες δεν μπορούσαν να μείνουν άπρακτοι σε αυτή τη δύναμη, που κατετρόπωνε την αδυναμία τους. Τους καταγγέλουν στον έπαρχο πως πείθουν τις γυναίκες να παρατούν τους άνδρες τους και να πηγαίνουν με τον Χριστό. Μετά από βασανισμούς τελειώνουν αυτή τη ζωή, για να μεταπηδήσουν στην όντως ζωή, της Βασιλείας των Ουρανών (Αλεξάνδρεια 3ος αιώνας).

Την ημέρα αυτή, τα ονομαστήριά του εόρτασε και ο σεβαστός μας Αρχιμανδρίτης π. **Χρυσάνθος Στελλάτος** (εφημέριος Ι.Ν. Αγίου Νεκταρίου Πατρών και Δ/ντής Μ.Μ.Ε. της τοπικής μας Εκκλησίας).

Τέλεσε το πρωί προηγουμένη Θεία Λειτουργία - εν πληθούση εκκλησία - με συλλειτουργό τον Διάκονο Κασσιανό, ενώ στο Ιερό Βήμα συμπροσευχόμενος ήτο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. **Χρυσόστομος** και πλειάδα κληρικών.

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΟΚΑΣ

Άξιο τέκνο του Λιμενικού Σώματος

Διακρινόταν από μία παραδοσιακή ευγένεια, έντονη κοινωνικότητα και αντιμετώπιζε όλα τα προβλήματα με χαμόγελο. Αγαπούσε και σεβόταν τους θεσμούς και έβλεπε την Εκκλησία ως χώρο λατρείας και κοινωνίας με τον Θεό και τους ανθρώπους. Πρόκειται για τον Παναγιώτη Δημόκα ανθυπασπιστή του Λιμενικού Σώματος (ε.α.).

Ο 63χρονος αδελφός μας κοιμήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου και η Εξόδιος Ακολουθία τελέστηκε την επομένη ημέρα από τον **Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου** Λάγγουρα και η ταφή του στο Κοιμητήριο Αγίου Μηνά Πατρών.

Ο Πλωτάρχης του Λ.Σ. (ε.α.) **κ. Κωνσταντίνος Καλογέρης** στον Επικήδειο λόγο που εξεφώνησε μεταξύ άλλων είπε:

"Αγαπητέ φίλε και συνάδελφε Παναγιώτη. Ήλθαμε σήμερα εδώ να σε αποχαιρετήσουμε για το μακρινό σου ταξίδι, ύστερα από γνωριμία και φιλία πολλών ετών. Είμαστε όλοι εδώ οι παλαιοί και νεότεροι συνάδελφοί σου Λιμενοφύλακες, Υπαξιωματικοί και Αξιωματικοί του Λ.Σ. με τους οποίους συνηπρήτησες όχι μόνο στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πατρών, αλλά και σε άλλες υπηρεσίες που σε είχε τοποθετήσει η Υπηρεσία.

Ήσουν πάντα άψογος και ικανός στην εκτέλεση των καθηκόντων σου. Συγκέντρωνες πάντα την αγάπη και τον σεβασμό όχι μόνο των συναδέλφων σου, αλλά και των άλλων εργαζομένων στο λιμάνι και όλων των συναλλασσομένων με την Υπηρεσία.

Ήσουν υπόδειγμα ηθικής, αγωνιστικότητας και ηρεμίας προς παράδειγμα.

Ως οικογενειάρχης ευτύχησες να έχεις ως σύζυγο την Παναγιώτα με την οποία απέκτησες δύο παιδιά, τα οποία μεγάλωσες με αγάπη και φροντίδα. Έλαβες όλους τους προβλεπόμενους βαθμούς και μετάλλια στις τάξεις του Λ.Σ. που υπηρετήσες επί σειρά ετών. Οι συνάδελφοί σου στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πατρών θα σε ενθυμούνται με τις καλύτερες αναμνήσεις.

Είθε ο Θεός να δώσει δύναμη και παρηγορία στην οικογένειά σου για να ανταπεξέλθει τις δύσκολες στιγμές για την μεγάλη απώλεια. Εσύ όμως έχοντας για αποσκευές τις ευχές και ευγνωμοσύνη όλων όσων εξυπηρέτησες με κάθε τρόπο, αλλά και όλων ημών και ιδιαιτέρως της οικογενείας σου, βαδίζεις προς την άνω Ιερουσαλήμ, όπου καταταγείς μεταξύ των δικαίων.

Καλό ταξίδι Παναγιώτη".

Ο "Ε" εύχεται όπως ο αείμνηστος αδελφός μας βρεθεί στην αγκαλιά του Πανάγαθου Θεού.

Στο Πνευματικό Κέντρο Αγ. Νεκταρίου, ο Σεβασμιώτατος εύχεται στον π. Χρυσάνθο, ενώ διακρίνονται η κατά σάρκα μητέρα του κα Ελένη Στελλάτου, και ο ιεροψάλτης Μάριος Σαράντης

Στο τέλος τελέστηκε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των κεκοιμημένων δούλων του Θεού, του από Τραπεζούντος και μετέπειτα Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χρυσάνθου και του ασιδίμου Μητροπολίτου πρώην Πατρών κυρού Νικοδήμου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στον βίο των τιμωμένων αγίων, στον πνευματικό αγώνα των πιστών εν όψει της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής και ολοκλήρωσε με τις δέουσες ευχές προς τον στενό του συνεργάτη π. Χρυσάνθο, τονίζοντας την άριστη πολεμική συνεργασία τους προς όφελος της τοπικής μας Εκκλησίας.

Στο παρακείμενο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο, στον Επίσκοπο, στους ιερείς και στο λοιπό εκκλησίασμα προσεφέρθη νηστίσιμο κέρασμα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ

8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklesiologos@gmail.com

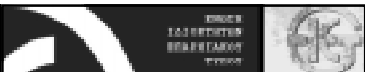
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

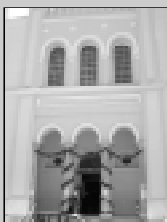

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
ΝΑΟΣ ΘΥΛΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ
ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

* Όρθρος - Θ. Λειτουργία-Λιτάνευση Ι. Εικόνων: ώρα 6.30 π.μ. έως 10.30 π.μ. Θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος**.

* Μέγας Εσπερινός: ώρα 6.30 μ.μ. Θα χοροστατήσει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου & Αγίου Βλασίου **κ.κ. Ιερόθεος**.

* Ιερά Αγρυπνία: ώρα 10.00 μ.μ. έως 1.00 π.μ. Θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Θεοδόσιος Τσιτσιβός**, Ιεροκήρυξ & Προϊστάμενος Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Πατρών.

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

* Όρθρος - Θ. Λειτουργία: ώρες 7.00 π.μ. έως 10.15 π.μ. Θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος**.

* Επίσημη Δοξολογία: ώρα 11.30 π.μ.

* Εσπερινός - Ιερά Παράκλησις: ώρα 5.30 μ.μ. Θα ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Αρτέμιος Αργυρόπουλος**, Ιεροκήρυξ & Καθηγούμενος Ι. Μ. Αγίων Πάντων Πατρών.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια του αειμνήστου αδελφού μας **Ιωάννου Γαλάνη**, αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει δημόσια όλους όσοι συμπαράσταθηκαν στο πένθος μας.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερος τους ιερείς που παρευρέθηκαν και προσευχήθηκαν για την ανάπαυση της ψυχής του αειμνήστου **Ιωάννου**.
Παρακαλούμε, εύχεσθε **ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ**

Για μια σύγχρονη παιδεία
με ελληνορθόδοξη αγωγή

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΕΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ
ΕΤΟΥΣ 2013-2014

Τα Εκπαιδευτήρια «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» γνωστοποιούν στους ενδιαφερόμενους Γονείς και Κηδεμόνες ότι για το σχολικό έτος 2013-2014 δέχονται αιτήσεις εγγραφής νέων μαθητών/τριών στα τμήματα:

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - (Προνήπια- Νήπια)
ΔΗΜΟΤΙΚΟ - Α΄ Τάξη
ΓΥΜΝΑΣΙΟ - Α΄ Τάξη
ΛΥΚΕΙΟ - Α΄ Τάξη.

Υπάρχουν θέσεις και στις ενδιάμεσες τάξεις. Πληροφορίες και κατάθεση αιτήσεων καθημερινώς στα γραφεία των σχολείων μας, Γηροκομείου 61- Πάτρα, τις ώρες 8.30 έως 14.00

Τηλέφωνα: Γραμματεία 2610-224.260
Νηπιαγωγείο: 2610-275.995, Δημοτικό: 2610-275.992, Γυμνάσιο: 2610-274.576, Λύκειο: 2610-641.946

Τα ετήσια διδάκτρα κατά τμήμα είναι:

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ: 2.800 ευρώ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ: 3.200 ευρώ
ΓΥΜΝΑΣΙΟ & ΛΥΚΕΙΟ: 3.500 ευρώ

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»
Ένα σχολείο με όραμα
E-mail: ell_anag@otenet.gr
www.ellinikianagennisi.gr

ΛΥΧΝΟΣ

Εικόνα και Λόγος Θεού

Ο Τηλεοπτικός Σταθμός της Ιεράς
Μητροπόλεως Πατρών και στο ίντερνετ
μέσω της ιστοσελίδας www.i-m-patron.gr

Ο Εκκλησιολόγος

25 ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΣΤΑ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

για να είμαστε επίκαιροι, αντί ευγνωμοσύνης η χώρα μας απολαμβάνει την αχαριστία και την καταφρόνια για μια ακόμη φορά. Ισχύει δυστυχώς και στην περίπτωση αυτή το, «αντί τού μάννα χολήν, αντί τού ύδατος όξος».

3. Για την γλώσσα τους και την παράδοσή τους. Ήταν τόση η ζέση ψυχής, καμίνι φλεγόμενο η καρδιά τους, πού κατόρθωσαν — παρά την αντίθετη άποψη όσων ασελγούν στο όνομα της αληθείας και επί των αιμάτων των ηρωικών προγόνων μας — κατόρθωσαν λέγω, χωρίς σχολειά και οργανωμένη παιδεία, παίζοντας στην κυριολεξία το κεφάλι τους, μέσα από το Κρυφό Σχολειό, πού είναι μια τρανή πραγματικότητα, κάτω από την άγρυπνη μέριμνα και πάλι της στοργικής μάνας, της Εκκλησίας, να διατηρήσουν την Ελληνική γλώσσα, τα ήθη τους και την παράδοσή τους. (Ανάλογα με τούς Τούρκους αγάδες και τις περιοχές, καθ' όλο το διάστημα της πικρής σκλαβιάς αντιμετώπιζαν τα Ελληνόπουλα φρικτές δυσκολίες για να μάθουν έστω και λίγα γράμματα).

Κάθε φορά πού κάποιος λοξοδρομούσε προς τούς απίστευτους, εθεωρείτο νεκρός για τούς δικούς του, για τούς αγωνιστές της πίστewς και της λευτεριάς. «Γιατί Αντίνα φόρεσες μαύρα;» ρωτούσαν την μητέρα τού μετά ταύτα Νεομάρτυρος Παύλου στο Σοπωτό των Καλαβρύτων. «Γιατί ο Παναγιώτης μου πέθανε», απαντούσε εκείνη. Στην πραγματικότητα ο Παναγιώτης είχε τουρκέψει.

*** Για όλα όσα αναφέραμε παραπάνω, οι ήρωες και μάρτυρες πρόγονοί μας, αγωνίστηκαν ενωμένοι.**

Δυστυχώς κάποιοι ανεγκέφαλοι, παραχαράκτες της ιστορίας, θέλησαν κατά καιρούς να παρουσιάσουν την Επανάσταση τού '21 ως ένα ταξικό κίνημα εναντίον της «άρχουσας», κατ' αυτούς, τάξης. Κατέφυγαν δε ορισμένοι στο έργο, ανωνύμου τινός, επιγραφόμενο «Ελληνική Νομαρχία», προκειμένου να στηρίξουν τις αστήρικτες πεποιθήσεις τους και να δώσουν υπόσταση στις όποιες ανυπόστατες απόψεις τους, πού είχαν ή έχουν ιδεολογικό χρωματισμό και προσανατολισμό.

Όμως έστω και αν δεν θέλει οποιοσδήποτε να πεισθή με όσα εμείς κηρύττομε, «τοις των μαρτυρικών ηρώων προγόνων μας ρήμασι και ταίς θυσίαις πειθόμενοι», και αν τούς μεταγενεστέρους των αγωνιστών ιστορικούς ήθελε να διαψεύση, ας ακούση εκείνους πού έζησαν τα γεγονότα και έχουν το αδιαμφισβήτητο δικαίωμα να ομιλούν πρώτοι, στεντορεία τη φωνή, διαψεύδοντες τούς ασεβούντας επί της ιστορικής πραγματικότητας.

Σωρείαν όλην θα ηδυνάμεθα να παραθέσωμε μαρτυριών των αυτοπτών μαρτύρων κατά τούς ηρωικούς αγώνες της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας, αλλά μόνο δύο ας ακούσωμε σήμερα, της λευτεριάς σταυραρητούς και μάρτυρες αδιάψευστους.

Ο πρώτος ακούει στό **όνομα Γερμανός**. Είναι το δικό μας καύχημα και κλέος — οποία ευλογία! — ο λεοντόκαρδος Δεσπότης της Πάτρας, τού οποίου ο ανδριάς κοσμεί την ωραία και Αποστολική μας πόλη, στην Πλατεία των Υψηλών Αλωνίων.

Ο μέγας αυτός Ιεράρχης, στην διακήρυξή του προς τόν Κλήρο και τούς Πιστούς της Πελοποννήσου, που εκφωνήθηκε στο λίκνο της ελευθερίας, στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων, λέγει με την γενναία πατριωτική φωνή του:

«Πολυαγαπημένοι μας αδελφοί, ο Κύριος, ο οποίος ετιμώρησε (ενν. δια της υποδουλώσεως στον κατακτητή) τούς πατέρας μας και τα τέκνα των, σάς αναγγέλλει δια τού στόματός μου το τέλος των ημερών των δακρύων και των δοκιμασιών. Η φωνή Του είπε ότι θα είσθε ο στέφανος τού κάλλους Του και το διάδημα της Βασιλείας Του. Η αγία Σιών δεν θα παραδοθή πλέον εις την ερήμωσιν. Ο ναός τού Κυρίου, ο οποίος εβεβηλώθη, ωςάν ένας άθλιος χώρος, τα σκεύη της δόξης, τα οποία εσύρθηκαν εις τόν βούρκον, θα γίνουν καταιγίς! Η άβυσσος την άβυσσον επικαλείται, η παλαιόθεν ευσιπλαγχία τού Κυρίου θα επισκιάση τόν Λαόν Του. Η φυλή των Τούρκων υπερέβη το μέτρον των ανομιών, η ώρα τού καθαρκμού έφθασε, συμφώνως προς τόν λόγον τού Αιωνίου: «να πετάξης έξω, να διώξης, τόν σκλάβον και τον υιόν του» (Γενεσ. 21,10). Να είσθε, λοιπόν, αγαπημένοι, ώ γένος των Ελλήνων, φυλή Ελληνική, δύο φορές δοξασμένοι από τούς Πατέρες σας, οπλισθήτε με τόν ζήλον τού Θεού, έκαστος εξ υμών ας ζωσθή

την ρομφαίαν του, διότι είναι προτιμώτερον να αποθήναι τις με τα όπλα ανά χείρας, παρά να καταισχύνη τα ιερά της Πίστewς του και την Πατρίδα του. Εμπρός λοιπόν «διαρρήξωμεν τούς δεσμούς αυτών και απορρίψωμεν αφ' ημών τόν ζυγόν αυτών» (Ψαλμ. 2,3), διότι είμεθα οι κληρονόμοι τού Θεού και οι συγκληρονόμοι τού Ιησού Χριστού.

Οι άλλοι, και όχι ημείς οι ιερωμένοι, θα σάς ομιλήσουν δια την δόξαν των προγόνων σας. Εγώ όμως θα σάς επαναλάβω το όνομα τού Θεού, προς τόν Οποίον οφείλομεν αγάπην ισχυροτέραν και από τόν θάνατον.

Αύριον, ακολουθώντας τόν Σταυρόν, θα βαδίσωμεν προς αυτήν την πόλιν των Πατρών, της οποίας η γη είναι ηγιασμένη από το αίμα τού ενδόξου Μάρτυρος Αποστόλου Αγίου Ανδρέου. Ο Κύριος θα εκατονταπλασιάση το θάρρος σας. Ίνα δε προστεθούν εις υμάς αι αναγκάι δια να αναζωογονηθήτε δυνάμεις, σάς απαλλάσσω από την νηστείαν της Τεσσαρακοστής, την οποίαν τηρούμεν.

Στρατιώται τού Σταυρού, ό,τι καλείσθε να υπερασπισθήτε, είναι αυτό τούτο το θέλημα τού Ουρανού. Εις το όνομα τού Πατρός και τού Υιού και τού Αγίου Πνεύματος να είσθε ευλογημένοι και συγκεχωρημένοι απά πάσας τάς αμαρτίας σας».

Ο δεύτερος είναι ο τεχνουργός και πρωτεργάτης της ελευθερίας τού Γένους. Θα τόν πω όπως τόν τραγούδησε η καρδιά των Ελλήνων και τόν αποθέωσε η λαϊκή μούσα:

«Ο Θεοδωράκης ο στρατηγός σ' όλον τόν κόσμον ξακουστός».

Εκείνος λοιπόν εφρόντισε, λες και γνώριζε τί θα συμβή με τούς επιγενομένους, να αφήση ιερά παρακαταθήκη και βαριά κληρονομία στα παιδιά του, στους νεοέλληνες, στους Έλληνες μέχρι της συντελείας τού αιώνας:

«Παιδιά μου... Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογιστήκαμε, ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πώς δεν έχομε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τά κάστρα και τις πόλεις, ούτε κανέναν φρόνιμον μάς είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε μέ σπαροκάραβα βατσέλα», αλλά, ως μιά βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι και οι Κληρικοί, και οι Προεστοί και οι Καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό τόν σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση.

Εις τόν πρώτο χρόνο της Επαναστάσεως είχαμε μεγάλη ομόνοια και όλοι ετρέχαμε σύμφωνοι. Ο ένας επήγεν εις τόν πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα τού εξύμνωε, τό παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον καί εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, ηθέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμε και έως την Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τούς Τούρκους, οπού άκουγαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακριά. Εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι μίαν άρμαδα. Άλλα δεν εβάσταξε...!».

Αγαπητοί μου,

Την ημέρα τού Ευαγγελισμού ενώνεται η πίστη με τη λεβεντιά. Αγκαλιάζονται ο Χριστός και η Ελλάδα. Ασπάζεται ο ουρανός τα ματωμένα χώματα της πατρίδος μας. Οι Άγγελοι καταφιλούν τα κόκαλα τα ιερά. Οι ψυχές των αγωνιστών νοερά μάς κατασπάζονται. Η χαρά των ηρώων κάνει την ελληνική ατμόσφαιρα να μοσχοβολάει.

Η δυσχέρεια των μαρτύρων προγόνων μας πού έζησαν τη σκλαβιά στο πετσί τους, δίνει δύναμη σε μάς να ξεπεράσωμε τις δυσκολίες, την ανέχεια, τις ταλαιπωρίες και μας βεβαιώνουν ότι **«χαρές και πλούτη να χαθούν και τα βασίλεια κι όλα, τίποτα δεν είναι σαν στητή, μένει η ψυχή και ολόρη».**

Όσο κι αν πολεμήθηκε η ιστορική αλήθεια για το '21, όσο και αν οι ιοβόλες γλώσσες και οι πληρωμένοι κονδυλοφόροι ηθέλησαν κατά καιρούς ή θα θελήσουν, να παραποιήσουν, να αλλοιώσουν ή θα μειώσουν την αλήθεια για την λευτεριά της πατρίδος μας, ποτέ δεν θα καταφέρουν τίποτε, γιατί σ' αυτό τόν τόπο, τα γεγονότα θα βοούν και οι τόποι θα μαρτυρούν ότι:

«Ραγιάς ο Έλληνας δεν ζει και ξέρει να πεθαίνει».

Ο Α΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Χιλιάδες πιστών κατέκλυσαν τον μεγάλο Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου Πατρών, κατά την ακολουθία του

πρώτου κατανυκτικού Εσπερινού της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Στον Εσπερινό χοροστάτησε και ωμίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ενώ συμμετείχε πληθύς Ιερέων της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε στη σημασία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και στην ανάγκη να αγωνισθούμε πνευματικά, ώστε να φτάσουμε να προσκυνήσουμε τα σεπτά Πάθη του Κυρίου μας και να Τον δοξάσουμε Ανασάντα εκ νεκρών. Μίλησε για την δυσκολία του πνευματικού αγώνος αλλά και για τα μέσα, τα οποία μας προσφέρει η Εκκλησία για να αναδειχθούμε νικητές. Τέλος ανέφερε στους πνευματικούς εχθρούς μας, τους οποίους πρέπει να γνωρίζουμε πολύ καλά, ώστε να αγωνιστούμε σωστά και οργανωμένα, προκειμένου να τους νικήσουμε.

Στο τέλος του Εσπερινού άπας ο Ιερός Κλήρος και το πολυπληθές Εκκλησίασμα, πέρασαν και ασπάσθηκαν τον Τίμιο Σταυρό και το χέρι του Επισκόπου, αιτούμενοι και παρέχοντες συγγνώμη κατά την τάξη της αγίας μας Εκκλησίας. Ο Σεβασμιώτατος παρέμεινε επί ώρες όρθιος, έως ότου προσκυνήσουν άπαντες οι πιστοί.

ΤΟ Α΄ Μ. ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ ΤΗΣ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Με κατάνυξη τελέστηκε την Καθαρά Δευτέρα το απόγευμα, το Μέγα Απόδειπνο, από τον Σεβασμιώτατο

Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, της Χριστιανικής Εστίας Πατρών.

Πλήθος πιστών συμμετείχε προσευχητικά στην Ιερά Ακολουθία και όλοι μαζί έψαλαν τους ωραίους κατανυκτικούς ύμνους του Μεγάλου Αποδείπνου.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγους πατρικούς και ευχήθηκε σε όλους καλή και ευλογημένη Τεσσαρακοστή.

* ΦΩΤΟ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

(Μισούλη 57)

Εκδήλωση για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821

Δευτέρα 25η Μαρτίου 2013

1η Θεατρική Παράσταση 5.00 μ.μ.

2η Θεατρική Παράσταση 7.30 μ.μ.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Κυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

1. Υπάρχει μία τάξη Ελλήνων οι οποίοι, κατά τους τελευταίους αιώνες, ανεδείχθησαν ένθερμοι μυσταγωγοί των υψηλών ιδεωδών και των παραδόσεων του Έθνους. Αφιέρωσαν όλη την ζωή και τις δραστηριότητές τους στην υπηρεσία υψηλών πνευματικών ιδεωδών και ηθικών αρχών και αξιών και προσέφεραν στο Έθνος, όταν μετά από στυγνή δουλειά τεσσάρων αιώνων ανέκτησε την ελευθερία του, όσα τουλάχιστον και οι καλύτεροι των άλλων Ελλήνων.

Είναι οι Εθνικοί Ευεργέτες, για την γενναιοδωρία των οποίων δικαιούται εύλογως να καυχάται η ελληνική φυλή. Αποτελούν ξεχωριστό γνώρισμα και ενσάρκωνουν μια από τις φωτεινότερες παραδόσεις του νεότερου Ελληνισμού. Μαζί με τους μεγάλους ήρωες αγωνιστές, τους μεγάλους εθνικούς και εκκλησιαστικούς ηγέτες, τους μεγάλους διδασκάλους του γένους, προώθησαν και συνέβαλαν αποφασιστικά στην πνευματική αναγέννηση της Ελλάδος. Οι Έλληνες αυτοί, προερχόμενοι από διάφορες περιοχές του Ελλαδικού χώρου, μαστιζόμενοι από στερήσεις, διωκόμενοι πολλάκις από τον κατακτητή, εγκατέλειπαν την πατρίδα τους και μετέβησαν σε μακρινούς τόπους χάριν του εμπορίου. Ήσαν άνθρωποι απλοϊκοί στους τρόπους και κάτοχοι όχι βεβαίως μεγάλης παιδείας και γνώσεων εμπορικών, όπως τις εννοούμε σήμερα. Αν και ζούσαν μεταξύ αλλοφύλων και αλλοδόξων λαών, παρέμειναν εδραίοι και αμετακίνητοι στα πατροπαράδοτα ελληνικά ήθη και έθιμα, πιστοί στις εθνικές παραδόσεις και στην θρησκεία των πατέρων τους. Αφού απέκτησαν με μεγάλους κόπους και μόχθους, αλλά και με προσωπικές στερήσεις, αμύθητα για την εποχή τους υλικά αγαθά, το πρώτο που εσέκφησαν ήταν πώς θα φανούν χρήσιμοι στην πατρίδα τους και στον ιδιαίτερο τόπο καταγωγής τους. Και δεν εδίστασαν να διαθέσουν τον πλούτο τους, προκειμένου να πραγματοποιήσουν στην αναγεννώμενη Πατρίδα μεγάλα έργα κοινωνικής ευποιίας, τα οποία αποκαλύπτουν μέχρι σήμερα τον αγνό και άδολο παλμό της πνευματικής και ηθικής τους ακτινοβολίας.

Ο χώρος, ο οποίος προέκλεσε το ιδιαίτερο ενδιαφέρον των Μεγάλων Ευεργετών και εβοήθησαν με γενναίες χορηγίες, υπήρξε η Παιδεία του Έθνους και η Εκκλησία, οι δύο αυτές μεγάλες δυνάμεις, τα ζώπυρα εκείνα, τα οποία υπήρξαν το στήριγμα του υπόδουλου Έθνους και διετήρησαν άσβεστη τη αυτοσυνειδησία των Ελλήνων καθ' όλην την μακράν περίοδο της τουρκο-

κρατίας. Οι κληροδοσίες των Ευεργετών προς τους δύο αυτούς χώρους αποδεικνύει πόσο βαθειά ριζωμένη στην ψυχή τους ήταν η έννοια των δύο αυτών θεμελίων, επάνω στα οποία στηρίζεται θεωρητικώς ο νεώτερος ελληνικός βίος. Εμποτισμένοι με φωτεινές και υγιείς αντιλήψεις, έσπευσαν να βοηθήσουν με έργα παιδείας και παιδευτικής προσφοράς την αναγεννώμενη πατρίδα, αναδειχθέντες ακραιφνείς μύστες και υποφήτες του Ελληνισμού και της Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Ο κατάλογος των ονομάτων μικρών ή μεγάλων διακόνων της ευποιίας, από των αρχών της τουρκοκρατίας και εντεύθεν, είναι πολύ μακρός. Άλλοι είναι περισσότεροι και άλλοι λιγότεροι γνωστοί. Και τα μικρά και τα μεγάλα κληροδοτήματα έχουν την ίδια αξία από άποψως σκέψεως και ψυχικών κινήτρων του διαθέτου. Η διαφορά έγκειται στην με-

Αρσάκης, ο Μιχαήλ Τσιτσάς, ο Νικόλαος Στουρνάρης, ο Γεώργιος Χατζηκωνσταντίνος, ο Ζωρζής Δρομοκαίτης, ο Γεώργιος Αβέρωφ, ο Ανδρέας Συγγρός, οι Γεώργιος και Σίμων Σίνας, ο Παναγής Χαροκόπος και άλλοι, τα ονόματα των οποίων έχουν χαραχτεί βαθειά στην μνήμη και στην συνείδηση του Έθνους. Το Πανεπιστήμιο, το Πολυτεχνείο, η Ακαδημία, η Εθνική Βιβλιοθήκη, το Αρσάκειο, η Ριζάρειος Σχολή, το Στάδιο, το Ζάππειο, το Αστεροσκοπείο και άλλα πανελληνίου χαρακτήρος πνευματικά ιδρύματα, για να περιοριστούμε μόνον σε αυτά που έγιναν και στολίζουν μέχρι σήμερα την πρωτεύουσα του Ελληνισμού, προήλθαν ουσιαστικά από τον άδολο και ανυστερόβουλο πατριωτισμό των Ευεργετών του Έθνους.

Είναι προφανές ότι, ό,τι έπραξαν οι Ευεργέτες του Έθνους, το έπραξαν όχι για να αποκομίσουν τον τίτλο του ευεργέτη, γιατί δεν είχαν καμιά απολύτως ανάγκη, αφού ήσαν διακεκριμένες και καταξιωμένες προσωπικότητες, με σπουδαία κοινωνική προβολή οι περισσότεροι. Αλλά και δεν ήθελαν να τους αποκαλούν ευεργέτες, όπως ο Κωνσταντίνος Ζάππας, προς τον οποίον απευθυνόμενος ο Αναστάσιος Γούδας, στον τρίτο τόμο του συγγράμματός του «Βίοι Παράλληλοι», σημειώνει: «Συ όλος ζωή και πλήρης πεποιθήσεως περί του της πατρίδος μέλλοντος, παύσον μοι είπες και μη αποκαλῆς απλά καθήκοντα τέκνων, μμουμένων αγαθοεργίας των χθες μόλις ακμασάντων πατέρων ημών. Καθήκον ιερών επιβάλλεται πάσι τοις ζώσι να υπερβώμεν ταύτας. Τον τίτλον λοιπόν του ευεργέτου μοι απηγόρευσε έκτοτε να σοι αποδίδω και με εκέλευσε να σε αποκαλώ του λοιπού φίλον και συμπατριώτην».

3. Ιδιαίτερο επίσης χαρακτηριστικό στοιχείο που διακρίνει τους Ευεργέτες είναι ότι όλοι σχεδόν υπήρξαν πιστά

οι μεγάλες δωρεές του για τα Ζάππεια εκπαιδευτήρια της Κωνσταντινουπόλεως, του Λαμπόβου, της Αδριανουπόλεως, των Φερρών, της Πρεμετής, των Φιλιατών, της Δρόβιανης, του Δελβίνου, ενώ άλλα άρθρα της διαθήκης αναφέρουν τις δωρεές του για το Ζάππειο μέγαρο των Αθηνών, για την έκδοση βιβλίων, για βοηθήματα σε πτωχούς κ.ά.

Αυτό το εκκλησιαστικό και χριστιανικό φρόνημα το συναντά κανείς στις επιστολές και διαθήκες όλων σχεδόν των ευεργετών του Έθνους, στις οποίες δεν παραλείπουν να μνημονεύσουν τους πτωχούς ως πρώτιστο χριστιανικό έργο αγάπης. Τα εν λόγω κείμενα των Ευεργετών του Έθνους δίδουν το ακριβές νόημα του συνόλου της ελληνικής ευποιίας και διδάσκουν πώς αντίκρυσαν το εθνικό πρόβλημα, ευρισκόμενοι μακριά της πατρίδος των, πώς είδαν την παιδεία του Έθνους, την απορί-

σεις αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, να ιδρύσουν και να στηρίξουν σχολεία, να ενισχύσουν τους διδασκάλους. Έργο παιδείας, για να αρκεστούμε μόνο σ' αυτά, υπήρξε και η ίδρυση των **Αρσακείων και Τσιτσάειων σχολείων**, εντασσομένων μέσα στην γενικότερη πεποιθήση για την ανάγκη του φωτισμού και της πνευματικής καλλιέργειας του Γένους των Ελλήνων, για την εδραίωση της ελευθερίας, η οποία είχε κατακτηθεί με πολύ αίμα, αλλά και για να προκόψουν οι Έλληνες ως Έθνος.

Εκείνος που μελετά τον βίο και την πολιτεία των Ευεργετών του Έθνους μένει με την εντύπωση ότι είχαν «γεννηθεί» για Ευεργέτες. Και ότι αυτόν τον στόχο τον είχαν τάξει ως σκοπό της ζωής τους, αμέσως όταν άρχισαν να σχηματίζουν τον πυρήνα της περιουσίας τους. Μπορεί σήμερα να περνούν πολλοί από τους δρόμους ή τις πλατείες που φέρουν τα ονόματά τους και να μη γνωρίζουν ποια είναι η προσφορά τους. Υπάρχουν όμως τα μεγάλα έργα, τρανότατα μαρτύρια της Ελληνικής φιλανθρωπίας, με τα οποία ωφέλησαν την πατρίδα, τα οποία διαλαλούν την ευγένεια της Ελληνικής ψυχής και την επίγνωση του χρέους απέναντι στην μικρή ή μεγάλη πατρίδα τόνων σπουδαίων ανδρών, που ήταν οι πιο πολλοί αυτοδημιούργητοι και που με τον ιδρώτα του προσώπου τους μεγαλούργησαν.

Όμως η θαυμαστή αυτή γενιά των Μεγάλων Ευεργετών εξέλιπε. Δυστυχώς η Ελλάδα δεν ευεργετείται πλέον από τους Έλληνες. Στους καιρούς μας – και είναι δύσκολοι οι καιροί που διέρχεται η χώρα – είναι ελάχιστα τα λαμπρά παραδείγματα, που με τις ευγενείς, υψηλές και συγκινητικές πράξεις τους μας υπενθυμίζουν το καθήκον μας έναντι του Έθνους και των συνανθρώπων μας.

Τιμώντες την επέτειο και τους ήρωες αγωνιστές της επαναστάσεως του 1821, πημώμε μαζί και τους Ευεργέτες του Έθνους, τους ένθερμους αυτούς μυσταγωγούς των μεγάλων ιδανικών και των παραδόσεων του Έθνους, η συμβολή των οποίων, όπως ελέχθη, υπήρξε καθοριστική στην πνευματική αναγέννηση της Ελλάδος. Τα ονόματά τους, τα οποία διαλάμπουν μέχρι σήμερα, πρέπει να παραμένουν ες αεί εγχάρακτα στις δέλτους του Ελληνικού βίου, γιατί, «επειδάν δ' έλθη το πεπρωμένον τέλος ου μετά λήθης κείται, αλλά μετά μνήμης τον αεί χρόνον υμνούμενοι θάλλουσι» (Ξενοφώντος Απομνημονεύματα Β' 121-34).

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

γαλύτερη έκταση ακτινοβολίας και θαλωρής του μεγάλου κληροδοτήματος.

2. Ήδη το 1647 ομογενής της Βενετίας, ο **Επιφάνιος**, ο επικαλούμενος Ηγούμενος, ίδρυσε δύο σχολεία, ένα στην πατρίδα του στα Ιωάννινα και ένα στην Αθήνα. Το 1660 ο **Μανωλάκης Καστοριανός**, εκτός πολλών άλλων ευεργεσιών προς την Εκκλησία, συνέστησε τρία σχολεία, στην Κωνσταντινούπολη, στην Χίο και στην Άρτα αντίστοιχα. Το 1676 ο **Μάνος Γκιούμας**, εμπορευόμενος στην Βενετία, ίδρυσε ιεροσπουδαστήριο και αυτός στην ιδιαίτερη πατρίδα του στα Ιωάννινα. Ο 18ος αιώνας έχει να επιδείξει πολύ περισσότερους ιδρυτές σχολείων και δωρητές για την λειτουργία και την συντήρησή τους. Μεταξύ τούτων ο **Παντελής Σεβαστόπουλος**, ιδρυτής της Ευαγγελικής Σχολής Σμύρνης, ο **Σίμων Μαρούσης**, ο οποίος ίδρυσε σχολείο στα Ιωάννινα, ο **Ιωάννης Ντέκας**, που ανήγειρε κι αυτός σχολείο στην Αθήνα το 1754 και το οποίον επροίκισε με δύο χιλιάδες δουκάτα κ.ά. Οι φιλογενείς αυτοί άνδρες είναι οι πρόδρομοι των μεγάλων Εθνικών Ευεργετών του 19ου αιώνα που ηκολούθησαν και οι οποίοι ωφέλησαν πολλαπλώς το γένος, κάτω από πολύ αντίξοες περιστάσεις, ανεγείραντες σχολεία, βιβλιοθήκες, νοσοκομεία, ναούς, εκπαιδευτήρια, φυλακές, στάδια, ενώ δεν παρέλειψαν να στολίσουν και τις ιδιαίτερες πατρίδες τους με ανάλογα έργα. Είναι οι αδελφοί **Ζωσιμάδες**, οι **Ριζάρηδες**, ο **Ευαγγέλης Ζάππας**, ο **Ζώης Καπλάνης**, ο **Ιωάννης Βαρβάκης**, ο **Απόστολος**

τέκνα της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Είχαν βαθειά ριζωμένη την χριστιανική πεποιθήση ότι ο πλούτος δεν είναι περιουσία ατομική ανεξέλεγκτη, αλλά δώρον Θεού, που αποβλέπει στην θεραπεία κοινωνικών αναγκών και ότι ο κάτοχος του πλούτου είναι διαχειριστής του Θεού. Τούτο εύκολα

**Του κ. Ιωάννου Φ. Αθανασοπούλου
Θεολόγου – Φιλολόγου**

μπορεί να το διαπιστώσει κανείς, όταν διαβάσει τα σωζόμενα γραπτά κείμενά τους, επιστολές και ιδιόγραφες διαθήκες τους, πολλά από τα οποία είναι αληθινά δοκίμια ηθικής και παιδαγωγικής, μνημεία αγάπης και ανυπόκριτου ανθρωπισμού.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η διαθήκη που συνέταξε ο **Νικόλαος Ζωσιμάς** το 1841. Αρχίζει με την επίκληση του ονόματος της Αγίας Τριάδος, ομολογεί την πίστη του στον Θεό και στην συνέχεια γράφει ότι «*δια του επιχειρηματικού νοός του και δια της φιλοπονίας του, προπάντων δε δια της ευλογίας του Υψίστου, κατώρθωσε εν σμικρῷ διαστήματι χρόνου να αποκτήσει κολοσσαίαν περιουσίαν*», έχοντας πάντοτε κατά νουν την κοινή πατρίδα, για την απελευθέρωση της οποίας είχε πολύ μοχθήσει. Και εκφράζοντας όλη την ευλάβειά του προς τον Θεό συνεχίζει στην διαθήκη του: «*Συνιστώ την πατριήν μου ψυχὴν εἰς την του Θεοῦ ευσπλαγχνίαν, δια πρεσβειῶν της Υπεραγίας Θεοτόκου, του φύλακός μου Αγγέλου και πάντων των Αγίων της Ουρανίου Βασιλείας*».

Ωσταύτως η ίδια βαθύτατη θρησκευτική ευλάβεια διακρίνει και την διαθήκη του **Ευαγγέλη Ζάππα**, η οποία αρχίζει με μνεία της Θείας Προνοίας. Ιδρύει ναό του Ευαγγελισμού στο Βροσθένιο και παραγγέλλει να ταφεί σ' αυτόν με την ακόλουθη επιγραφή επί του τάφου του: «*Ενθάδε κείται ο αμαρτωλός και δούλος του Θεοῦ κτίτωρ της Εκκλησίας Ευαγγέλης Ζάππας*». Φροντίζει για τους ναούς και τα μοναστήρια της γενετικής του, απαιτεί από τους δασκάλους «*να είναι ευλαβείς εις τα Θεία*» κ.ά. Υπενθυμίζει ακολουθώντας τον νεώτερο εξάδελφό του, τον **Κωνσταντίνο**, ότι η Θεία Πρόνοια τους εδωρίσε τόσον πλούτο, ώστε και ευεργετήματα να είναι σε θέση να κάμουν και τέκνα να αναθρέψουν «*εν ευσεβεία και πατριωτισμῷ*». Δηλώνει δε συγχρόνως ότι αυτός, ως πρεσβύτερος, δεν επρόκειτο να νυμφευθεί, διότι προτιμούσε να έχει ευχέρεια, προκειμένου να ευεργετήσει ανετότερα την πατρίδα. Το αυτό έπραξε και ο εξάδελφός του Κωνσταντίνος, εμποτισμένος και αυτός από το Ευαγγελικό μήνυμα της αγάπης και διέθεσε τα χρήματά του σε έργα κοινωνικά και εκπαιδευτικά. «*Το ιερὸν Ευαγγέλιον μας διδάσκει, γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ου γαρ οἶδατε την ὥραν, ουδέ την στιγμήν εν ἧ ὁ Υἱός του ανθρώπου έρχεται*», αρχίζει και η διαθήκη του Κωνσταντίνου. Και συνεχίζει: «*Την θέαν ταύτην διδαχὴν του ιεροῦ ημῶν Ευαγγελίου έχων ὑπόψιν θεωρῶ χρέος μου, ως ἄνθρωπος υποκείμενος εις τον νόμον της φύσεως, να τακτοποιήσω τα της περιουσίας μου δια της παρούσης ιδιοχείρου διαθήκης μου...*». Ακολουθούν

α, την ατυχία ή την ασθένεια των Ελλήνων και πώς ενίσχυσαν την πατρίδα κατά τα πρώτα βήματα του ελευθέρου βίου της.

4. Αίτιος θα παραμένει η ευγνωμοσύνη του Έθνους προς τους Εθνικούς Ευεργέτες. Μερικοί μάλιστα έζησαν με άκρα λιτότητα, προκειμένου να κληροδοτήσουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερα ποσά για σκοπούς εκπαιδευτικούς, κοινωνικούς, φιλανθρωπικούς και εκκλησιαστικούς. Όπως ελέχθη, τα σπουδαιότερα πνευματικά και επιστημονικά ιδρύματα στον τόπο μας οφείλονται στις χορηγίες και στα γενναία κληροδοτήματα που άφησαν οι φιλογενείς αυτοί άνδρες, με τα οποία εκάλυψαν βασικά κενά στην υποδομή του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Και τούτο γιατί η πανάρχαια ελληνική αρετή της φιλοπατρίας ενέπνεε τα βαθύτερα συναισθηματά τους, αυτή δημιουργούσε την απαίτηση της προσφοράς, η οποία εκδηλώθηκε σε διάφορους τομείς και ιδιαιτέρως, όπως ελέχθη, στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας. Γιατί το πνεύμα της ελευθερίας ζωογονεί τις καρδιές εκείνες που εμπνέονται από το φώς της παιδείας. Με την παιδεία αποκτάται η ελευθερία, αλλά και με την παιδεία διατηρείται. Και το Έθνος, για να αναγεννηθεί, έπρεπε πρώτα να μορφωθεί.

Ολιγομαθείς ήσαν οι **Ζωσιμάδες**, αλλά ζώντας βαθύτατα την πνευματική παράδοση του Έθνους, εγνωρίζαν ότι η διαρκής σωτηρία, η δύναμη, είναι τα «Γράμματα», τα Ελληνικά Γράμματα, η Ελληνική αγωγή και παιδεία. Γι' αυτό και αποφασίζουν να υποστηρίξουν τις εκδό-

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ -Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Η Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία “παρέλαβε” και “διατηρεί” τη Θεοτόκο στο κέντρο της λατρείας της, όπως ακριβώς ο “ηγαπημένος” μαθητής την “παρέλαβε”, ως ό,τι πιο πολύτιμο υπήρχε μετά τον Ιησού, “εις τα ίδια”, και, όπως οι μαθητές “προσκαρτερούντες ομοθυμαδόν τη προσευχή” την είχαν στο κέντρο της συνάξεώς τους (Πραξ. 1, 14).

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το “μυστήριον” της Παρθένου είναι στην Ορθοδοξία καθαρά “μυστήριον” λειτουργικό και μόνο μέσω της θ. λατρείας είναι δυνατόν να διακρίνουμε το πλήθος των χωρίων της Π. και της Κ. Διαθήκης που αναφέρονται, ακόμη και συμβολικά, σ’ Αυτή.

Γι’ αυτό ακριβώς το “μυστήριον” εκφράζεται και ο υμνωδός σ’ ένα από τα στιχίρα των Αίνων της Κυριακής, “**Κύριε, εσφραγισμένου του τάφου υπό των παρανόμων, προήλθες εκ του μνήματος, καθώς ετέχθης εκ της Θεοτόκου. Ουκ έγινωσαν πώς σαρκώθης οι ασώματοί σου άγγελοι ...πεφανέρωται δε τα θαύματα τοις προσκυνουσίν εν πίστει το μυστήριον...**”.

Οι Ευαγγελιστές γράφουν στα ιερά Κείμενα ό,τι είναι απαραίτητο για την “**ασφάλειαν των λόγων**” (Λουκ. 1,4) και αφήνουν τα υπόλοιπα να τα ζη η Εκκλησία στην παράδοση και τη λατρεία της. Εκείνο που ιδιαίτερα τους ενδιαφέρει και τους απασχολεί είναι να παρουσιάσουν το Χριστό, να καταστήσουν σαφή την θ. Οικονομία της σωτηρίας. Είναι δε χαρακτηριστικό πως ό,τι σχετίζεται με το “μυστήριον” της θ. Οικονομίας και αναφέρεται στη Θεοτόκο, το σημειώνουν και οι τέσσαρες Ευαγγελιστές με ιδιαίτερη έμφαση.

Έτσι υπογραμμίζουν το γεγονός ότι η Μαρία κατάγεται “**εξ οίκου Δαβίδ**” (Λουκ. 1,27), ότι ανακεφαλαιώνει στο πρόσωπό της την Π. Διαθήκη, ότι είναι Παρθένος και γεννά κατά τρόπο παρθενικό “**εκ Πνεύματος Αγίου**” (Λουκ. 1,28-35), ότι είναι παρούσα όχι μόνον στην αρχή της δημόσιας δράσης του Ιησού, όπου λαμβάνει, μάλιστα, ενεργό μέρος (θαύμα Κανά, Ιω. 2, 1-11), αλλά και στο τέλος, όταν ο Υιός της βρίσκεται στο Σταυρό (Ιω. 19,25-28). Επίσης, παρευρίσκεται στην Πεντηκοστή, που είναι η σύσταση και η φανέρωση της Εκκλησίας, αφού “**οὔτοι πάντες ἦσαν προσκαρτερούντες ομοθυμαδόν... συν γυναιξί και Μαρίας τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ**” (Πραξ. 1, 14).

Πέραν όμως απ’ αυτούς τους κεντρικούς σταθμούς υπάρχουν και πολλές άλλες λιγότερο ή περισσότερο σαφείς εκφράσεις, που προσφέρουν μίαν, αν όχι πλήρη, πάντως όμως επαρκή βιβλική εικόνα της Θεομήτορος. Αρκεί να υπενθυμίσουμε την ωδή της: “**Μεγαλύνει η ψυχὴ μου τον Κύριον...**” (Λουκ. 1,46-55), που σ’ αυτή εκφράζεται η εφαρμογή στο πρόσωπο της Παναγίας των βασικότερων προφητειών της Π. Διαθήκης. Ας σταθούμε στο ιδιαίτερα εκφραστικό 12ο κεφ. της Αποκάλυψης, όπου το “**μέγα σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡ περιβεβλημένη τον ἥλιον γυνή**”, είναι Εκείνη, η οποία “**έτεκεν υἱόν ἄρρενα, ὡς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τα ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ**” (1-5). Στην ίδια γραμμὴ εύκολα ο ορθόδοξος μελετητής καταλαβαίνει ότι η Μαρία είναι η “**γυνή**”, το σπέρμα της οποίας συνέτριψε την κεφαλή του “**αρχεκάκου ὄφεως**” (Γεν.Γ, 15), ότι αυτή είναι η αληθινή “**Κιβωτός της Διαθήκης**” (Εξ. Κε. 9 και εξής), η “**πύλη η κατά αναβολάς κεκλεισμένη**” (Ιεζ. ΜΔ, 1), η “**Ράβδος Ααρών η βλαστήσασα**” (Αριθ. 17, 23) με μία λέξη η ανακεφαλαιώση της Ι. Ιστορίας, η πραγμάτωση των “**τύπων και των σκιών**” της Π. Διαθήκης.

Γι’ αυτόν ακριβώς τον λόγο οι ορθόδοξοι δεν δεχόμαστε πως δεν υπάρχουν επαρκή περί της Θεοτόκου βιβλικά στοιχεία, πράγμα που δέχονται με υπερβολική ευκολία οι προτεστάντες και αρνήθηκαν κάθε ευλάβεια προς τη Θεοτόκο, ενώ οι Ρ/Καθολικοί δημιούργησαν μια περί Παρθένου θεολογία (Μαριολογία) “**παραβιβλική**”.

Για όσους θέλουν να μελετήσουν την Αγ. Γραφή στο “**ταμειόν**” της λατρείας, “**εις τα ίδια**”, η Αποκάλυψη είναι αρκετά εύληπτη, σχετικά με τη θέση της Θεοτόκου στο “μυστήριον” της θ. Οικονομίας.

Επίσης και η πατερική παράδοση για τη συμβολή της Θεοτόκου στο “μυστήριον” της σωτηρίας αρχίζει από πολύ νωρίς, ήδη από τους Αποστολικούς Πατέρες, δηλ. από τους άμεσους διαδόχους των Αποστόλων.

Πρώτος ο άγ. Ιγνάτιος ο θεοφόρος (+110), Επίσκοπος Αντιοχείας, γράφει στην προς Εφεσίους επιστολή του: “**Ο γαρ Θεός ημών Ιησούς Χριστός εκυοφορήθη υπό Μαρίας κατ’ οικονομίαν Θεού, εκ σπέρματος Δαβίδ, πνεύματος δε αγίου... Η Παρθενία Μαρίας και ο τοκετός αυτής, ομοίως και ο θάνατος του Κυρίου, τρια μυστήρια κραυγής, άτινα εν ησυχία Θεού επράχθη**” (18-20).

Στη συνέχεια ο αγ. Ιουστίνος, φιλόσοφος και μάρτυς (2ος μ.Χ. αι.), γράφει: “**...και υἱόν αυτόν λέγοντες... υπό του Πατρός δυνάμει αυτού και βουλὴ προελθόντα...και δια της Παρθένου άνθρωπον γεγονέναι... Παρθένος γαρ οὔσα Εὐα και ἀφθορος, τον λόγον τον από ὄφεως συλλαβούσα, παρακοήν και θάνατον έτεκεν. Πίστιν δε και χάριν λαβούσα Μαρία η Παρθένος ζωὴν έτεκεν**”. Αυτήν ακριβώς τη σχέση - αντίθεση Μαρίας - Εύας ανέπτυξαν ιδιαίτερα και σε βάθος ο άγιος Ειρηναίος, Επίσκοπος Λουγδούνου (σημ. Λυών), που έζησε στο τέλος του 2ου μ.Χ. αι. Αναφέρει σχετικά ότι, “**ὅπως η ανυπακοή της Εύας έφερε στον κόσμο τη φθορά και το θάνατο, έτσι η υπακοή της Νέας Εύας, δηλ. της Παναγίας, χάρισε στον κόσμο τη ζωή**”.

Ο 3ος αι. χαρακτηρίζεται, επίσης, από δύο μεγάλους εκκλησιαστικούς συγγραφείς, τον Κλήμεντα τον Αλεξανδρέα (+215) και τον Ωριγένη (+253), τον πατέρα της Θεολογίας, όπως τον έχουν αποκαλέσει. Και οι δύο είναι κατηγορηματικοί στο χαρακτηρισμό της Μαρίας ως Παρθένου μητέρας, μάλιστα δε ως αειπαρθένου

Του Παναγιώτου Σ. Μαρτίνη, Δρ. Θ.

και παναρέτου. Γράφει ο Ωριγένης: “**Το αξίωμα της Μαρίας εν Παρθενία τηρείν μέχρι τέλους βούλονται, ίνα μη (το) κριθέν εκείνο σώμα... γνω κοίτην ανδρός μετά το απελθείν εν αυτή πνεύμα άγιον**”.

Οι επόμενοι αγώνες, Δ’ και Ε’, είναι καθοριστικοί για την θεομητρική θεολογία. Οι πατέρες αυτής της περιόδου ιδιαίτερα τονίζουν στους λόγους τους την αγιότητα της Θεοτόκου, αλλά και τον κεντρικό της ρόλο στο “μυστήριον” της θ. Οικονομίας.

Ο αγ. Αλέξανδρος, Πατριάρχης Αλεξανδρείας (+328), εκτός από το ότι είναι ο πρώτος που χρησιμοποιεί κατά τρόπον σαφή και επίμονον τον όρο “**Θεοτόκος**”, παρουσιάζει την Παναγία στις μοναχές της επισκοπής του ως την “**εικόνα**” της “**έν ουρανοίς ζωής**”. Σ’ αυτό τον μιμείται και ο Μ. Αθανάσιος (+373), διάδοχος του στον Πατριαρχικό θρόνο, στην ωραιότατη επιστολή του, που επιγράφεται “**Προς τας παρθένας**”. Επίσης, ο άγ. Επιφάνιος Κύπρου (+403) στα έργα του θεωρεί την Παναγία “**πηγή ζωής**” και πιο συγκεκριμένα την αποκαλεί “**Μητέρα ζώντων**”.

Όμως, σταθμός για τη θεολογία γύρω από το πρόσωπο της Μαρίας θεωρείται ο 5ος αι. και πιο συγκεκριμένα το έτος 431 μ.Χ., όταν συγκαλείται στην Έφεσο η Γ’ Οικουμενική Σύνοδος, που την καταδίκη του Νεστορισμού.

Ο Νεστόριος, Πατριάρχης Κων/πόλεως, ως γνωστόν, αρνιόνταν την πλήρη και ασύγχητη “**έν Χριστώ**” ένωση Θεού και ανθρώπου, γι’ αυτό χρησιμοποιούσε για την Παναγία τον όρο “**Χριστοτόκος**” και “**άνθρωποτόκος**”.

Η Σύνοδος στην Έφεσο καταδίκασε τις θέσεις αυτές του Νεστορίου ως αιρετικές, γιατί, αν πράγματι δεν ενώθηκε πλήρως η ανθρωπινή φύση με τη θεία, πώς είναι δυνατόν να σωθεί ο άνθρωπος! Επικύρωσε τις θεολογικές θέσεις του αγ. Κυρίλλου, Πατριάρχη Αλεξανδρείας, τις οποίες και κατέστησε όρο της: “**Ομο-**

λογούμεν την αγίαν Παρθένον Θεοτόκον, δια τον Θεόν Λόγον σαρκωθῆναι και ενανθρωπήσαι και εξ αυτής της συλλήψεως ενώσαι αυτώ τον εξαυτής ληφθέντα ναόν”. Αλλά, και προ της Γ’ Οικουμενικής Συνόδου, τον όρο «Θεοτόκος» χρησιμοποιούν σχεδόν όλοι οι πατέρες της Εκκλησίας. Μάλιστα ο αγ. Γρηγόριος ο

Θεολόγος σαφώς ομολογεί: “**Εἰ τις οὐ Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Μαρὶαν υπολαμβάνει, χωρὶς ἐστὶν τῆς θεότητος**”. Και αργότερα, ο αγ. Ιω. ο Δαμασκηνός (9^{ος} αι.) στο λόγο του, “**Εἰς τὴν Γέννησιν**

της Θεοτόκου» ερωτά: “**Το παιδίον Θεός και πώς οὐ Θεοτόκος η τίττουσα**”.

Έτσι, η Γ’ Οικουμενική Σύνοδος έδωσε αφορμή στο ν’ αναπτυχθεί στους αιώνες που ακολούθησαν εντελώς ιδιαίτερα τόσο η προς τη Θεοτόκο ευλάβεια, όσο και η περί Αυτής Θεολογία και να καθιερωθούν οι λεγόμενες “**Θεομητορικές**” εορτές, που με τη σειρά τους στάθηκαν αφορμή για αναρίθμητες “**Θεομητορικές**” ομιλίες, τις οποίες η Πατρολογία επιστήμη δεν μπόρεσε ακόμη να εκδόσει, αλλά και να καταγράψει.

Οι σπουδαιότερες από τις πλέον γνωστές ομιλίες για τη Θεοτόκο είναι, των αγίων Πρόκλου Κων/πόλεως (5^{ος} αι.), Γερμανού Κων/πόλεως (8^{ος} αι.), Ιω. Δαμασκηνού (9^{ος} αι.).

Αν όμως η κάθε εποχή έχει το δικό της πλούτο, είναι αναμφισβήτητο ότι μετά τον 5^ο αι., ο κατ’ εξοχήν “**Θεομητορικός**” αιώνας είναι ο 14^{ος}, κατά τον οποίον γρούν οι δογματικές φωνές Γρηγορίου του Παλαμά Αρχ/που Θεσσαλονίκης, Νικολάου Καβάσιλα και Θεοφάνους του Νικαέως. Οι τρεις αυτοί πατέρες θεμελιώνουν θεολογικά τρία συγχρόνως σημεία: **α)** Την απόλυτα προσωπική αγιότητα της Θεοτόκου και την εσχατολογική τοποθέτησή της μετά την Αγ. Τριάδα, **β)** τη θεμελιώδη Χριστολογική σημασία της και θέσης στην οικονομία της σωτηρίας, δηλ. τον ενεργητικό της ρόλο στο μυστήριο της Σαρκώσεως και την εις τους αιώνες παραμονή της στο

κέντρο του μυστηρίου της Εκκλησίας.

Η τιμή στο πρόσωπο, αλλά κυρίως, στη μετοχή της Θεοτόκου στο γεγονός της σωτηρίας, από πολύ νωρίς εκδηλώνεται και στην Ορθόδοξη λατρεία. Σ’ όλη τη διάρκεια του εκκλησιαστικού έτους τιμάται η Παναγία με τις “Θεομητορικές”, όπως προαναφέρθηκε γιορτές, αλλά και με άλλες που συνοδεύονται και με πολλά θαύματά της.

Αλλά, και, κατά τη περίοδο του Τριωδίου και της Μ. Τεσσαρακοστής ιδιαίτερα τιμάται η Θεοτόκος. Στις **25 Μαρτίου**, στη μέση σχεδόν της Μ. Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία με ιδιαίτερη λαμπρότητα πανηγυρίζει τη μεγάλη γιορτή του Ευαγγελισμού. Και τέλος, κορυφώνεται η τιμή στο πρόσωπο της Θεοτόκου την 5^η εβδομάδα των Νηστειών με την ωραιότατη ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι η μόνη θεομητορική γιορτή, που στηρίζεται σε κείμενο της Κ. Διαθήκης, όπως και η γιορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, που όμως μετέχει του χαρακτήρος και Δεσποτικής εορτής». Το γεγονός και το περιεχόμενο της μεγάλης γιορτής του Ευαγγελισμού περιγράφεται από τον Ευαγγελιστή Λουκά στο Α’ Κεφ. και στους στίχους 26-38 του Ευαγγελίου του. Στη διήγηση η περισσότερο παραστατικά στη σκηνή της επίσκεψης του Αρχαγγέλου, δύο πρόσωπα «**παίζουν**» πρωταγωνιστικό ρόλο. Το ένα είναι το Γαβριήλ, ως απεσταλμένος του Θεού – Πατέρα, και το άλλο της Θεοτόκου. Το περιεχόμενο όμως του διαλόγου των δύο αγίων προσώπων είναι ένα τρίτο πρόσωπο, ο ερχομός του οποίου ξεπερνά τα ανθρώπινα δεδομένα, αφού Υιός Υψίστου κληθήσεται».

Στο γνωστό διάλογο του Αρχαγγέλου Γαβριήλ με τη Θεοτόκο η φράση κλειδί, η φράση που φανερώνει την ελεύθερη θέληση του ανθρώπου να συμβάλει και αυτός στο προαιώνιο σχέδιο του Θεού – Πατέρα για τη σωτηρία του κόσμου, βρίσκεται στην απάντηση της Θεοτόκου στο θεό απεσταλμένο «**ιδού η δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου**» (Λουκ. 1,38).

Ο Ι. Καβάσιλας στη 2^η ομιλία του, αφιερωμένη «**εις τον Ευαγγελισμόν**», όπως επιγράφεται, υμνεί τη Θεοτόκο που συνεργάστηκε ελεύθερα με το Θεό για τη σωτηρία του κόσμου. Και προχωρεί και σε μία τολμηρή διαπίστωση σχετικά με το ρόλο της Παναγίας στο έργο της θ. Οικονομίας. Γράφει: “**Και ην έργον η του Λόγου σάρκωσις ου μόνον Πατρός και της Εκείνου Δυνάμεως και του Πνεύματος, του μεν ευδοκούντος, του δε επιδιούντος και εκείνης δε επισκιαζούσης, αλλά και της θελήσεως και της πίστεως της Παρθένου. Καθάπερ γαρ εκείνων χωρὶς οὐκ ἐνὴν εἰσενεχθῆναι ταύτην τὴν γνῶμην, οὕτω μη Πανάνγου τὴν θέλησιν και τὴν πίστιν εἰσενεγκούσης εἰς έργον τὴν βουλὴν προελθῆναι ἀμήχανον ην**». Δηλ., κατά τον Ι. συγγραφέα, «**η σάρκωση του Λόγου δεν ήταν έργο του Πατρός μόνον, που «ευδόκησε», και της Δυνάμεώς του που «επεσκήασε», και του Αγ. Πνεύματος που «επεδήμησεν», αλλά και της θελήσεως και της πίστεως της Παρθένου. Γιατί, όπως, χωρὶς τον Πατέρα και το Αγ. Πνεύμα δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει και να προσφερθεί στους ανθρώπους η απόφαση για τη σάρκωση του Λόγου, έτσι, χωρὶς τὴν προσφορά της θελήσεως και της πίστεως της Θεοτόκου ήταν αδύνατη η πραγματοποίηση της θείας βουλής**».

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο Γαβριήλ με το «**χαίρε**» που είπε στην Παναγία και με το γεγονός ότι την ονόμασε «**κεχαριτωμένη**» τελείωσε την αποστολή του, φανέρωσε ολόκληρο το μυστήριο. Όση όμως ώρα η Θεοτόκος ζητούσε να μάθει τον τρόπο με τον οποίο θα γινόταν η κύηση απαντώντας στον αρχάγγελο, «**πώς έσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω**;» το αγ. Πνεύμα δεν κατερχόταν! Ενώ τη στιγμή που πείστηκε και αποδέχτηκε την πρόσκληση, «**ιδού η δούλη Κυρίου, γενοιτό μοι κατά το ρήμα σου**», ολόκληρο το έργο με μιας πραγματοποιήθηκε. Ο Θεός – Λόγος πήρε επάνω του ως ενδυμασία τον άνθρωπο και η παρθένος έγινε Μητέρα του Κτίστου.

Έτσι, σύμφωνα και με το Απολυτίκιο της γιορτής, “**υἱός του Θεού, υἱός της Παρθένου γίνεται και Γαβριήλ τὴν χάριν ευαγγελίζεται**». Καί, αφού, “**Υἱός του Θεού**”, “**Υἱός της Παρθένου γίνεται**», κατ’ επέκταση γίνεται και “**υἱός του ανθρώπου**», σύμφωνα με την προφητεία του Δανιήλ (Κεφ. Ζ 13).

Γι’ αυτό η γιορτή του Ευαγγελισμού είναι “**της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον**», η δε Θεοτόκος **χαίρεται** από τον «**Πρωτοστάτην**» άγγελο, “**Χαίρες, των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον. Χαίρε των δογμάτων αυτού το κεφάλαιον**». Και ο Ι. Καβάσιλας στην αναφερθείσα ομιλία του επιλέγει: “**Ο Θεός έδωσε πράγματι στην Θεοτόκο Παρθένο... να γίνει Αυτή προσωπική και μέσα σ’ Αυτή, η ανθρωπινή φύση, «Θεοτόκος»**”.

Καμιά αλήθεια δεν μπορεί ποτέ να είναι τόσο τολμηρή, όσον αυτή η περί ανθρώπου ως «**εικόνας**» του Θεού, και, περί ανθρωπίνης φύσεως ως “**Θεοτόκου**».

Ας ευχηθούμε να μας αξιώσει ο Θεός ν’ ακούσουμε το σωτήριο μήνυμα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, μήνυμα χαράς και αισιοδοξίας, αφού, κατά το Δοξαστικό της μεγάλης γιορτής, “**Σήμερον χαράς Ευαγγέλια, παρθενική πανήγυρις...**». Επίσης να μας αξιώσει ν’ ακούσουμε και το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως του Κυρίου, ένα μήνυμα θριάμβου και νίκης κατά της φθοράς και του θανάτου, αφού “**εκ γαρ θανάτου προς ζωήν και εκ γης προς ουρανόν, Χριστός ημάς διεβίβασεν, επινίκιον άδοντας**».

25 Μαρτίου Ευαγγελισμού

Λκ 1,24-38

Το ευχάριστο άγγελμα για τη γέννηση του Χριστού

Μετά την εκτέλεση της εφημερίας των 15 ημερών, που αναλογούσε κατ' έτος στο Ζαχαρία ως ιερέως, τον μετέπειτα πατέρα του Ιωάννου βαπτιστού, και αφού ο Ζαχαρίας έλαβε την υπόσχεση από τον άγγελο ότι η γυναίκα του Ελισάβετ θα του γεννήσει γιο, γύρισε στο σπίτι. Το σπίτι του ήταν στην Ορεινή Γαλιλαία αλλά την εφημερία του την ασκούσε στα Ιεροσόλυμα.

Ύστερα απ' αυτές τις ημέρες, λέει το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, συνέλαβε η γυναίκα του Ζαχαρίου Ελισάβετ και έκρυβε τον εαυτό της πέντε μήνες, λέγοντας ότι έτσι μου έκανε ο Κύριος σε ημέρες που θέλησε να μου αφαιρέσει τη ντροπή της ατεκνίας ανάμεσα στους ανθρώπους (25-25).

Για τα άκαρπα ζεύγη η ατεκνία ήταν όνειδος, όχι διότι αυτή αποδιδονταν σε σεξουαλική ανεπάρκεια, κάθε άλλο· αλλά διότι το άτεκνο ζεύγος δεν μπορούσε να ελπίζει ότι ο Μεσσίας θα προέλθει από το αίμα τους. Η ελπίδα αυτή, όπως είναι φυσικό, ενθάρρυνε τα εύτεκνα ζεύγη να κάνουν πολλά παιδιά.

Αλλ' όταν θέλει ο Θεός, οι φυσικοί νόμοι αλλάζουν. Διότι αυτός έκανε τη φύση, αυτός και τους νόμους που τη διέπουν. Στην περίπτωση της Ελισάβετ με παρέμβαση του Θεού μπαίνει σε λειτουργία ο νόμος της τεκνοποιίας στα γεράματά της, ενώ η ικανότητα αυτή λειτουργεί, ως γνωστόν, στη νεότητα της γυναίκας. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις στην ιστορία του Ισραήλ από άτεκνα ζεύγη να γεννηθούν παιδιά με παρέμβαση του Θεού και παρά τους φυσικούς νόμους, και αυτά να εξελιχθούν σε μεγάλες προσωπικότητες, όπως ο Ισαάκ, ο Ιωσήφ, ο Σαμψών, ο Σαμουήλ, και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής. Ο Θεός επέτρεψε στις περιπτώσεις αυτές να εκλείψει προηγουμένως η ανθρώπινη ελπίδα, και τότε να δώσει παιδιά, για να γίνει κοινή πίστη όλων το σημείο, και ότι και το ζήτημα αυτό είναι στην εξουσία του Θεού.

Τον έκτο μήνα από τη σύλληψη του Ιωάννου στάλθηκε από το Θεό ο άγγελος Γαβριήλ στην πόλη της Γαλιλαίας, που λέγεται Ναζαρέτ, προς μια παρθένο αρραβωνιασμένη με έναν άνδρα που λεγόταν Ιωσήφ και καταγόταν από τη γενιά του Δαυίδ. Η παρθένος λεγόταν Μαριάμ (26-27).

Ο Γαβριήλ είναι άγγελος του Θεού. Στην Π. Διαθήκη τον συναντούμε στο βιβλίο του Δανιήλ, στον οποίο εξηγεί την όρασή του. Στην Κ. Διαθήκη εμφανίστηκε πριν 6 μήνες στο Ζαχαρία, τον μετέπειτα πατέρα του Ιωάννου βαπτιστού, στον οποίο συστήθηκε ως «παρεστηκώς ενώπιον του Θεού» (= στεκόμενος δίπλα στο Θεό ως υπασπιστής του), και τώρα πάλι εμφανίζεται στην παρθένο Μαριάμ.

Παρθένος λέγεται η γυναίκα που δεν γνώρισε σαρκικώς άντρα. Ακριβώς αυτός λέει η ίδια στο Γαβριήλ· Πώς θα γίνει αυτό αφού δεν γνωρίζω άνδρα; Η Μα-

ριάμ εμφανίζεται αρραβωνιασμένη και παρθένος. Άρα ο αρραβώνας δεν νομιμοποιεί τη σαρκική σχέση, που σήμερα είναι καθεστώς αμαρτωλό. Ο νέος και η νέα στο διάστημα της μνηστείας ήταν αγνοί· έμεναν ο καθένας στο σπίτι του. Αλλ' ο αρραβωνιαστικός, όταν αποφάσιζε να κάνει το γάμο του, καλούσε την αρραβωνιαστική του στο σπίτι του επίσημα, για να είναι εφεξής η γυναίκα

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ
(Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

του, και η κλήση αυτή ήταν ο γάμος του. Τη διαδικασία και τις εθιμοτυπίες του γάμου τις βλέπουμε στην παραβολή των δέκα παρθένων.

Και μήκη ο άγγελος εκεί που ήταν αυτή (η Μαριάμ) και είπε· Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος είναι μαζί σου. Είσαι η ευλογημένη ανάμεσα στις γυναίκες. Κι εκείνη όταν είδε, τaráχτηκε από το λόγο του, και σκεφτόταν τί να σημαίνει ο χαιρετισμός αυτός. Και της είπε ο άγγελος· Μη φοβάσαι, Μαριάμ· διότι βρήκες χάρη από το Θεό. Και να, θα μείνεις έγκυος και θα γεννήσεις γιο, και θα τον ονομάσεις Ιησούν. Αυτός θα γίνει μεγάλος και θα ονομαστεί γιος του Υψίστου και θα του δώσει Κύριος ο Θεός το θρόνο του Δαυίδ του πατέρα του. Και θα βασιλεύσει στη φυλή του Ιακώβ σ' όλους τους αιώνες, και η βασιλεία του δεν θάχει τέλος (28-33).

Ο Κύριος παρακολουθούσε την πολιτεία της παρθένου, όπως και όλων των ανθρώπων βέβαια. Τη βρήκε γεμάτη χάριτες και ξεχωριστή ανάμεσα σ' αυτές. Μεγάλος τίτλος τιμής τα λόγια του Θεού. Η ταραχή της Μαριάμ δικαιολογείται διότι α) δεν ήταν συνηθισμένη σε τέτοια εγκώμια, β) δεν κατάλαβε από την αρχή την ειλικρίνεια και το σκοπό της επισκέψεως του Γαβριήλ, ούτε ότι είναι άγγελος του Θεού, γ) το μήνυμα του Γαβριήλ ήταν υπερφυσικό. Γι' αυτό και δεν κολακεύθηκε ούτε τ' υποδέχτηκε αμέσως, αλλά προσπαθούσε να βρει τί νόημα έχει ο απρόσμενος χαιρετισμός του.

Λιτά περιεκτικά και θεία τα λόγια του Γαβριήλ. Το «Μη φοβάσαι» της το είπε για να λυθεί η ταραχή της. «Χάρη» του Θεού είναι ότι ο Θεός την επέλεξε για το μέγιστο σκοπό της γεννήσεως του Υιού του. Ο Γαβριήλ δεν εξηγεί τις λεπτομέρειες για το πώς θα συλλάβει γιό· της λέει μόνο ότι θα ονομαστεί Ιησούς, και δίνει και την εξήγηση, ότι αυτός θα σώσει το λαό του Θεού. Ο Γαβριήλ εξηγεί στη Μαριάμ το μέλλον του γιου της λέγοντας ότι θα γίνει μεγάλος και θα ονομαστεί γιος του Υψίστου, κι εκείνη αρχίζει να καταλαβαίνει το ρόλο της σ' ένα τέτοιο υψηλοτο σχέδιο. Η φράση του Γαβριήλ ότι η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος έχει βαθύ δογματικό περιεχόμενο και ως τέτοιο συμπεριλήφθηκε αυτούσιο στο σύμβολο της πίστεως. Αφού θα έχει ένδοξη βασιλεία, άρα ο γιος της θα είναι και βασιλιάς σαν τον πρόγονό της Δαυίδ.

Και είπε η Μαριάμ στον άγγελο· Πώς θα μου συμβεί αυτό, αφού άντρα δεν γνωρίζω; Αποκρίθηκε ο άγγελος και της είπε· Πνεύμα Άγιο θα έρθει πάνω σου και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και το άγιο παιδί που γεννιέται θα ονομαστεί γιος του Θεού. Να και η συγγενής σου Ελισάβετ, που τη λένε στείρα, και αυτή έχει συλλάβει γιο στα γηρατειά της, και αυτός είναι ο έκτος μήνας της. Διότι κανένα πράγμα δεν είναι αδύνατο στο Θεό. Και είπε η Μαριάμ· Να η δούλη του Κυρίου εγώ, ας μου συμβεί όπως λες. Και έφυγε απ' αυτήν ο άγγελος (34-38).

Η ερώτηση της Μαριάμ «Πώς θα γίνει αυτό, αφού άνδρα δεν γνωρίζω;», φαίνεται να περιέχει αλλά δεν περιέχει αμφισβήτηση· αντιθέτως φανερώνει πίστη, η οποία την κάνει να ζητήσει περισσότερες πληροφορίες. Η Ελισάβετ λ.χ. την ονομάζει «ευτυχισμένη διότι πίστεψε σ' όλα όσα της είπε ο Θεός με τον άγγελό του». Μας αποκαλύπτει επίσης η ερώτηση ότι η Μαριάμ δεν γνώριζε σαρκικώς άντρα, ότι δηλαδή ήταν παρθένος, και κατά συνέπεια το γεννηθέν δεν έχει καμιά σχέση με ανθρώπινη επιθυμία, από την οποία γεννιούνται όλοι οι κοινοί άνθρωποι. Έτσι τεκμηριώνεται ότι η σύλληψη του Χριστού έγινε με υπερφυσικό και μοναδικό τρόπο. Αλλά και μετά τη γέννηση του γιου της ο Ιωσήφ κατανυγμένος από το σχέδιο του Θεού που εκδηλώθηκε στο πρόσωπό της, ασφαλώς τη σεβάστηκε και δεν είχε σαρκικές σχέσεις μαζί της. Άλλωστε και ο Ιωσήφ ήταν εκλεγμένος από το Θεό και, θα λέγαμε, ότι ήταν ο «ευλογημένος εν ανδράσι», όπως η Μαριάμ «εν γυναίξι». Αυτό δεν λέγεται αλλά τεκμαίρεται από τα ιερά κείμενα. Εξ άλλου δεν φαίνεται να έζησε πολύ ο Ιωσήφ, αλλά να πέθανε νωρίς. Η Μαριάμ ήταν παρθένος. Αν η Μαριάμ είχε παιδιά, όπως λένε οι απνευμάτιστοι και μουντάρηδες και μικρόνοοις αιρετικοί, ένα από αυτά θα τη γηροκομούσε, και δεν θα χρειαζόταν ο Χριστός να λάβει πρόνοια και ν' αναθέσει τη γηροκόμησή της στο μαθητή του Ιωάννη.

Της εξηγεί ακόμη ο Γαβριήλ ότι η Ελισάβετ, που τη λένε στείρα, με παρέμβαση του Θεού είναι έγκυος στον έκτο μήνα. Σα να της λέει· Αν θέλεις, πήγαινε να δεις. Ο Θεός δεν εμποδίζεται ούτε όταν πρόκειται να συλληφθεί ένα αγόρι χωρίς άντρα, και μάλιστα ο γιος του, ούτε όταν πρόκειται να μείνει έγκυος μια σύζυγος που τα χρόνια της πέρασαν και είναι γνωστή ως στείρα. Για το Θεό όλα είναι δυνατό.

Η Μαριάμ δέχεται το μήνυμα και υποτάσσεται στο θείο σχέδιο· Να εδώ είμαι η δούλη του Κυρίου· ας γίνει όπως λες. Μεγάλος λόγος, μεγάλη απόφαση, μεγάλη πίστη, η πλήρης υποταγή της στο Θεό.

Τι θα ήταν ο κόσμος αν οι γυναίκες όλες είχαν την υποταγή τους στο Θεό, όπως η Μαριάμ; Τί άλλο παρά ένας παράδεισος;

Αιωνία σου η μνήμη αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφέ ημών Ιωάννη

Πίστευε στον Θεό, στην αγάπη Του και την Πρόνοιά Του. Χαιρόταν να εκκλησιάζεται και να ετοιμάζεται για την θεία Κοινωνία. Πρόκειται για τον αείμνηστο συμπολίτη & αδελφό μας, Ιωάννη Γαλάνη, ο οποίος στην τριετή δοκιμασία της υγείας του με την επάρατο νόσο, ξεδίπλωσε χαρίσματα που δεν φαινόταν στον πρότερο βίο του, όπως η υπομονή (παρά τους πόνους του, δεν εξέφραζε το παραμικρό παράπονο).

Δημιούργησε με την σύζυγό του Ελένη ένα υγιές, οικογενειακό περιβάλλον, όπου διακρίνονταν για την αγάπη μεταξύ των, την ευγένεια του χαρακτήρα των που αντιμετώπιζαν από κοινού όλα τα προβλήματα της έγγαμης ζωής. Με το Ορθόδοξο Χριστιανικό φρόνημα ανέθρεψαν και τα δύο τους παιδιά. Τον μοναχό Δανιήλ, Αδελφό της Ιεράς Μονής Χρυσοποδαριτίσσης και την Παρασκευή έγγαμη μητέρα τριών παιδιών.

Η Εξόδιος Ακολουθία τελέσθηκε την περ. Τετάρτη 20 Μαρτίου από τον Ιερό Ναό Παναγίας Αλεξιοτίσσης και

χοροστάτησε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Χρυσοποδαριτίσσης π. Νικόδημος Μπαρούσης, ενώ συμμετείχε πλειάδα κληρικών. Να σημειώσουμε, ότι η Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Παναγίας Ελεούσης, Γερόντισσα Μακαρία, είναι κατά σάρκα αδελφή της συζύγου του, Ελένης.

Παρατηρούμε, ότι, συνήθως, η καθαρότητα της καρδιάς ενός ανθρώπου και η εσωτερική του γλυκύτητα φαίνεται ανάγλυφα αφ' ενός μεν στην έκφραση των ματιών του - αφού η καρδιά είναι οι ρίζες των ματιών του - και αφ' ετέρου δε στο χαμόγελό του. Ο μεταστας Λοιπόν, ως λείψανο, έφυγε με ένα ελαφρύ μειδίαμα, δείγμα εκφράσεως της καρδιάς του.

Μετά των Αγίων ανάπαυσον, Χριστέ, την ψυχήν του δούλου σου Ιωάννου, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Ο κ. Κων/νος Χολέβας θα μιλήσει σήμερα στην Κόρινθο

Το θέμα «Ελληνορθόδοξη ιστορική αγωγή για τα παιδιά της εποχής μας» έχει να παρουσιάσει σήμερα Σάββατο 23 Μαρτίου ώρα 18.00, στην «Κροκίδειο Αίθουσα» (πλησίον πρ. Νομαρχίας), ο Πολιτικός Επιστήμονας και Διεθνολόγος κ. Κων/νος Χολέβας.

Η συνεδρία θα πραγματοποιηθεί μόλις 2 ημέρες πριν την Εθνική Επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου για την απελευθέρωση της πατρίδας μας από τον Τουρκικό ζυγό. Η επιλογή αυτή μόνο τυχαία δεν είναι, ώστε να καταστήσει σαφή την ποικιλότροπη και σπουδαία συνεισφορά της Ελληνορθοδόξου Εκκλησίας μας στον Αγώνα αλλά και στην εν γένει αγωγή και παιδεία των νέων μας τόσο κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας όσο και από την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους έως σήμερα. Ιδιαίτερα όμως στις μέρες μας, που οι

προσπάθειες για παραχάραξη της Ιστορίας πληθαίνουν, διανθισμένες με διαθέσιμες αναδιαιτώσεως των αδιαμφισβήτητων ιστορικών γεγονότων, τα οποία αποδεικνύουν περίτρανα την συμβολή της Εκκλησίας τόσο στην Επανάσταση όσο και στην μόρφωση των παιδιών μας, η παρουσία σας στην ως άνω εκδήλωση κρίνεται επιβεβλημένη. Το κύρος και το πέραν πάσης αμφιβολίας αξιόλογο γνωστικό πεδίο του ομιλητού αποτελούν τα καλύτερα εχέγγυα για την επιτυχία της συνεδρίας.

** Της εισηγήσεως του εκλεκτού επιστήμονος θα επακολουθήσει όπως πάντα εποικοδομητικός διάλογος, τον οποίο θα συντονίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ.κ. Διονύσιος.*

ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΔΡΥΜΑ π. ΓΕΡΒΑΣΙΟΥ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1923
ΙΩΝΙΑΣ 47- ΠΑΤΡΑΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ
& ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Κυριακή Γ' Νηστειών, Σταυροπροσκυνήσεως, 7.04.2013, Θεία Λειτουργία κα τελετή υψώσεως του Αχειροποιήτου Σταυρού του αιμινήστου γέροντος π. Γερβασίου, στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά. Έναρξη Όρθρου 7:00π.μ.

Παρασκευή 12.04.2013, Δ' Χαιρετισμοί, στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά. Θα τεθεί σε προσκύνηση η θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου που φυλάσσεται στη Σχολή και θα ψάλλει το κατηχητικό των θηλέων. Έναρξη 7:00π.μ.

Τρίτη προ του Λαζάρου, 23.04.2013, Μυστήριο του Ιερού Ευελαίου, στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά. Έναρξη: 7:00π.μ.

Μεγάλη Παρασκευή, 3.05.2013, τρισάγιο στον τάφο του μακαριστού γέροντος π. Γερβασίου, στις κατασκηνώσεις, στα Συχαινά Πατρών. 4:00π.μ.

Δευτέρα της Διακαινησίμου, 6.05.2013, μνήμη του Αγ. Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Παρασκευής, στις κατασκηνώσεις των Συχαίων. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Πέμπτη της Διακαινησίμου, 9.05.2013, Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Φωτίου, Γούναρη και Εύναρδου. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

Παρασκευή της Διακαινησίμου, 10.05.2013, της Ζωοδόχου Πηγής και επέτειος ιδρύσεως των Κατηχητικών Σχολείων από τον π. Γερβάσιο. Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στον Ι. Ν. Αγ. Ταβιθά, κατά την οποία θα ψάλλει το κατηχητικό των αρρένων. Έναρξη Όρθρου: 7:00π.μ.

ΡΩΣΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Είκοσι κορυφαία στελέχη της Ρωσικής Δημοσιογραφικής οικογενείας, επεσκέφθηκαν την Πάτρα και ξεναγήθηκαν στα αξιοθέατα της πόλεώς μας.

Οι Ρώσοι επισκέπτες, πέρασαν από τον Ιερό Ναό του Αγίου Ανδρέου και προσκύνησαν την Αγία Κάρα, τον Σταυρό του μαρτυρίου και τον Τάφο του Αγίου Ανδρέου.

Την Ρωσική αντιπροσωπεία, υπεδέχθη στον Ιερό Ναό του Πρωτοκλήτου ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος τους ωμίλησε σχετικά με τον Άγιο Απόστολο Ανδρέα, τα Ιερά Λείψανα και τον Τάφο του και με τους δύο Ναούς του ιερωτάτου Αποστόλου, τόσο τον παλαιό, όσο και τον νέο.

Επίσης ο Σεβασμιώτατος συζήτησε μαζί τους για τον προσκυνηματικό ενδιαφέρον που υπάρχει από τους Ορθοδόξους αδελφούς Ρώσους, για τον Άγιο Απόστολο Ανδρέα και για τις επισκέψεις των Ρώσων στην πόλη μας με σκοπό την προσκύνηση

των χαριτοβρύτων Λειψάνων και του Τάφου του Πρωτοκλήτου.

Ακόμη και για τις σχέσεις μεταξύ των δύο Εκκλησιών, Ελλάδος και δη Μητροπόλεως Πατρών και Ρωσίας, για την προώθηση των Ιερών προσκυνηματικών αποδημιών.

Τούς Δημοσιογράφους από την ομόδοξη χώρα, συνόδευσε στην Πάτρα ο Γενικός Γραμματέας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας κ. Ανδρέας Κατσανιώτης και ο Γενικός Γραμματέας Μ.Μ.Ε. κ. Ιωάννης Παναγιωτόπουλος.

Δέηση του Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ.κ. Ιεροθέου στον Άγιο Πολύκαρπο

Στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Αμπελακιωτίσσης τελέσθηκε Αρχιερατική θεία Λειτουργία από τον Σεβ. Μητροπολίτη Ναυπάκτου κ.κ. Ιερόθεο, με την συμμετοχή Κλήρου και λαού, την περ. Κυριακή 17 Μαρτίου.

Η ατμόσφαιρα ήτο κατανυκτική, έντονη δε ήταν η βουβή προσευχή όλων για την ανεύρεση του τιμίου Λειψάνου του αγίου Πολυκάρπου που έκλειψαν οι ιερόσυλοι.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας αναπέμφθηκε δέηση προς τον Θεό ενώπιον του κενού προσκυνηταρίου του τιμίου Λειψάνου και ο Σεβασμιώτατος ανέγνωσε ειδική Ευχή που συνέταξε ο ίδιος για την περίπτωση.

Τέλος εψάλτησαν απολυτίκιο και κοντάκιο που συντάχθηκαν για την περίπτωση αυτή από τον Σεβ. Μητροπολίτη Εδέσσης κ. Ιωήλ.

Η ειδική Ευχή, τα τροπάρια καθώς και βίντεο από την δέηση δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα της Ι. Μητροπόλεως www.parembasis.gr.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΔΕΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ
διά την ανεύρεσιν του συλυθέντος
τιμίου Λειψάνου του εν αγίοις Ιερομάρ-
τυρος Πολυκάρπου Επισκόπου Σμύρνης
Προστάτου της Επαρχίας Ναυπακτίας

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
ΚΑΙ ΑΓ. ΒΛΑΣΙΟΥ κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ο αγιάζων τους αγαπώντας Σε και ο εν αυτοίς αναπαυόμενος, ο καθιστών τους αγίους σκεύη του αγίου Ονόματός Σου, μέλη τιμία του αγίου Σώματός Σου, ναούς του Αγίου Πνεύματος, ο αγαπήσας τον δούλον και θεράποντά Σου Πολύκαρπον, Επίσκοπον Σμύρνης, και αξιώσας αυτόν του βαθμού της Αρχιερωσύνης και της ιερουργίας του μαρτυρίου, ο οδηγήσας το ιερόν λείψανον του αγίου Σου εις τα σκηνώματα της Ιεράς Μονής ταύτης, της Παναγίας της επωνομαζομένης Αμπελακιωτίσσης, εις αγιασμόν του λαού Σου, και αναδείξας τούτο κατοικητήριον δόξης και πηγὴν ακενώντων θαυμάτων, ευχαριστούμέν Σοι σήμερον, επί τη θεία Λειτουργία ταύτη ην επετελέσαμεν, και δοξολογούμεν το άγιον και υπερύμνητον Όνομά Σου.

Συ ει ο δοτήρ των αγαθών και της ζωής χορηγός. Συ ει ο γινώσκων το βάθος των καρδιών ημών. Συ ει ο πλουτίζων ημάς εν πάση σοφία πνευματική. Συ ει ο ευλογήσας ημάς διά των ικεσιών του αγίου Σου και καταστήσας την Μονήν ταύτην θησαυρόν ακένωτων

και ημάς κληρονόμους των του Αποστολικού Πατρός αγίων Λειψάνων. Διό Σε υμνούμεν, Σε ευλογούμεν, Σε δοξάζομεν τον όντως όντα Θεόν ημών, τον ποιούντα μεγάλα και θαυμάσια, ένδοξά τε και εξάίσια.

Πεποίθμεν, Δέσποτα των απάντων, Κύριε του Ουρανού και της γης, απάσης κτίσεως, ορωμένης τε και ουχ ορωμένης, ότι γινώσκεις το άλγος των καρδιών ημών και την θλίψιν ημών διά την ιεροσυλίαν την γενομένην εν τω αγίω τόπω τούτω, ότι καρδίαι πεπρωρωμένοι και χείρες ανόσιοι εμίαναν τον Ιερόν τούτον Ναόν, διά της ρήξεως των θυρών αυτού και αφήρηπασαν εν ασχημοσύνη και φρονική καρδία το πανίερον Λείψανον του ιερωτάτου Πατρός, ο το πυρ εσεβάσθη ωσαύτως τε και αλλοεθνείς και αλλόδοξοι διά των αιώνων. Εβαρύνθη η καρδιά ημών διά την τοιαύτην βέβηλον και ασεβή πράξιν και ενέργειαν, έμπλεον ούσαν σατανικής εμπνεύσεως και διαθέσεως εμπαιθούς, ηλγήσαμεν σφόδρα και ηνιάθημεν. Διερωτήθημεν απορούντες: Τις νούς εωσφορικός διέπραξε το τοιούτον ανόμημα; Τις διενοήθη την βεβήλωσιν του ιερού σκηνώματος της δόξης Σου, του ηγιασμένου τούτου λειψάνου; Τις άφοβος ήψατο της ευλογούσης δεξιός χειρός ταύτης εν θρασύτητι και αναισχυντία; Τις την του λαού αγάπην υπερείδεν;

Αληθώς, ενεοί ιστάμεθα ενώπιον πράξεως ιταμοτάτης, βωβοί ενώπιον τοιούτου ανοσιουργήματος και άλαλοι ενώπιον τοιαύτης ενεργείας σατανικής. Προ ολίγων ημερών ο ευλογημένος ούτος τόπος, ο αγιασθείς υπό της παρουσίας της αγίας Μητρός Σου, της Παναγίας της Αμπελακιωτίσσης, και υπό της χαριτοβρύτου δεξιός του αγίου θεράποντός Σου, Πολυκάρπου του θαυμαστού, εβεβηλήθη υπό αγρίων ορμών και βαρβάρων πράξεων, ασυνέτων, ανοήτων, εμπαιθών, ασεβών και πεπλανημένων ανθρώπων.

Βλέπων, τοίνυν, ιλέω όμματί Σου επί του τεθλιμμένου τούτου λαού και επάκουσον της δέησεως αυτού. Ίδε την θλίψιν και τα δάκρυα επί τη απωλεία του σεβαστού και πολυφιλήτου θησαυρίσματος του και πολιούχου της Επαρχίας ταύτης. Οι οφθαλμοί ημών προς Σε εναντινίζουσιν, αι προσευχαί προχεόμεναι εκ των καρδιών ημών προς Σε αναβαίνουσι, ως θυμίαμα ενώπιόν Σου. Μη παρίδης της δέησεως ημών και τον στεναγμόν της καρδιάς

ημών.

Δεόμεθά Σου, Κύριε ο Θεός ημών, διάνοιξον τας πεπρωρωμένας αυτών καρδιάς και φώτισον τον σκοτεινόν και εωσφορικόν νούν των επιτελεσάντων την μισάν και βδελυράν ταύτην πράξιν, ίνα ανανήψαντες εκ ζόφου κακίας επανάγωσι το άγιον και ιερόν Λείψανον εις τον οίκον αυτού, την Ιεράν ταύτην Μονήν. Δος αυτοίς εννοήσαι, ότι η ενέργεια αύτη φέρει αυτούς αφεύκτως εις βάραθρον κακίας, εις ασθένειαν ψυχής και σώματος, εις τα τάρταρα του Αδου, εις τόπον απωλείας και βασάνου. Έπρεπεν όντως αυτοίς, τοις φυσ-

κοίς και ηθικοίς αυτουργοίς, δοθῆναι αφορισμός και αναθεματισμός, αλλ' αύτη αύτη η βέβηλος πράξις αυτοκατάκριτος εστι, εάν μη μετανοήσωσιν πικρώς, ως ο Πέτρος, ο Απόστολός Σου, επί τη αρνήσει αυτού.

Δος ημίν, Δέσποτα των απάντων, Κύριε ο Θεός ημών, την δύνα-

μιν ικετεύσαι τον θεράποντά Σου, τον Ιερομάρτυρα Πολύκαρπον τον θαυμαστόν.

Άγιε Πολύκαρπε, ο πολιούχος των καρδιών ημών, ελθέ τάχιστα πλησίον ημών, ελευθέρωσον το τίμιον μέλος του σώματός σου από χειρών αδικών, ανόμων, ασεβών και ανοσίων και συγκατοίκησον εκ νέου μεθ' ημών, των αγαπώντων σε εξ όλης της καρδιάς ημών. Συ ει ο μετά Θεόν πατήρ ημών και ημείς εσμέν τέκνα σου. Ορώμεν τον τόπον του σκηνώματός σου κενόν, αλλά και περιβεβλημένον υπό της αγάπης ημών και λελουμένον υπό των δακρύων ημών. Ελθέ η παραμυθία, ο αλείπτης και ο προνοητής ημών.

Κύριε Ιησού Χριστέ, Υίε του Θεού του ζώντος, πρεσβείαις της Υπεραγίας Μητρός Σου και ικεσίαις του αγίου Ιερομάρτυρος Πολυκάρπου, πρᾶύνον της ψυχής ημών το άλγος, απάλυνον ημών τον πόνον και πλήρωσον τον πόθον ημών ίνα ιδώμεν εκ νέου την ευλογούσαν δεξιάν του αγίου Σου, την φοβεράν τοις υπεναντίοις και ιλαράν τοις φίλοις αυτού.

Ότι Σού εστιν η δόξα και η τιμή και η προσκύνησις συν τω ανάρχω Σου Πατρί και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ Σου Πνεύματι νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων,

αμήν.

Μία μέρα μετά την κοίμησή του μάθαμε το θλιβερό νέο· ο εκλεκτός οικογενειακός μας φίλος Σπύρος Χαρισιάδης δεν βρισκόταν πια μαζί μας.

Γεννήθηκε σε χωριό των Γρεβενών από φτωχή οικογένεια, και εκεί πήγε δημοτικό σχολείο. Στην συνέχεια τελείωσε το γυμνάσιο και το λύκειο Τρικάλων, και κατόπιν μετέβη στην Αθήνα, όπου σπούδασε οδοντοτεχνίτης και αργότερα για 4 χρόνια βυζαντινή μουσική. Το βιοποριστικό του επάγγελμα ήταν υπάλληλος στην Ε.Υ.Δ.Α.Π., όπου λόγω της εργατικότητος, της υπευθυνότητας και της τιμιότητός του προήχθη με τα χρόνια σε προϊστάμενο του τμήματος καταμετρήσεων. Εν τω μεταξύ νυμφεύθηκε δημιουργώντας οικογένεια με υγιείς χριστιανικές αρχές, και απέκτησε δύο εκλεκτά παιδιά, έναν γιο και μία κόρη, τα οποία πρόλαβε να δη να ολοκληρώσουν τις ανώτατες πολυτεχνικές σπουδές τους και να είναι έτοιμοι επιστήμονες.

Υπήρξε γλυκύφθογγος ιεροψάλτης, εξάιρετος άνθρωπος, ιδανικός σύζυγος, στοργικός πατέρας, υποδειγματικός οικογενειάρχης. Πάντοτε πρόσχαρος, καλόκαρδος, φιλόανθρωπος, φιλαγιορεΐτης, πιστός χριστιανός, ελεήμων, βοηθούσε τους πάντες όσο περισσότερο μπορούσε. Για όλους τους φίλους και γνωστούς του είχε να πη έναν καλό λόγο, έναν έπαινο, μία φιλική φράσι ανθρώπιās και συμπαραστάσεως. Στον ελεύθερο χρόνο του ασχολιόταν συστηματικά και με την ορθόδοξη εικονογραφία, φιλοτεχνώντας αξιόλογα έργα, πολλά από τα οποία χάρισε σε συγγενείς και φίλους.

Συμμετείχε στην «χορωδία διαδόσεως δημοτικής παραδόσεως και τραγουδιών» της Ε.Ρ.Τ. με υπεύθυνο τον Παναγιώτη Μυλωνά, και εμφανίστηκε σε τηλεοπτικές εκπομπές να ερμηνεύη επιτυχώς με την εύστροφη φωνή του διάφορα δημοτικά τραγούδια. Συμμετείχε επίσης και στον σύλλογο φίλων της μονής Ξενοφώντος Αγίου Όρους. Επισκεπτόταν τακτικώς το αγιώνυμον όρος του Άθω και είχε συχνή επικοινωνία με τον ηγούμενο και τους αδελφούς της μονής, στην οποία ήταν πάντοτε ευπρόσ-

Σπύρος Χαρισιάδης (+ 14/3/2013)

δεκτος και τον καλούσαν στο αναλόγιο κατά την διάρκεια των ακολουθιών.

Διακονούσε την ψαλτική τέχνη μέχρι τους πρώτους μήνες του έτους 2011. Με διαδέχτηκε στο αναλόγιο του ιερού ναυδρίου της Αναλήψεως στο Ντράφι Αττικής γύρω στο 2005. Αργότερα διετέλεσε δεξιός ψάλτης στον ναό του αγίου Γεωργίου Νέας Παλλήνης, ενώ την περίοδο 2009-2010 έψελνε στο δεξιό αναλόγιο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίτσα) στην οδό Μαραθώνος στον Γέρακα (προς τα Γλυκά Νερά). Παράλληλα, αλλά και μετά την αποχώρησή του από τον ως άνω ναό, έψελνε αμισθί σε διάφορες αγρυπνίες και άλλες λατρευτικές ευκαιρίες.

Αγαπούσε το καλό και ποιοτικό εκκλησιαστικό κήρυγμα, ιδίως το ερμηνευτικό της Βίβλου, αντιμετώπιζε με σεβασμό τους ιερείς και τους μοναχούς, ήταν φιλακόλουθος και σεβόταν ιδιαίτε-

ρα το τυπικό των ιερών ακολουθιών και την λειτουργική τάξη της ορθόδοξου λατρείας. Υπήρξε ένας από τους ένθερμους υποστηρικτές της έντυπης «Συμβολής» (επιθεωρήσεως του εκκλησιαστικού τυπικού), την οποία στήριξε εμπράκτως (ήταν τακτικός συνδρομητής σε όλα τα τεύχη, την διέδιδε και σε άλλους, προσέφερε καλλιτεχνικά σχέδια για το εξώφυλλο και το εσωτερικό της εκδόσεως). Από το 2007 και μετά είχε συνεχώς δίπλα του τα «Δίπτυχα» της Εκκλησίας της Ελλάδος, και στον ναό και στο σπίτι, για να συμβουλευεται το τυπικό της ημέρας και να ετοιμάζεται εγκαίρως για την επόμενη ακολουθία στην οποία θα έψελνε. Μόνον τα Δίπτυχα του 2013 δεν πρόλαβε να ανοίξει και να διαβάσει.

Από το καλοκαίρι του 2011 αντιμετώπιζε σοβαρό πρόβλημα υγείας με τον καρκίνο, που του εμφανί-

στηκε ξαφνικά, γι' αυτό και εισήχθη στο νοσοκομείο τον αύγουστο του ίδιου έτους. Ήταν μία οδυνηρή και μεγάλη δοκιμασία για τον ίδιο αλλά και για την οικογένειά του. Την αντιμετώπισαν όλοι με θαυμαστή υπομονή, ιδίως ο ίδιος ο Σπύρος. Ακόμη και μέσα στο δωμάτιο όπου νοσηλευόταν δεν έπαυε, όποτε μπορούσε, να μελετά μουσικά κείμενα και εκκλησιαστικά βιβλία. Μέσα στο 2012 φάνηκε για λίγο ότι υπήρξε μία υποχώρησις της αρρώστιας, και όλων μας οι ελπίδες αναπτερώθηκαν. Δυστυχώς προς το τέλος του ίδιου έτους ο καρκίνος εμφανίστηκε και πάλι· αυτήν την φορά χωρίς διάθεσι υποχωρήσεως.

Ο Σπύρος Χαρισιάδης αναπαύτηκε νωρίς από τους κόπους και την αβεβαιότητα της παρουσίας ζωής το βράδυ της Πέμπτης 14 μαρτίου 2013, σε ηλικία περίπου 58 ετών. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον ναό του προφήτου Ηλία του δήμου Αγίας Παρασκευής το Σάββατον 16 του μηνός και ώρα 13.00. Ο ναός ήταν κατέμεστος από συγγενείς και φίλους, συναδέλφους της Ε.Υ.Δ.Α.Π., μέλη του συλλόγου φίλων της μονής Ξενοφώντος, και από ανθρώπους που τον είχαν γνωρίσει στο αναλόγιο και στους ναούς από όπου πέρασε. Παρευρίσκονταν επίσης δύο μοναστικές αντιπροσωπείες, της μονής Ξενοφώντος Αγίου Όρους και της γυναικείας μονής Νταού Πεντέλης, ενώ την ακολουθία ετέλεσαν 4 ιερείς διαφόρων ενοριών (από τις περιοχές Αγία Παρασκευή, Νέα Πεντέλη και Γέρακα), που είχαν γνωρίσει προσωπικά τον μεταστάνα. Εκ μέρους των συγγενών και λοιπών συμπορευομένων μίλησε σύντομα και περιεκτικά ο κουμπάρος και νουνός του, ενώ εκ μέρους της μονής Ξενοφώντος απηύθυνε μικρό λόγο αναστάσιμης ελπίδος και παρηγορίας ο ιερομόναχος π. Γρηγόριος. Όλων τα μάτια ήσαν βουρκωμένα, και πολλοί ήσαν εκείνοι που δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους στην διάρκεια της ακολουθίας.

«Ανάπαυσον, Κύριε, την ψυχήν του κεκοιμημένου δούλου σου Σπυρίδωνος». Αμήν.

Διονύσιος Ανατολικιώτης
18/3/2013

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ

Σάββατο 23 Μαρτίου *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Αγίων Θεοδώρων Δαφνούλας.

11:00 π.μ. Επιμνημόσυνος δέησις εις το Α' Κοιμητήριον Πατρών, υπέρ αναπαύσεως τής ψυχής τού αοιδίμου Ευεργέτου των Πατρών, Θεοδώρου Τριάντη και πάντων των εν τω Κοιμητηρίω αναπαυομένων.

7.00 μ.μ. Εκδήλωσης Παραρτήματος Π.Ε.Θ. εις Διακίδειον Σχολήν Λαού Πατρών, δια την Εορτήν τής Ορθοδοξίας
Κυριακή 24 Μαρτίου (ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ) *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγ-

γελιστρίας Πατρών-Λιπάνευσις των Ιερών Εικόνων.

6:00 μ.μ. Πανηγυρικός Εσπερινός εις τόν πανηγυρίζοντα Ιερών Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

Δευτέρα 25 Μαρτίου *πρωί*

* Θεία Λειτουργία εις τόν Πανηγυρίζοντα Ιερών Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

* Δοξολογία επί τη Εθνική Εορτή.

* Εσπερινός-Παράκλησις εις τόν Άγιο Εφραίμ εις τόν Ιερών Παρεκκλήσιον Αγ. Ιωάννου Θεολόγου

Τρίτη 26 Μαρτίου Μέγα Απόδειπνον εις Ι. Μονή Αγίου

Νικολάου Μπάλα

Παρασκευή 29 Μαρτίου 7.00 μ.μ. **Β' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ** εις τόν Ι. Ναόν Αγίου Ιωακείμ Έξω Αγυιάς

9:15 μ.μ. Ιερά Αγρυπνία εις τόν Παλαιόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών (Ορθρος-Χαιρετισμοί-Θ. Λειτουργία)

Σάββατο 30 Μαρτίου Ημερίδα με θέμα την αγία βιοτή τού Γέροντος Παΐσιου εις τόν Ι. Ναόν Αγίου Νικολάου Πατρών

Κυριακή 31 Μαρτίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Νικολάου Πατρών.

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Νικολάου Πατρών.

Δευτέρα 1 Απριλίου 6.00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο εις Ι. Παρεκκλήσιον Αγίου Ιωάννου τού Θεολόγου.

Τρίτη 2 Απριλίου 6.00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο εις Ι. Μονήν Παναγίας Ελεούσης

Τετάρτη 3 Απριλίου 6.00 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία εις τόν Ι. Ν. Αγ. Κων/νου και Ελένης Ροϊτίκων

Παρασκευή 5 Απριλίου 7:00 μ.μ. **Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ** εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος

9:15 μ.μ. Ιερά Αγρυπνία εις τόν Παλαιόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών (Ορθρος-Χαιρετισμοί-Θ. Λειτουργία)

Κυριακή 7 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ) *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Νέον Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερών Ναόν Παντανάσσης Πατρών.

Παρασκευή 12 Απριλίου 7.00 μ.μ. **Δ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ** εις τόν Ιερών Ναόν Μεταμορφώσεως Σκαγιοπουλείου

9:15 μ.μ. Ιερά Αγρυπνία εις τόν Παλαιόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών (Ορθρος-Χαιρετισμοί-Θ. Λειτουργία)

Κυριακή 14 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Παντανάσσης Πατρών. Εορτασμός α) Αγ. Γρηγορίου τού Ε' (Σύλλογος Γορτυνίων) καί β) Αγ. Νεομάρτυρος Δημητρίου τού εν Τριπόλει μαρτυρήσαντος εν έτει 1803 (14 Απριλίου)

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερών Ναόν Πα-ντοκράτορος Πατρών

Τετάρτη 17 Απριλίου 7.00 μ.μ. Ακολουθία Μ. Κανόνος εις τόν Ιερών Ναόν Αγίας Τριάδος Ζαρουχλείκων.

Παρασκευή 19 Απριλίου 7:00 – 9:00 μ.μ. **ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ** εις τόν Ιερών Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρί-ας Πατρών.

9:15 – 1:00 Ακολουθία τού Ακαθίστου Ύμνου με Ιερά Αγρυπνία εις τόν Παλαιόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πα-τρών.

Κυριακή 21 Απριλίου (ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ) 7:30 π.μ. Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Προφήτου Ηλίου Ανθου-πόλλεως

6:00 μ.μ. Κατανυκτικός Εσπερινός εις τόν Ιερών Ναόν Αγί-ας Σοφίας Πατρών

Τετάρτη 24 Απριλίου 8.00 μ.μ. Εκδήλωσης εις το Συνε-δριακόν Κέντρον Πανεπιστημίου Πατρών. Παρουσίασις Ο-ρατορίου των Παθών από την Γυναικεία Βυζαντινή χορωδία «Πανύμνητος».

Σάββατο 27 Απριλίου 6.00 μ.μ. Εσπερινός εις τόν Ιερών Ναόν Αγίας Παρασκευής Μιχοίου

Κυριακή των Βαΐων *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιερών Ναόν Παναγίας Αλεξωτίσσης Πατρών.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΓΙΑΣ

Ε ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ 7:00 μ.μ. **Ακολουθία τού Νυμφίου** εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 7:00 μ.μ. **Ακολουθία τού Νυμφί-ου** εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Παύλου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ (*πρωί*) Επίσκεψις Μητροπολίτου εις τα Ιδρύματα τής πόλεώς μας.

7:00 μ.μ. **Ακολουθία τού Νυμφίου** εις τόν Ιερών Μη-τροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ *πρωί* Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία εις Ιερών Αγίου Ελευθερίου Πατρών

3:00 μ.μ. Ιερών Ευχέλαιον εις τήν Ιεράν Μονήν Πανα-γίας Γηροκομιτίσσης Πατρών.

7:00 μ.μ. **Ακολουθία τού Νιπτήρος** εις τόν Ιερών Ναόν Τιμίου Σταυρού Κάτω Αχαΐας

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ *πρωί* Θεία Λειτουργία εις τόν Ιε-ρόν Ναόν Αγίων Κων/νου καί Ελένης Αγυιάς

6:30 μ.μ. **Ακολουθία τών Παθών** εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8:00 π.μ. **Ακολουθία των Ω-ρών και τού Εσπερινού τής Αποκαθλώσεως** εις τόν Ιερών Μητροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

7:00 μ.μ. **Ακολουθία τού Επιταφίου** εις τόν Ιερών Μη-τροπολιτικόν Ναόν Ευαγγελιστρίας Πατρών.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ *πρωί* **Θεία Λειτουργία** εις τόν Ιε-ρόν Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

9:00 μ.μ. Υποδοχή τού Αγίου Φωτός εις τόν Ιερών Να-όν Αγίου Ιωάννου τού Θεολόγου, Επισκοπείου Πατρών.

ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ (συνέχεια) 11:00 μ.μ. **Τελε-τή τής Αναστάσεως** και εν συνεχεία η **Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία**, εις τόν Ιερών Ναόν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ *πρωί* Επίσκεψις Μητρο-πολίτου εις Ιδρύματα τής πόλεώς μας.

6.00 μ.μ. **Εσπερινός τής Αγάπης** εις τόν Ιερών Να-όν Αγίου Ανδρέου Πατρών.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Χριστιανοί μου,

η πρώτη Κυριακή της Αγίας Τεσσαρακοστής λέγε-ται Κυριακή της Ορθοδοξίας.

* **Η Ορθοδοξία**, που κατ' αρχάς σημαίνει σωστό Δόγμα και σωστή Πίστι, είναι μαρτυρία και πράξις ζω-ής. Αυτό σημαίνει ότι ο καθένας από μας θα πρέπει με την ζωή του να μαρτυρή ότι είναι Ορθόδοξος χριστιανός.

* **Η Ορθοδοξία δεν περιέχει γνώμες**, στοχασμούς ή ιδέες ανθρώπων. Είναι η αποκάλυψις του Θεού με την οποία ομολογούμε ότι ο Υιός και Λό-γος του Θεού έγινε άνθρωπος υπό της Παναγίας Μητρός Του και εκ Πνεύμα-τος Αγίου.

* **Η Ορθοδοξία είναι Αυτός ο Ίδιος ο Ιησούς Χριστός!** Όλα στην Ορθοδοξία μιλούν γι' Αυτόν: Αυτόν βαστάζει η Πα-ναγία μας, Αυτόν κηρύσσουν οι Απόστο-λοι, γι' Αυτόν μαρτυρούν οι Άγιοι, Αυ-τόν διακονεί η Εκκλησία, Αυτόν ομολο-γεί και υπηρετεί η ιερωσύνη.

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας καλείται από πολλούς ως ο Θρίαμβος της Ορθο-δοξίας, διότι οι έριδες γύρω από τις ά-γιες εικόνες και τους ιερούς Κανόνες ήταν ματωμένος αγώνας για την επικρά-τησι της ορθήςπίστεως στον Ιησού Χρι-στό. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός, είναι εικόνα της δόξης του Θεού και Πα-τρός, όπως μας δίδαξε και μας φανέρω-σε ο Ίδιος: **“Ο Εωρακώς εμε εύρακε τον πατέρα”** (Ιωάν. 14, 9). Γι' αυτό, όποιοι στην εικόνα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημων Ιησού Χριστού, δεν βλέπει τη δόξα του Θεού και Πατρός και τη Χάρι του Παναγίου Πνεύματος, είναι αιρετικός.

Όπως δεν μπορείς να χωρίσης το σωμα σου από την ψυχή, γιατί αν το χωρίσης το σωμα θα πεθάνη, κατ' αναλογία στην αγιογραφημένη εικόνα του Κυρί-ου δεν χωρίζεται το ομοούσιον της Παναγίας Τριά-δος. Σ' αυτήν την εικόνα προσκυνούμε τον Πατέρα αμα και τον Υιόν και το Πανάγιον Πνεύμα, την μια εν Τριάδι Θεότητα. Γι' αυτό κηρύσσομεν **“την ένσαρκον του Θεού Λόγου παρουσίαν, λόγω, στοματι, καρδιά και νω, γραφή τε και εικόσιν, ...προς την της αληθεί-ας βεβαίωσιν”**, σύμφωνα με το Συνοδικό της Ορθο-δοξίας.

Όμως, τα δυτικά ρεύματα, με την πληθώρα των α-γαθών και τον ανθρωποκεντρισμό, απορρυθμίζουν τον άνθρωπο, τον διχάζουν και τελικά τον καταστρέ-φουν! Γιατί; Διότι αφανίζουν την εικόνα του Θεού που φέρει μέσα του. Δηλαδή, με την εμπαθή προ-σκόλλησι στα αγαθά, δηλαδή με την αμαρτία, αμαυ-ρώνουν το “κατ' εικόνα”, και το χωρίζουν από το **“καθ' ομοίωσιν”**.

Άρα, η θεοποίησης της επιστήμης, η κατάργησις των ηθικών αξιών, ο ορθολογισμός, ο πιθηκισμός, ο υ-λισμός, ο μηδενισμός και τόσα άλλα που διακηρύσ-σονται σήμερα από κάθε κατεύθυνσι, με οποιονδή-ποτε τρόπο, και ειδικώτερα με τα μέσα ακροάματος και θεάματος, μας χωρίζουν από τον Χριστό μας και σαν Σωτήρα και Λυτρωτή και σαν Δόξα του Θεού Πα-τρός.

Αν δεν ξυπνήσουμε από το λήθαργο αυτό της α-διαφορίας, στον οποίο έχουμε πέσει, να είστε βέβαιοι ότι πολύ γρήγορα θα γίνουμε ραγιάδες του πνεύμα-τος!

Ορθόδοξοι χριστιανοί, όποιοι κι αν είστε, ξυπνή-στε! Κινδυνεύει! Δεν κινδυνεύει η Εκκλησία. **“Και πύλαι άδου ου καταχύσουσιν αυτής”** (Ματθ. 16, 18). Αλλά κινδυνεύουμε εμείς, που δεν έχουμε μέσα μας πίστι στερεά, δυνατή, ακλόνητη, ικανή να μας κάνη να χύσωμε ακόμα και το αίμα μας!

Κάποτε με ρώτησε κάποιος προτεστάντης το εξής (το έχω ακούσει και από πολλούς νεοέλληνες, που έρχονται στην Εξομολόγησι):

- Πως είναι δυνατόν ένα κομμάτι ψωμι και λίγο κρα-σί, να είναι Σώμα και Αίμα Χριστού;

Και του απήντησα:

- Για σένα που τα λες αυτά και που έρχεσαι εδώ από συνήθεια, είναι όλα αδύνατα. Και έτσι αδύνατα θα μείνουν! Για μένα όμως και για τους πλείστους εκ των χριστιανών, των πιστευόντων εις την Θεανθρώπησι του Θεού Λόγου, είναι όλα απλά: **“Τούτό εστι το σωμα μου... τούτο εστί το αίμα μου”** (Μαρκ. 14, 23 - 24). Το είπε ο Κύριος! **“Η (γαρ) σαρξ μου αληθώς εστι βρώ-σις, και το αιμα μου αληθώς εστι πόσις”** (Ιωάν. 6, 55). Και το πιστεύω, το ζω, το ομολογώ! Για μένα είναι ζωή, και μάλιστα ζωή παρατεινομένη εις τους αιώνας των αιώνων!...

- Ορθοδοξία, λοιπόν, σημαίνει να πι-στεύουμε και να ζούμε συγχρόνως ότι στη Θεία Λειτουργία κοινωνούμε το Τίμιο και Πανάγιο Σωμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

- **Ορθοδοξία είναι** να θεωρούμε ζωή το να δοξολογούμε τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό αχώριστον και αδιαίρετον από τη Δόξα του Θεού και Πατρός. Και αυτό να το ομολογούμε με τις καθημερινές μας πράξεις.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** να μπορούμε να εξυμνούμε τα θεικά ιδιώματα, τόσον του Θεού Πατρός όσο και του ενανθρωπήσα-ντος Λόγου μετά του Αγίου Πνεύματος, της Μιάς εν Τριάδι Θεότητος, ενεργούμε-να μέσα από τα δώρα της θείας Δικαιοσύ-νης, που μας έδωσε ο Θεός.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** να πιστεύουμε ότι είμαστε ναός του Παναγίου Πνεύμα-τος.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** ότι μπορούμε και πρέπει να μοσχοβολούμε από τα δάκρυα και το λιβά-νι, από τη νηστεία του Πνεύματος και από την αδιάλει-πτη προσευχή.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** να μπορούμε να βλέπουμε την άπειρον αγάπη του Θεού Πατρός προς το πλάσμα Του, ώστε να σαρκούται ο Λόγος “μέχρι θανάτου, θα-νάτου δε σταυρού” (Φιλ. 2, 8).

- **Ορθοδοξία είναι** να μπορούμε να βλέπουμε τη Θεία Πρόνοια στην προσωπική μας ζωή, στην οικογέ-νεια μας, στο σπίτι μας, στα παιδιά μας.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** να κρατούμε και να σεβόμα-στε τις ιερές Παραδόσεις, τα ήθη και τα έθιμα της Εκκλησίας.

- **Ορθοδοξία σημαίνει** να τιμούμε την Μαριάμ, τη θυγατέρα της Ναζαρέτ, ως Κυρία και Θεοτόκο και Μητέρα του Κυρίου κατ' άνθρωπον. Επίσης σημαίνει να τιμούμε τους Αγίους, να νοιώθουμε τη συντροφιά και την παρουσίαν τους δια μέσου των ιερών εικόνων που προσκυνούμε στους ιερούς ναούς (οι μορφές τους θα πρέπει να μας στερεώνουν στην πίστι και να μας δίδουν θάρρος στον πνευματικό μας αγώνα), να προσκυνούμε τον Τίμιο Σταυρό και τα Άγια Λείψανα, να σεβόμαστε τις γιορτές, να τηρούμε τη νηστεία της Μεγάλης Σαρακοστής, μαζί με τις Τετάρτες και τις Παρασκευές (και με τη συζυγία), να κάνουμε το Σταυ-ρό μας χωρίς ντροπή, να καίμε το κανδήλι, να ανά-βουμε το θυμιατό, να σεβόμαστε το στεφάνι του γά-μου μας, να εκκλησιαζόμαστε τακτικά, να εξομολο-γούμαστε, να κοινωνούμε, και να μελετούμε την Αγία Γραφή, τους Πατέρες και τους βίους των Αγίων.

Αυτό, λοιπόν, είναι με δυό λόγια η Ορθοδοξία:

η πίστις στη λειτουργική ζωή,

η πίστις στα πανάγια Μυστήρια,

η πίστις στα Δόγματα,

η πίστις στους ιερούς Κανόνες.

“αύτη η πίστις των Αποστόλων”, “Αύτη η πίστις των Πατέρων, αύτη η πίστις των Ορθοδόξων, αύτη η πίστις την Οικουμένην (και ημας) εστήριξεν”.

Αδελφοί μου,

Γύρω μας βλέπουμε μια κοινωνία πιστών αγωνι-ζομένων χριστιανών, που παλεύουν, που προσπαθούν, που ελπίζουν... Αφού αυτοί τα καταφέρνουν εν Χρι-στώ Ιησού, άρα κι εμείς κάτι μπορούμε να κάνουμε με τη δύναμι του Θεού. Κι όλοι μαζί μέσα από την Ορθό-δοξη ζωή να κερδίσουμε την αιωνιότητα.

ΑΜΗΝ.

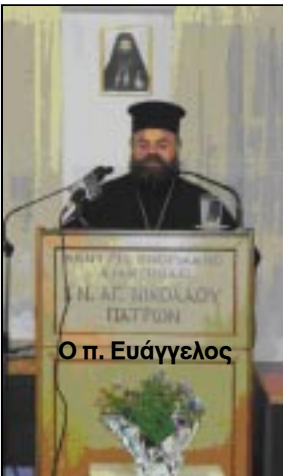
Του
Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Στεφάνου
Αναγνωστοπούλου

Στο πλαίσιο των διαλέξεων που διοργανώνει ο Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Πατρών στο Κέντρο Ενοριακής Διακονίας του, την Τετάρτη 13 Μαρτίου, καλεσμένος ήτο ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευάγγελος Πριγκιπάκης (εφημέριος Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων Πατρών), με θέμα: «Η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου κατά την διδασκαλία των πατέρων της Εκκλησίας».

Την διάλεξη επισφράγισε ο Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Πατρών, Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χαντζής. Παραθέτουμε περίληψη της ομιλίας του π. Ευαγγέλου.

Ι. Το γεγονός της προσδοκώμενης Δευτέρας Ελεύσεως και Παρουσίας του Κυρίου αποτελεί για τους αγ. Πατέρες αδιαμφισβήτητη αλήθεια και πίστη της Εκκλησίας την, οποία αποτύπωσαν στο Ιερό Σύμβολο, ότι δηλαδή «προσδοκούν ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος», καθώς ο Κύριος θα έλθει και πάλι ως Βασιλέας «κρίναι ζώντας και νεκρούς». Όταν αναφέρονται στη Δευτέρα Παρουσία ή Μέλλουσα Κρίση, εννοούν κυρίως τα εσχατολογικά εκείνα γεγονότα που θα συμβούν στο τέλος της έβδομης και τελευταίας ημέρας της δημιουργίας και θα σηματοδοτήσουν την είσοδο στην όγδοη ημέρα, κατά την οποία δεν θα ισχύουν πλέον οι χωροχρονικές δομές του κόσμου μας. Τότε θα λάβουν χώρα η καθολική ανάσταση, αλλαγή και αθαρτοποίηση των κεκοιμημένων, η ταυτόχρονη αλλαγή και αθαρτοποίηση των ζώντων, η ένδοξη έλευση του Χριστού και η έσχατη κρίση, όπως επίσης και η τελική ανακαίνιση και αποκατάσταση της κτιστής δημιουργίας με την επαναφορά της στην αρχαία μακαριότητα, δηλαδή σε κατάσταση ανώτερη και λαμπρότερη από εκείνη που είχε πρό της πτώσεως του ανθρώπου.

Η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου κατανοείται από τους αγ. Πατέρες ως η συνέχεια και η τελείωση του έργου της σωτηριώδους θείας Οικονομίας, αλλά και αδιάρρηκτη συνέχεια της αναστάσεως του Χριστού, αφού είναι ουσιαστικά η πραγμάτωση της αναστάσεως και η ολοκλήρωση και σταθεροποίηση της λυτρώσεως του ανθρώπου και του κόσμου. Η Δευτέρα Παρουσία χαρακτηρίζεται ως «ημέρα», κατά τους Πατέρες, διότι σε σχέση με την παρούσα ζωή που συνιστά την έβδομη ημέρα της δημιουργίας και είναι ουσιαστικά νύκτα και σκοτάδι, αυτή θα εκφράζει μια νέα παραγματικότητα και μια νέα φωτόλουστη κατάσταση, καθώς θα αποτελέσει την είσοδο και τον εγκαίνιασμό της λαμπρής «εσχάτης ημέρας», της «ογδόης ημέρας» κατά την οποία τα πάντα θα λάμπουν και θα καταυγάζονται από το φως της χάριτος του Θεού. Ονομάζεται «Ογδόη ημέρα», τονίζουν, διότι σε αντίθεση προς τον παρελθόντα χρόνο, υποδηλώνει πλέον όχι την κατα-

Ο π. Ευάγγελος

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

φύση και εν χρόνω ζωή της δημιουργίας, αλλά τον τρόπο της υπερ φύση και υπέρ χρόνο καταστάσεως του ανθρώπου και του κόσμου, καθώς θα είναι η αιώνια ζωή, «η ζωή του μέλλοντος αιώνος», όπως υπογραμμίζουν οι ιεροί Πατέρες.

Επειδή ακριβώς η Δευτέρα Παρουσία κατανοείται ως συμπλήρωση, ολοκλήρωση και αποκατάσταση της δημιουργίας, η πίστη των Πατέρων για τη βεβαιότητα της πραγματοποίησής της είναι σαφής και αναντίρρητη, αφού θεμελιώνεται στην εμπειρία της Εκκλησίας όπως αποτυπώθηκε εν αγίω Πνεύματι στην αγ. Γραφή και τη ζώσα εκκλησιαστική Παράδοση, όμως είναι παντελώς άγνωστος ο χρόνος της ελεύσεώς της. Η ημέρα και η ώρα της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού όχι μόνον θα είναι άγνωστη, αλλά θα έλθει και αιφνிடιαστικά, θα συμβεί σαν αστραπή, αλλά και θα λάβει χώρα ταχύτατα, όπως δρώ ο κλέφτης τη νύχτα για να κλέψει. Οι Πατέρες επιθυμούν με τον τρόπο αυτό να τονίσουν την ανάγκη της εντατικής πνευματικής προετοιμασίας των πιστών, ώστε να είναι πάντοτε έτοιμοι και σε κάθε στιγμή για την υποδοχή της. Σηριζόμενοι μάλιστα στα λόγια του Κυρίου, προτρέπουν τους πιστούς να μην ασχολούνται τόσο με το πότε και το τι θα συμβεί στην Παρουσία του, όσο με το να φροντίζουν με ακρίβεια και πληρότητα την πνευματική τους προετοιμασία, ώστε να είναι έτοιμοι για να δώσουν την καλή απολογία ενώπιον φοβερού βήματος του Δεσπότη Χριστού.

ΙΙ. Παρά το γεγονός ότι τόνισε το άγνωστο και αιφνίδιο της ημέρας εκείνης ο Χριστός, παρατηρούν οι Πατέρες, μίλησε όμως για γεγονότα που θα προηγηθούν της παρουσίας του, όπως πόλεμοι, ασθένειες, σεισμοί, λιμοί και διωγμοί. Τα σπουδαιότερα βέβαια θα είναι δύο, μοναδικά και μη επαναλαμβανόμενα σε κάθε εποχή, όπως τα προηγούμενα. Το πρώτο αφορά στην κήρυξη του Ευαγγελίου σε όλα τα έθνη, ανεξάρτητα από το βαθμό της αποδοχής του εκ μέρους των ανθρώπων, καθώς δεν θα πρέπει να βρεθεί κανένας κατά την ημέρα της κρίσεως που να μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν άκουσε το Ευαγγέλιο της σωτηρίας. Αποκορύφωμα μάλιστα αυτού του σημείου θεωρείται η αποδοχή του κηρύγματος του Χριστού και από τον Ισραήλ, με την επιστροφή των Ιουδαίων στο Χριστό. Το δεύτερο συνιστά η έλευση του Αντιχρίστου, η παρουσία και η δράση του οποίου αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την πραγμάτωση της Δευτέρας Παρουσίας. Το τέλος της εποχής του Αντιχρίστου σηματοδοτεί κατά τους Πατέρες την απαρχή για την έλευση της Δευτέρας και ένδοξης παρουσίας του. Την έλευση της μεγάλης εκείνης ημέρας θα κάνουν γνωστή φοβερά γεγονότα στον ουρανό και τη γή, προαναγγέλοντας την έναρξη της συντέλειαις του κόσμου. Της ενδόξου ελεύσεως του Κυρίου θα προηγηθεί η καθολική ανάσταση των νεκρών και η αλλαγή

Ο π. Συμεών

και αθαρτοποίηση των σωμάτων όλων των ανθρώπων, ζώντων και κεκοιμημένων, κατά την οποία οι αθάνατες ψυχές θα προσλάβουν ξανά και θα ενωθούν με τα σώματά τους και θα αθαρτοποιηθούν. Μαζί με τα σώματα των κεκοιμημένων την αλλαγή και την αθαρτοποίηση θα υποστούν τότε και οι ζώντες. Τα σώματα των κεκοιμημένων όπως κι εκείνα των ζώντων θα είναι τα ίδια και όχι κάποια άλλα από εκείνα που είχαν πριν πεθάνουν ή όσο ζούσαν την παρούσα ζωή. Τα αναστημένα σώματα των δικαίων όμως θα έχουν άλλες ιδιότητες. Θα είναι «πνευματικά», διότι τό Άγιο Πνεύμα θά κατοικεί και θα εξουσιάζει πλέον τα σώματα εκείνα, ενώ θα είναι επίσης άφθαρτα, αθάνατα και άτρεπτα. Θα μοιάζουν μεν κατά χάρη με το αναστημένο σώμα του Χριστού, από το οποίο όμως θα έχουν ταυτόχρονα και άπειρη οντολογική διαφορά. Τα σώματα των αδικών και αμαρτωλών που θα αναστηθούν θα είναι και αυτά αθάνατα, άτρεπτα και άφθαρτα, αλλά δεν θα είναι πνευματικά. Μετά την καθολική ανάσταση και την αθαρτοποίηση των ανθρώπων, θα αποκτήσουν όλοι, νέοι και γέροι, την ίδια ηλικία και θα μεταβληθούν όλα τα σωματικά τους γνωρίσματα, καθώς δεν θα υπάρχει διαφορά χρώματος, ηλικίας και φύλου, αφού και η διάκριση των φύλων θά καταργηθεί. Μετά την ανάσταση θα σχηματιστούν δύο τάξεις ανθρώπων, οι δίκαιοι και άγιοι και οι αμαρτωλοί, και θα αναμένουν την έναρξη της κρίσεως, ενώ είναι διάχυτη στην πατερική παράδοση η αντίληψη ότι οι δίκαιοι θα αρπαγούν στον ουρανό για να προϋπαντήσουν και να υποδεχθούν τον εν δόξη ερχόμενο Βασιλέα Χριστό. Της μεγάλης πομπής που θα σχηματιστεί θα προπορεύεται το σημείο του Υιού του Ανθρώπου, ο Τίμιος και Ζωοποιός Σταυρός, καθώς θα αποτελέσει το σύμβολο της Βασιλείας των Ουρανών.

ΙΙΙ. Η πομπή θα κατέλθει στον τόπο της κρίσεως, όπου θα έχει προετοιμαστεί θρόνος ένδοξος, στον οποίο θα καθήσει ο Κύριος, προκειμένου να κρίνει τους ανθρώπους, ενώ μαζί του, παρατηρούν κάποιοι Πατέρες, θα παρακαθήσουν τιμητικά σε θρόνους και οι δίκαιοι. Ο Χριστός κατέρχεται και παρουσιάζεται ως ο τελικός κριτής των ανθρώπων ως Θεάνθρωπος, αλλά και ως ο δημιουργός του κόσμου και του ανθρώπου, όμως αν και θα είναι εκείνος ο τελικός Κριτής, από την κρίση δεν θα απουσιάζει ούτε ο Θεός Πατέρας, ούτε το άγ. Πνεύμα, αφού κατ' αυτήν θα είναι μεν ορατός μόνον ο Χριστός ως Θεάνθρωπος, όμως θα είναι σύνδεροι μαζί του αοράτως ο Θεός Πατήρ και το άγ. Πνεύμα. Τότε θα συγκεντρωθούν τότε μπροστά στο θρόνο του δικαίου Κριτού όλα τα έθνη, που θα αποτελούν ήδη δύο τάξεις, τις οποίες ο Κύριος κατά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΑΓΝΟ ΚΕΡΙ - ΛΙΒΑΝΙ
ΙΕΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (ΕΝΑΝΤΙ Ι.Ν. ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑ)

ΤΗΛ. & FAX: 2610 314.320

Πλήρεις Ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητας,
μόνο με 380 ευρώ!

Π Ρ Ο Σ Φ Ω Ν Η Σ Ι Σ ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ Κ. Κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΡΩΜΗΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΝ Α΄

(Βατικανόν, 20 Μαρτίου 2013)

Αγιώτατε,

Συγχαίρομεν ολοκαρδίως την Υμετέραν πεφιλημένην Αγιότητα, εν ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων, διά την θεοπρόβλητον εκλογήν και επαΐαν ανάληψιν των νέων υψηλών καθηκόντων Σας ως Πρωθιεράρχου της προκαθήμενης της αγάπης σεβασμίας Εκκλησίας της Πρεσβυτέρας Ρώμης.

Διαδέχσθε εις τον Θρόνον τούτον τον άρτι ανδρειοφρόνως παραιτηθέντα διά λόγους υγείας και κοπώσεως προκάτοχόν Σας Βενέδικτον τον ΙΓ΄, τον πρῶτον και τη θεολογία και τη αγάπη διακριθέντα. Το έργον και η ευθύνη η οποία Σας αναμένει είναι τεραστία ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Η ενότης των Χριστιανικών Εκκλησιών τυγχάνει το πρώτιστον μέλημα ημών και είναι ασφαλώς μία εκ των βασικών προϋποθέσεων διά την ενώπιον των ομμάτων των εγγύς και των μακράν αξιοπιστίαν της χριστιανικής μαρτυρίας μας. Προς επίτευξιν αυτής χρειάζεται να συνεχισθή ο αρξάμενος θεολογικός διάλογος, διά να κατανοηθή από κοινού και προσεγγισθή η αλήθεια της πίστεως και η εμπειρία των Αγίων και η κοινή, δι' Ανατολήν και Δύσιν, παράδοσις της πρώτης χριστιανικής χιλιετίας. Διάλογος εν αγάπη και αληθεία, εν πνεύματι ταπεινώσεως και πραότητος, διά των όπλων της

αληθείας.

Η παγκόσμιος οικονομική κρίσις, εξ άλλου, απαιτεί επιτακτικώς την οργάνωσιν ανθρωπιστικής δράσεως, διά την οποίαν έχετε μεγάλην εμπειρίαν εκ της μακράς και ευδοκίμου διακονίας Σας ως Καλού Σαμαρείτου εν Λατινική Αμερική, όπου εδοκιμάσατε ως ποιμήν την πικρίαν της ανθρωπίνης ταλαιπωρίας και δυστυχίας, όσον ολίγοι ασφαλώς. Πρέπει να παρακινήθούν οι έχοντες να προσφέρουν εις τους μη έχοντας οικειοθελώς και μετά Ιλαρότητας. Κατ' αυτόν τον τρόπον θα εξασφαλισθή διά της δικαιοσύνης η ειρήνη, η οποία είναι το πανανθρώπινον αίτημα και η προσμονή πάντων των εθνών και των λαών.

Οφείλομεν να τρέφωμεν τους πεινώντας, να ενδύωμεν τους γυμνούς, να περιποιώμεθα τους ασθενείς και εν γένει να μεριμνώνωμεν διά τους όντας εν ανάγκαις, διά να ακούσωμεν παρά του Κυρίου το **“δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν”** (Ματθ. κε΄ 34).

Η υπό της Υμετέρας πεφιλημένης και τετιμημένης Αγιότητος επιλογή της απλότητος κατέστησε και καθιστά εμφανές το κριτήριον Σας διά το ουσιώδες. Τούτο πληροί τας καρδιάς όλων, των όπου γης πιστών σας και εν γένει των συνανθρώπων, ελπίδος, ελπίδος ότι το κριτήριον Σας τούτο θα χρησιμοποιηθή ευρύτερον, ούτως ώστε η κρισις και το ελεος, τα βαρύτερα του

νόμου, να έχουν δια την Εκκλησίαν την προέχουσαν σημασίαν.

Κατά την διάρκεια του διςχιλιετούς βίου της Εκκλησίας του Χριστού, αλήθειαι τινες του Ιερού Ευαγγελίου παρενοήθησαν υπό ενίων χριστιανικών ομάδων, ώστε σήμερον εις τα ευρέα στρώματα των χριστιανικών λαών να επικρατούν, ως μη έδει, εκκοσμικευμένα αντιλήψεις. Πολυεύθυνον και επιτακτικόν το καθήκον και το χρεος όλων μας να υπενθυμίσωμεν προς εαυτούς και αλλήλους και

μετοχή του στην άκτιστη και αιώνια δόξα του Θεού μετά τη Δευτέρα Παρουσία. Ένεκα τούτου η αναφορά τους στα έσχατα συνιστά λόγο κατ'εξοχήν παρηγορητικό, λόγο γλυκύ και πατρικό γεμάτο θάρρος, λόγο συγχωρητικότητας, αγάπης και δακρύων ποιμαντικής αγνίας και παρακλήσεως, καθώς προσπαθούν ενθαρρύνουν και να ενδυναμώσουν τον κλυδωνιζόμενο από την αμαρτία άνθρωπο, προκειμένου να να αισθανθεί μέσα από τη μετάνοια την άπειρη αγάπη του Θεού και να γευθεί τη χαρά της σωτηρίας στην Εκκλησία, απευθυνόμενοι με αισιοδοξία προσωπικά στον καθένα που ζει στο Σώμα του Χριστού, να περιμένει με χαρά και αγαλλίαση την έλευση του Κυρίου, αρκεί να είναι έτοιμος πνευματικά να την υποδε-

κρίση οι αμαρτωλοί θα οδηγηθούν στον τόπο που επέλεξαν με τη ζωή τους, δηλαδή στην αιώνια κόλαση και τιμωρία, ενώ οι δίκαιοι στην αιώνια ζωή και βασιλεία, στον Παράδεισο. Κατά τη Δευτέρα Παρουσία όμως θα μεταστοιχειωθεί και θα ανακαινιστεί επίσης ολόκληρη η υλική κτίση, προκειμένου να εισέλθει και αυτή στην αιωνιότητα. Ο κόσμος αυτός συνεπώς θα αλλάξει ριζικά μετά την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και θα εγκατασταθεί ένας νέος κόσμος ανακαινισμένος, ανανεωμένος και εξωραϊσμένος, γι' αυτό και προσδοκούμε **«καινούς ουρανοούς και γην καινήν»**. Στην εσχατολογική αυτή τέλεια κατάσταση οι σχέσεις του ανθρώπου με τη λοιπή δημιουργία θά αποκατασταθούν και πάλι ώστε **«ο Θεός θα βασιλεύει ολοκλη-**

Συνέχεια από σελ. 11
την κρίση θα διαχωρίσει ό-πως χωρίζε ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια, ενώ θα ανοίξουν και τα βιβλία της ζωής για να παρουσιαστούν φανερά όλες οι πράξεις κάθε ανθρώπου. Τα βιβλία αυτά της συνειδήσεως θα αποτελέσουν τη βάση για να ελεγχθούν οι πράξεις καθενός ξεχωριστά, ώστε να δώσει λόγο μπροστά στο φοβερό βήμα του Κυρίου, όχι μόνο για τα αμαρτήματα που διέπραξε, αλλά και για το αν αξιοποίησε ή όχι τα χαρίσματά του. Ο μεγαλύτερος κατηγορος ή και υπερασπιστής των ανθρώπων θα είναι τελικά οι ίδιες τους οι πράξεις.
Κατόπιν ο δίκαιος Κριτής θα τοποθετήσει στα δεξιά του τους δικαίους, ενώ τους αμαρτωλούς θα τους θέσει στα αριστερά του. Ο Κύριος

Κατάμεστη η αίθουσα

δεν θα διαχωρίσει αυθαίρετα τους ανθρώπους, αλλά οι άνθρωποι θα είναι ήδη από μόνοι τους δίκαιοι ή αμαρτωλοί, ανάλογα με τον τρόπο που έζησαν και εφάρμοσαν το θέλημά του, καθώς η Τελική Κρίση θα γίνει πάνω στη βάση κυρίως της πίστεως ως ύψιστης έκφρασης της αγάπης προς το Θεό και των έργων καθενός ως έκφρασης ή όχι της πιστεύουσας έμπρακτης αγάπης προς των συνάνθρωπο. Επειδή μάλιστα η κρίση θα έχει οδυνηρές συνέπειες για τους άδικους και αμαρτωλούς, πολλοί Πατέρες διδάσκουν, ότι θα αποτελέσει το **σύμβολο της Βασιλείας των Ουρανών**.

ΙV. Αφού ολοκληρωθεί η

ρωτικά πάνω σε όλα» ειρηνικά, αιώνια και ατελεύτητα.
V. Τους αγ. Πατέρες συνεπώς και όσον αφορά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, εκτός από τη γνώση των γεγονότων της που την θεωρούν απαραίτητη, ενδίδει κυρίως το αν οι πιστοί θα είναι προετοιμασμένοι κατάλληλα για να σταθούν επάξια μπροστά στο φοβερό βήμα του Χριστού κατά τη στιγμή της κρίσεως, για να δώσουν την καλή απολογία και να κληρονομήσουν την αιώνια ζωή. Έτσι,στηριζόμενοι στα περιγραφόμενα στην αγ. Γραφή γεγονότα της Κρίσεως, προσπαθούν να επιτύχουν με το εσχατολογικό κήρυγμά τους τη σωτηρία του ανθρώπου και τη

χθεί, αφού γνωρίζει καλά, ότι **«η δική του πατρίδα είναι στους ουρανοούς»**. Γι' αυτό και η επιθυμία κάθε πιστού είναι, να δει και να ζητήσει **«καινούργιο ουρανό και καινούργια γη»**, να δει «την αγία πόλη, τη νέα Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό από το Θεό» και να ακούσει τη φωνή που θα λέει ότι «αυτή θα είναι η κατοικία του Θεού ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά και ότι θα κατοικήσει πια μαζί μας ο Θεός, κι εμείς θα είμαστε λαός του και ο ίδιος Θεός ανάμεσά μας, ο οποίος θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια μας, και θα αφανίσει το θάνατο, το πένθος, τον οδυρμό και τον πόνο» από τη ζωή μας.

προς πάντας, ότι ο Θεός κατήλθεν εξ ουρανού εις την γην, γενόμενος άνθρωπος, ο Ιησούς Χριστός, ίνα το πνεύμα ημών βιωθή ως εν ουρανοίς υπάρχον. Αληθώς, **“Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν”** απ' αρχής δημιουργός του παντός, διέπων τα πάντα, άχρι θανάτου κατελθών, θανάτου δε Σταυρού, ίνα διά της Αναστάσεως Του καταδείξη ότι **“ευλογημένος ο ερχόμενος εν Ονόματι Κυρίου”**, και μόνον εν ονόματι Αυτού, εις διακονία του πληρώματος, ίνα πάντες εν ώμεν, τα δε πάντα και εν πάσι Χριστός.

Η γη είναι ο χώρος της ασκήσεώς μας, της πραγματοποίησης της ενσωματώσεώς μας εις τον Χριστόν, και της δι' Αυτού μεταβάσεώς μας εις την αιώνιον ζωήν. Η Εκκλησία ευλογεί την επίγειον ζωήν, αλλά δεν τερματίζει την αποστολήν της εις αυτήν. Το γνωρίζομεν και το ομολογούμεν, διά τούτο και πορευόμεθα οι ποιμένες και οι πιστοί την οδόν της αληθείας διά των επιγείων κατεργαζόμενοι τα επουράνια.

Είμεθα βέβαιοι προσωπικώς και ως Οικουμενικόν Πατριαρχείον και ως όπου γης Ορθόδοξος του Χριστού Εκκλησία ότι η Υμετέρα σεβασμία και πολυφιλητος εν Κυρίω Αγιότης, η επ' αισίοις τοις αιωνοίς καταρχομένη του ιστορικού δολίχου Αυτής ως Επισκόπου Ρώμης, θα επιδείξη ιδιαίτερον ενδιαφέρον, εν συνεργασία μετά πάντων των δυναμένων και βουλομένων, διά την διόρθωσιν των εκκοσμικευμένων τάσεων ώστε να επανέλθω ο άνθρωπος εις το “αρχαίον κάλλος” της αγάπης.

Ευχόμεθα ολοθύμως, μετά πάντων των όπου γης χριστιανών πιστών, και μεθ' ημών συνεύχεται άπασα η ανθρωπότης, όπως η Αγιότης Σας επιτύχη εις το υψηλόν, πολυεύθυνον και δυσχερές έργον Αυτής.

Ευλογητός και δεδοξασμένος ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός. Δόξα τω Θεώ τω αναδεικνύοντι εν εκάστη χρονική περιόδω τους αξίους ίνα αξίως της κλήσεως πορευθούν και οδηγήσουν την ανθρωπότητα, εις δόξαν του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ
ΕΞΩ ΑΓΥΙΑΣ
τηλέφωνο 6945282565

προβολή διαφανειων
ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ ΩΡΑ 10.15π.μ.
από τον κ.Νικόλαο Σίμα, Πρόεδρο του Ιεραποστολικού
Ευαγγελισμίου “Ο Πρωτόκλητος”
με θέμα:
“Η Ορθοδοξία στην Αφρική σήμερα”

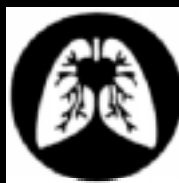
**ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΑΤΕΙ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ**

*** ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ “ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ”**. Κατά την περίοδο της Μεγάλης και Αγίας Τεσσαρακοστής, στον ως άνω Ναό θα τελείται η Ακολουθία των Χαιρετισμών στην Παναγία μας για τους Καθηγητές, λοιπό προσωπικό του Πανεπιστημίου και Φοιτητές κάθε Παρασκευή από: ΕΝΑΡΞΗ 12 το μεσημέρι - ΑΠΟΛΥΣΗ 13.00.

*** ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ “ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ” ΑΤΕΙ**. Στον Ιερό Ναό Τριών Ιεραρχών των ΑΤΕΙ Πατρών η Ακολουθία των Χαιρετισμών θα τελείται κάθε Παρασκευή 4 μ.μ.

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

e-mail: azaniatsimara@gmail.com

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα

Τηλ.: 2613011057

Κιν: 6973417616

Η Ορθοδοξία μας είναι η ψυχή του Ελληνικού Έθνους

Σήμερα Κυριακή της Ορθοδοξίας, σήμερα που εορτάζουμε την αναστήλωση των αγίων εικόνων, την νίκη κατά των εικονομάχων και το θρίαμβο της Εκκλησίας μας εναντίον όλων των ασεβών αιρετικών, ζούμε ως Ορθόδοξοι χριστιανοί χαρά μεγάλη.

Όπως χάρηκε ο απόστολος Φίλιππος, για τον οποίον μας μίλησε σήμερα το ιερό Ευαγγέλιο, επειδή βρήκε και γνώρισε τον Κύριο και Σωτήρα του κόσμου, έτσι χαίρομαστε και εμείς, επειδή γνωρίσαμε την Ορθοδοξία μας και μπορούμε να ζούμε ηνωμένοι με το Χριστό μας μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Ναι, χαιρόμαστε, γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία μας κα-

τέχει και διατηρεί την πίστη την οποία ο Κύριος και Θεός μας, Ιησούς Χριστός, έδωσε. Γι' αυτό ονομάζεται η Εκκλησία μας Ορθόδοξη, διότι διατηρεί, φρονεί, πιστεύει και ασπάζεται ορθώς την γνησία διδασκαλία του Χριστού και των θεοκηρύκων Αποστόλων.

Η περί αγίας Τριάδος ακριβής Θεολογία μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία

και μόνο, διατηρήθηκε αληθινή, απηλλαγμένη από ανθρώπινα επινοήματα και ασεβειες.

Το περί άκρας συγκαταβάσεως και ενανθρωπίσεως μυστήριο του Υιού και Λόγου του Θεού, μόνο στην Ορθόδοξη Εκκλησία διευκρινίστηκε και αναπτύχθηκε αλάθητα.

Τα θεόπνευστα αγιογραφικά ιερά κείμενα, όπως από τον Κύριό μας εδιδάχθηκαν και εκηρύχθηκαν και όπως υπό των αγίων Αποστόλων δια της επιφοιτήσεως του Αγ. Πνεύματος γράφθηκαν, έτσι τα διατηρεί η Ορθόδοξη Εκκλησία, χωρίς καμμία ανθρώπινη παρέμβαση, χωρίς λεξική μετάφραση και παραποίηση.

Τα επτά χαριτόβρυτα Μυστήρια, όπως τα παρέλαβε η Εκκλησία μας από τον Κύριο και τους Αποστόλους, και όπως τα διέτηρε η Αποστολική Παράδοση, έτσι ακριβώς τα διατηρεί και τα τελεί.

Το ιερό Σύμβολο της Πίστεώς μας και τα ιερά δόγματα των αγίων επτά Οικουμενικών Συνόδων και Πατέρων, αυτή και μόνη τηρεί χάριτι Θεού απαραχάρκτα και αμείγη.

«Οι προφήται ως είδον, οι Απόστολοι ως έδιδξαν, η Εκκλησία ως παρέλαβεν, οι διδάσκαλοι ως εδογμάτισαν, η οικουμένη ως συμπεφρόνηκεν,...ούτω φρονούμεν, ...Αύτη η πίστις των Αποστόλων, αύτη η πίστις των Ορθοδόξων...».

Χαιρόμαστε σήμερα γιατί είμαστε μέλη του μυστικού σώματος της μόνης εν κόσμω Εκκλησίας, της Ορθοδοξίας μας.

Όμως έχουμε και λύπη, γιατί κάποιοι άλλοι εκκλησιαστικοί οργανισμοί, είτε παπικοί είτε προτεστάνται, **θέλουν να λέγονται Εκκλησίες κι όμως δεν είναι. Είναι αιρετικοί, αφού πρόσδεσαν, διέστρεψαν, αλλοίωσαν την αμώμητο πίστι** και έπεσαν σε πλάνες και φοβερές αιρέσεις. Έχουν κοσμικό φρόνημα και όχι εκκλησιαστικό, δεν έχουν ιερωσύνη και χαριτόβρυτα μυστήρια, δεν αγιαζονται, δεν σώζουν τον χριστιανό.

Χαιρόμαστε και δοξάζουμε το Θεό μας γιατί η ορθόδοξη πίστις διατηρήθηκε καθαρά και αμώμητη, ώστε να μπορούμε να την γνωρίζουμε και να την ζούμε και εμείς.

Πως διατηρήθηκε;

Οι άγιοι Πατέρες με την αυστηρή προσήλωση τους και την αγάπη τους στη θεόπνευστο αγιογραφική αλήθεια και την Αποστολική Εκκλησιαστική Παράδοση, χάριτι Θεού, διεφύλαξαν και διέσωσαν την καθαρότητα της Ορθόδοξης αληθείας.

Όταν παντοειδείς διώκται, όταν με την πλάνη και την αίρεση, Άρειοι, Μακεδόνοι, Νεστοριοί, Διό-

σκουροι, Χριστομάχοι, εικονομάχοι, Πνευματομάχοι και Θεοτοκομάχοι αιρετικοί, με αδιάλλακτο φανατισμό και τυφλή φονική μισαλλοδοξία αγωνιζόταν να αλλοιώσουν την Ορθόδοξη αλήθεια, να σβήσουν το φως του Χριστού, να καταπνίξουν κάθε φωνή ομολογητού, οι πρόμαχοι της Ορθοδοξίας μας Πατέρες, γενναίοι και άγιοι, περιχαράκωσαν το κάστρο της Ορθοδοξίας μας με υψηλά και άγια δόγματα και κανόνες, ομολόγησαν με όλη τους τη δύναμη την ορθόδοξία αλλά και θυσιάστηκαν για να μην προδώσουν την Ορθόδοξη αλήθεια.

Έτσι το «**μυστήριο της Ορθόδοξης Θεολογίας ανέθετο παρέδωσαν**» στην Εκκλησία μας.

Χαιρόμαστε ακόμη για το ότι η Ορθόδοξη μας είναι η ψυχή του Ελληνικού Έθνους. Η Ορθόδοξη στην Ελλάδα βρίσκεται στο σπίτι της. Το ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία υπήρξε και υπάρχει ως ψυχή του Έθνους, το δείχνει και το αποδεικνύει η πρόσφατη, η χθεσινή, η παλαιότερα ιστορία μας.

Σ' αυτό το σημείο να εκφράσουμε μαζί με τη χαρά και λύπη.

Λύπη έχουμε γιατί παρ' ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία ανέστησε, διεφύλαξε, σκέπει πάντοτε την Πατρίδα, οι Έλληνες άφησαν εν πολλοίς την Ορθόδοξη αλήθεια και ζωή, δέχονται και δέχθηκαν κακοδοξίες, πλάνες, αιρέσεις, παραθρησκείες.

Μέσα στην Πατρίδα μας ασύδοτοι δρουν και πολεμούν την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, πάσης φύσεως γνωστοί και άγνωστοι αιρετικοί.

Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δραστηριοποιούνται. Οι Πεντηκοστιανοί δρουν με πάθος κατά της Ορθοδοξίας, οι Μασσώνιοι πολεμούν την μητέρα Εκκλησία, οι παραθρησκείες εργάζονται ασταμάτητα.

Ιδιαίτερως να μην μνημονεύσουμε την παναίρεση του Οικουμενισμού, ο οποίος με πανουργία και καταχθόνια σχέδια πλανά ακόμη και Ορθοδόξους, αμβλύνει την χριστιανική τους ευαισθησία και παρουσιάζει την αμώμητο Ορθόδοξη σαν τα άλλα ψευδοθρησκείματα.

Αγαπητοί, σήμερα εορτή της μητέρας μας Ορθόδοξης Εκκλησίας ας χαρούμε ολόψυχα, αλλά και ας αναζωπυρώσουμε το ορθόδοξο φρόνημά μας. Ως γνήσιοι Ορθόδοξοι και Έλληνες, ας αγαπήσουμε καλά την Ορθόδοξία μας, ας την γνωρίσουμε, ας την ομολογήσουμε λόγους και έργους.

Ως απόγονοι και μιμηταί των Θεοφόρων Πατέρων ας αγωνισθούμε σθεναρά να μη μας πάρουν οι εχθροί της Ορθοδοξίας μας τον άτιμιο θησαυρό μας. Έτσι, όταν ζούμε με ακρίβεια την Ορθοδοξία μας μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας και την ομολογούμε, θα απλώνεται η Ορθόδοξη σωζουσα αλήθεια στις ψυχές των αδελφών μας. Και εμείς θα επιτύχουμε τον προσωπικό μας αγιασμό, θα πάρουμε το στεφάνι των άχρι θανάτου πιστών, θα βρούμε άξιοι της Βασιλείας του Θεού.

Του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Αιτωλίας & Ακαρνανίας
κ.κ. Κοσμά

Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ προς τιμήν του Γέροντος Παΐσιου
Σάββατο 30 Μαρτίου, ώρα 6:00 μ.μ.

Εισηγήσεις:
α) υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά:
«Η αγάπη του π. Παΐσιου προς τους νέους»
β) υπό του πανοσ. Καθηγουμένου της Ι. Μ. Κουτλουμουσίου Αγ. Όρους π. Χριστοδούλου:
«Ο πνευματικός άνθρωπος στη μορφή και στο βίο του Γέροντος Παΐσιου»

Προβολή video και φωτογραφιών
Την Κυριακή 31 Μαρτίου 2013 και ώρα 7:30 π.μ.
Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και μνημόσυνο
του π. Παΐσιου υπό του
Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.

χορηγοί:

Πρόγραμμα της Εκδηλώσεως

- * Έναρξη εκδηλώσεως υπό του Αρχιμ. π. Θεοδοσίου Τσιτσιβού
 - * Εισαγωγική προσλαλιά υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου.
 - * Επίκαιροι ύμνοι
 - * Εισήγηση υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά: «Η αγάπη του π. Παΐσιου προς τους νέους»
 - * Εισήγηση υπό του πανοσ. Καθηγουμένου της Ι. Μ. Κουτλουμουσίου Αγ. Όρους π. Χριστοδούλου: «Ο πνευματικός άνθρωπος στη μορφή και στο βίο του γέροντος Παΐσιου»
 - * Προβολή video και φωτογραφιών
- Κλείσιμο της εκδηλώσεως υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου

Φώτιος & Ευφροσύνη Καραβίτη
OPTICAL CENTER
Παντανάσσης 43 και Κορίνθου
στον πεζόδρομο

* Γυαλιά οράσεως, σκελετός και φακοί 49,90 ευρώ
* Γυαλιά πλίου, νέες παραλαβές 2013, από 50 και 70 ευρώ
* Γυαλιά πλίου, ο σκελετός δώρο και ο πελάτης πληρώνει μόνο τους φακούς 25 ευρώ.

* Και πολλές προσφορές εντός του καταστήματος

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
Ευρωπαϊκά με καλύτερα www.tigas.gr
www.tigasartsonline.blogspot.com

Ηλεκτρονικός έλεγχος και ρύθμιση ΔΟΡΕΑΝ
όλων των μικροφωνικών εγκαταστάσεων!

**Εκκλησιαστικές
Μικροφωνικές
Εγκαταστάσεις**

Εγκαθιστούμε, επισκευάζουμε και αναβαθμίζουμε κάθε μικροφωνική εγκατάσταση

Οι πελάτες εδώ και 35 χρόνια μας εμπιστεύονται με "κλειστά μάτια"

Νέες χαμηλές τιμές... νέες τεχνολογία... σταθερή ποιότητα

Έδρα : Πάτρα , Τσαμαδού 37, τηλ. 2610330005
6947429400
ΑΘΗΝΑ: Μιαούλη 5 , Ηλιούπολη
Email: tigas@tigas.gr

ΤΑ ΑΡΣΑΚΕΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

Με την καθιερωμένη λαμπρότητα και επισημότητα, τα Αρσακεία Σχολεία Πατρών, τίμησαν την **Εθνική Παλιγγενεσία**, το βράδυ της περασμένης **Τετάρτης 20 Μαρτίου 2013**. Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του εορτασμού της Εθνικής Επετείου, διοργάνωσαν **εκδήλωση – αφιέρωμα στη συμπλήρωση 560 χρόνων από την Άλωση της Κωνσταντινούπολης**, με γενικό θέμα:

«ΟΥΚ ΕΑΛΩ Η ΨΥΧΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»

Στην εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στον κατάμεστο Πολυχώρο των Σχολείων, παρέστησαν ο Πρωτοπρεσβύτερος π. **Νικόλαος Σκιαδαρέσης** ως εκπρόσωπος του Μητροπολίτου Πατρών, ο Αντιδήμαρχος κ. **Γιάννης Μανέτας** ως εκπρόσωπος του Δημάρχου Πατρέων, ο Συντονιστής των Σχολείων κ. **Ιωάννης Αθανασόπουλος**, οι Διευθύντριες των Σχολείων κ. **Ευγενία Κυριαζοπούλου**, **Ξανθή Κιτσάκη** και **Κατερίνα Γεωργίου**, γονείς,

- **«Σαν τα μάρμαρα της Πόλης»** (παραιοσιακό),
- **«Της αγάπης αίματα»** (ψαλμός ι', Τα πάθη, Άξιον Εστί. Ελύτη – Θεοδωράκη),
- **«Δοξαστικόν»** (Άξιον Εστί. Ελύτη – Θεοδωράκη).

Στο Γ' Μέρος της εκδήλωσης παρουσιάστηκαν οι ακόλουθοι Παραιοσιακοί Χοροί Κωνσταντινούπολης – Μ. Ασίας:

Χαρμάν Γερί (Καπαδοκίας), **Συρτός** (Μ. Ασίας), **Φωπές** (Ερυθραίας), **Αλατσατιανή** (Ερυθραίας), **Άταρης** (Ερυθραίας), **Τέσσερα μάτια** (Μαρμαρά – Προποντίδας), **Καρσιλαμής** (Κωνστ/πολης), **Χασάπικο** (Κωνστ/πολης), **Ρουμπιλιό** (Κωνστ/πολης).

εκπαιδευτικοί και άλλοι συμπολίτες. Τον Πανηγυρικό εκφώνησε η Φιλολόγος του Αρσακείου Λυκείου Πατρών κ. **Ευανθία Σταθοπούλου**.

Στη συνέχεια μαθητές και μαθήτριες του Αρσακείου Γυμνασίου και Λυκείου Πατρών απέδωσαν δραματοποιημένα αποσπάσματα από το βιβλίο της **Μαρίας Λαμπαδαρίδου – Πόθου «Πήραν την πόλη Πήραν την...»**.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης η χορωδία των Σχολείων απέδωσε τους ύμνους: **«Σήμερον της Σωτηρίας»** (απολυτίκιο Ευαγγελισμού) και **«Τη Υπερμάχῳ»** (κοντάκι), καθώς και τα εξής τραγούδια:

- **«Τι να θυμηθώ, τι να ξεχάσω»** (Πυθαγόρα – Καλδάρα),
- **«Το Δισκοπότηρο της Αγία-Σοφίας»** (Ι. Πολέμη),
- **«Ο Μαρμαρωμένος Βασιλιάς»** (Πυθαγόρα – Καλδάρα),

* Στη Δραματοποίηση έλαβαν μέρος οι μαθητές: **Γιαννοπούλου Ειρήνη**, **Γράψα Αθηνά**, **Λιακοπούλου Αγγελική**, **Πετράκη Νεφέλη**, **Πετροπούλου Μυρτώ**, **Τρασάνη Κλαρίσσα**, **Χλιάπα Λήδα** (Γ' Γυμνασίου). **Καπώνη Φωτεινή**, **Μπατιστάτου Νεφέλη** (Α' Λυκείου). **Ζαφειρόπουλος Κωνσταντίνος** – **Μάριος**, **Ζησιμοπούλου Ελευθερία**, **Παναγιωταροπούλου Βασιλική**, **Πέττας Πάυλος**, **Σταματοπούλου Ελευθερία**, **Τρίτου Γκαμπριέλα** – **Χριστίνα**, **Τσαμπόπουλος Αλέξανδρος**, **Φιλιππάκης Δημήτρης** (Β' Λυκείου).

* Στη χορωδία συμμετείχαν μαθητές και μαθήτριες και των τριών τάξεων του Γυμνασίου και της Α' και Β' Λυκείου.

* Μουσικά όργανα έπαιξαν οι μαθητές: **Καραζέρη Ζωή**, **βιολοντσέλο** (Α' Γυμνασίου). **Τρασάνη Σπηλιανή** – **Κλαρίσσα**, **φλάουτο** (Γ' Γυμνασίου). **Καμπέρος Χρήστος**, **ακορντεόν** και **Μπεμπέλης Ιωάννης**, **κρουστά** (Α' Λυκείου).

* Την επιμέλεια των κειμένων είχε η φιλόλογος κ. **Ευανθία Σταθοπούλου**, ενώ την γενική επιμέλεια της εκδήλωσης οι φιλόλογοι κ. **Λέτα Αναστασοπούλου**, **Σωτηρία Διαμαντοπούλου** και **Χαρά Παλυβού**. Τη σκηνοθεσία η θεατρολόγος κ. **Παναγιώτα Δούβου**, τη διδασκαλία της Χορωδίας η καθηγήτρια Μουσικής κ. **Χαρίκλεια Λυμπεροπούλου** και ο θεολόγος κ. **Σπύρος Σκιαδαρέ-**

σης. Τη διδασκαλία των χορών και χορογραφία ο καθηγητής Φυσικής Αγωγής κ. **Θάνος Λουκόπουλος** και ο δάσκαλος του Λυκείου Ελληνίδων κ. **Βασίλης Σταμόπουλος**. Την επιμέλεια του σκηνικού η καθηγήτρια Καλλιτεχνικών κ. **Λέλα Στασινοπούλου** και την επιμέλεια των προσκλήσεων και του προγράμματος η γραμματέας του Λυκείου κ. **Σπυρούλα Βρυνιώτη**. Τέλος, τη Χορωδία πλαισίωσαν οι μουσικοί: **Γιάννης Τσεντούρος**, **κρουστά**. **Κώστας Τσαρούχης**, **ούτι**. **Χριστίνα Κουκή**, **σαντούρι**. **Σπύρος Στασινόπουλος**, **μπουζούκι**.

Ιερά Μονή Μαρτίσης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ από 16.30-18.00

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ από 7.00-10.00

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΑΣ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Κάθε Κυριακή Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. - 10 π.μ.
Κάθε Παρασκευή χαιρετισμούς στην Υπεραγία Θεοτόκο ώρα 5.00 μ.μ.

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου» για την Πάτρα είναι:

- * Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)
- * Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)
- * Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας).
- * Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)
- * Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Οθωνος Αμαλίας 97)
- * Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)
- * Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας
- * Περίπτερο Κορίνθου & Μισούλη
- * Περίπτερο Έλληνας Στρατιώτου και Λευκωσίας
- * Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. - 1.30 μ.μ.
2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.
Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

6ήμερη Προσκυνηματική Εκδρομή στους Αγίους Τόπους

Ο Ιερός Ναός Αγίας Μαρίνης Πατρών, διοργανώνει προσκυνηματική εκδρομή στους Αγίους Τόπους από 8 Μαΐου (Τετάρτη του Πάσχα) έως και 13 Μαΐου 2013.

Πληροφορίες: π. Παναγιώτης Θωμάς
6932371500

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

- * Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.
- * Τετάρτη βράδυ 9.30 - 12.30 Μικρά Αγρυπνία.
- * Πέμπτη εσπέρας τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις στην Παναγία μας ή στον Όσιο Αρσένιο και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, από ώρα 5.00 - 6.30 μ.μ.

AutoMintzas
AUTO ELECTRIC CENTER
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΕΙΟ ΑΥΤ/ΩΝ
www.automintzas.gr
AutoMintzas - Auto Electric Center
Κολοκοτρώνη 1, Ν. Σούλα Πατρών, Τηλ./Φαξ: +30 2610.641.860
E-mail: info@automintzas.gr

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Μεγάλη Τεσσαρακοστή 2013

* **Μ. ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.** Κάθε απόγευμα ώρα 5.30 μ.μ.

* **Κάθε Τετάρτη πρωί 7 έως 9:** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία

* **Την Τετάρτη 10 Απριλίου** θα τελεστεί εσπερινή προηγιασμένη Θ. Λειτουργία. Θα ομιλήσει ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού, Αρχιμανδρίτης **π. Νεκτάριος Κωτσάκης.**

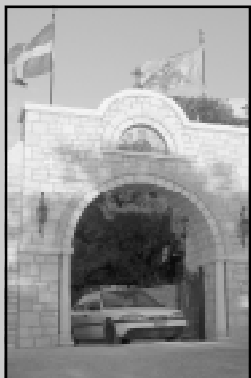
Ώρα 5.30 μ.μ. έως 7.00 μ.μ. Στο τέλος θα παρατεθεί τράπεζα στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο.

* **Χαιρετισμοί της Θεοτόκου.** Κάθε Παρασκευή ώρα 7.00 μ.μ.

* **Μ. Κανόνας.** Τετάρτη 17 Απριλίου ώρα 6.00 μ.μ.

* **Ακάθιστος Ύμνος.** Παρασκευή 19 Απριλίου. α) Α' Ακολουθία ώρα 7.00 - έως 9.00 μ.μ. β) Ιερά Αγρυπνία από ώρα 9.30 έως 1.00 μετά το μεσονύκτιο. Θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Αντώνιος Ρουμελιώτης**

Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης Πρόγραμμα Μεγάλης Τεσσαρακοστής

* **Κάθε Τετάρτη** Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία 6.30 π.μ. - 9.30 π.μ.

* **Χαιρετισμοί:** 5.00 μ.μ.

* **Κατανυκτικός Εσπερινός** κάθε Κυριακή απόγευμα και ώρα 6.00 μ.μ.

ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΛΟΓΟΥ - ΟΜΙΛΙΑΣ - ΦΩΝΗΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΑΥΤΙΣΤΙΚΟΥ ΦΑΣΜΑΤΟΣ
ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΕΛΛΕΙΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ & ΥΠΕΡΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ (Δ.Ε.Π.Υ.)

Μιχαήλ Κ. Τζουραμάνης
λογοθεραπευτής - λογοπαθολόγος

Πανεπιστημίου 148, Πάτρα
Τηλ.: 2610 434920, Κιν.: 6945 225375
www.logou-therapeia.gr
speech.therapy@hotmail.com

**ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ**

**ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725**

Ο κ. Δημ. Παπαθανασόπουλος θα ομιλήσει στη Διακίδειο Σχολή Λαού

Την ερχόμενη Τετάρτη 27 Μαρτίου 2013, στην αίθουσα της Διακιδείου Σχολής Λαού Πατρών, θα ομιλήσει ο **κ. Δημήτριος Παπαθανασόπουλος**, φιλόλογος, τ. Λυκειάρχης, με θέμα: «*Αναστάσιος Πολυζωΐδης, ιστορικός και λόγιος του 1821*».

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

Γηριατρική - Γεροντολογική
Εταιρεία Ν.Δ. Ελλάδος

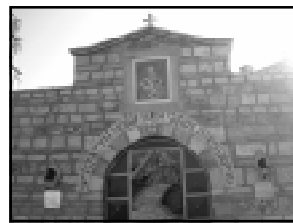
**"Εθελοντική Ιατροκοινωνική
κατ' οίκον Δράση".**

Για ανασφάλιστους, απόρους, και
μη δυνάμεθα άτομα να μετακινηθούν.
Τηλ. 2610/427.040

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ «ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ» (ΜΠΑΛΑ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Εκ της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου ανακοινούται ότι οι Ιερές ακολουθίες κατά την διάρκεια της Αγίας και Μεγάλης τεσσαρακοστής θα τελούνται ως κάτωθι:

1. **Κάθε απόγευμα** η Ακολουθία του Μ. Αποδείπνου στις 5.45 μ.μ.

2. **Κάθε Τετάρτη** η προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. - 9.00 π.μ.

3. **Κάθε Παρασκευή** η Ακολουθία των Χαιρετισμών στις 6.00 μ.μ.

4. **Κάθε Κυριακή** η Ακολουθία του Όρθρου και της Θ. Λειτουργίας 7.00 - 10.00 π.μ.

5. **Κάθε Κυριακή απόγευμα** η Ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού στις 6.00 μ.μ.

Ενημερώνουμε τους ευλαβείς αναγνώστες ότι καθ' όλη την διάρκεια του έτους η Ιερά Μονή κάθε Τετάρτη παραμένει κλειστή για τους προσκυνητές. Ωστόσο, κατά την διάρκεια της Μ. Τεσσαρακοστής, επειδή τελείται η Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, η Ιερά Μονή ανοίγει μόνο κατά τις ώρες τελέσεως αυτής, δηλαδή από τις 7.00 π.μ. έως τις 9.00 π.μ.

Τηλ.: 2610/459058

Εκ της Ιεράς Μονής

**Φιλόλογος καθηγητής παραδίδει
μαθήματα σε μαθητές
Γυμνασίου - Λυκείου.**

**Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073**

"ΚΡΗΝΗ"

- * Μεγάλη ποικιλία σπιτικών φαγητών
- * Σπεσιαλιτέ σπιτικές πίτες
- * Νηστίσιμα
- * Τρόφιμα και σε πακέτο

**Παντοκράτορας 57
Ανοικτά μεσημέρι - βράδυ**

Τηλ.: 2610/621.147 - άνω Πόλη ΠΑΤΡΑ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρρα
azaniatsimara@gmail.com

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Η πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας το 1453 οδήγησε την πνευματική ηγεσία της Κωνσταντινούπολης να μετοικήσει στη Δύση και να συμβάλλει καθοριστικά στην Αναγέννηση, παίρνοντας μαζί "τα τυλιγμένα και τα περγαμηνά" όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο **Διονύσιος Σολωμός**. Οι κατακτημένοι πληθυσμοί ζούσαν, πλέον, σε μια κατάσταση πρωτόγνωρης πνευματικής και οικονομικής εξαθλίωσης, χωρίς στοιχειώδη κοινωνική και ιατρική μέριμνα. Η αξιοθαύμαστη ζωτικότητα της ελληνικής φυλής που τροφοδοτούνταν διαρκώς από τον ανυπέρβλητο σεβασμό στα ιδεώδη της πατρίδος και τη βαθειά πίστη στην Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση, κατόρθωσε να διατηρήσει το εθνικό φρόνημα και να υψώσει την ώρα που έπρεπε πρωτοφανές ανάστημα. Από τα μέσα του **16ου αιώνα** διαφαίνονται τα πρώτα σημεία **πνευματικής αναγεννήσεως του Ελληνισμού** με επιδόσεις όχι μόνο στα γράμματα αλλά και σε πρακτικούς τομείς δραστηριότητας, όπως στο εμπόριο, στην ναυτιλία και στην βιοτεχνία.

Κατά τον **18ο αιώνα** οι Έλληνες σπουδαστές του εξωτερικού σπούδαζαν, κατά προτίμηση, **Ιατρική**. Ανάμεσα σε αυτούς ήταν προσωπικότητες όπως ο Κοραΐς, ο Δελαπόρτας, ο Αρσάκης, ο κυβερνήτης Καποδίστριας. Οι περισσότεροι από τους επιστήμονες ιατρούς **άσκησαν το επάγγελμά** τους στο εξωτερικό, όπως στις ελληνικές παροικίες της Ευρώπης, στην Κωνσταντινούπολη, στο Βουκουρέστι, στα Επτάνησα. Εκείνοι που επέστρεψαν στην πατρίδα τους και προσέφεραν τις Ιατρικές τους υπηρεσίες στον **ελληνικό λαό**, ταυτοχρόνως συνεργάστηκαν με τους λεγομένους **εμπειρικούς γιατρούς** της εποχής εκείνης. Ποιοι ήταν, όμως, οι εμπειρικοί γιατροί; Πολλοί εξ αυτών άσκησαν τα καθήκοντά τους από τα **προεπαναστατικά χρόνια**. Απέκτησαν τις όποιες ιατρικές γνώσεις συνήθως εκ παραδόσεως από τον πατέρα στο γιο, μέσα σε «ιατρικές» οικογένειες ή κατά τη μαθητεία κοντά σε άλλους συναδέλφους τους. Οι περισσότεροι εμπειρικοί γιατροί είχαν διδαχθεί την **ιατροφαρμακευτική τέχνη** σε σχολεία που λειτουργούσαν στη χώρα, κατά τα προεπαναστατικά χρόνια, όπως ήταν το Σχολείο Επιστημών και Ιατρικής που ίδρυσε ο **Ανάργυρος Πετράκης το 1812**. Στο Μυστρά λίγο προ της επαναστάσεως συνεστήθη Σχολείο Ιατροχειρουργικής από τον διάσημο εμπειρικό γιατρό **Παναγιώτη Γιατράκο**. Στο σχολείο αυτό εκπαιδεύτηκαν και μετεκπαιδεύτηκαν στην **Ιατρική και στην επείγουσα Χειρουργική**, εκτός των πέντε αδελφών του Παναγιώτη Γιατράκου και πολλοί άλλοι που πρόσφεραν πολύτιμες ιατρικές υπηρεσίες στον αγώνα όπως ο Απόστολος Αλεξάκης, ο Ανδρέας Πετιμεζάς, ο Θεόδωρος Καστανής, ο Παναγιώτης Βενετσάνος, ο Ηλίας Αραπάκης κ.α

Το Έθνος, με την έναρξη της Επανάστασης, διέθετε ικανό αριθμό **εμπειρικών γιατρών** με ιατρικές γνώσεις παραδεκτές, ώστε να μπορούν να προσφέρουν βοήθεια στους τραυματίες του αγώνος. Μεταξύ αυτών υπήρχαν πολλοί **ιερωμένοι και μοναχοί**, διάσημοι για τις ιατρικές γνώσεις τους. Προσέφεραν τις ιατρικές τους υπηρεσίες σε Μονές που είχαν μετατραπεί σε νοσηλευτήρια. Τα μοναστήρια δεν λειτουργούσαν μόνο ως νοσοκομεία, άλλα και ως αποθήκες ανεφοδιασμού με υλικά, αναπληρώνοντας την παντελώς ελλιπή επιμελητεία των ατάκτων επαναστατικών στρατευμάτων. Αναφέρονται τουλάχιστον 14 τέτοιες **μονές - νοσηλευτήρια**. Οι επιδόσεις των πρακτικών θεραπειών στη **χειρουργική περιποίηση** των τραυμάτων και στην ανάταξη καταγμάτων και εξάρθρωμάτων τους έδωσε τον τίτλο του «**Ιατροχειρουργού**», τίτλο τον οποίον δεν είχαν συνήθως οι επιστήμονες ιατροί που αποκαλούντο φυσικοί ιατροί ή απλώς γιατροί. Τα **κυριότερα φάρμακα** που εχρησιμοποιούντο από τους εμπειρικούς γιατρούς για τους **παθολογικούς ασθενείς** ήταν διάφορα είδη βοτάνων (έγχυμα αφινθίου κατά της γρίπης, αφεψήματα ξυλοκεράτων και σύκων κ.α). Η θεραπεία των τραυμάτων γινόταν δια επιθέσεως επί αυτών τεμαχίου υφάσματος εμβρεχομένου δια ρακής, ή με αιμόσταση δια πυρακτωμένου σιδήρου. Στις πληγές των τραυμάτων συχνά εισήγαγαν αλοιφή από λεύκωμα ωού και λάδι.

Οι ιατροί της εποχής, λοιπόν, με πενιχρά μέσα αγωνίστηκαν μέχρι τέλους, ώστε να κρατήσουν στη ζωή ήρωες και παλικάρια της Επανάστασης. Ταυτόχρονα πολλοί εξ αυτών πολέμησαν δίπλα στους οπλαρχηγούς με όραμα την πολυπόθητη Ελευθερία.

* **Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρρα είναι πνευμονολόγος-φυματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευση της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.**

ΕΠΙΕΙΚΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ Κ.Κ. ΙΕΡΕΜΙΑ

1. Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό και την Παναγία Δέσποινα, αδελφοί μου χριστιανοί, διότι αξιωνόμαστε και φέτος να εισέλθουμε στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή – για όσους την ζουν βέβαια – είναι μία ιερή κατανυκτική περίοδος που μάς φτάνει μέχρι την Μεγάλη Εβδομάδα, στα Πάθη του Χριστού. Στην περίοδο αυτή καλούμαστε να ζήσουμε ιδιαίτερα την μετάνοια, την θλίψη δηλαδή για τα αμαρτήματά μας. Πραγματικά, την Μεγάλη Τεσσαρακοστή την εκφράζει εκείνο το «**ΟΤΙ ΘΛΙΒΟΜΑΙ**» του Προκειμένου του Εσπερινού «**Μη αποστρέψης το πρόσωπόν Σου από του παιδός Σου...**», με το οποίο και ακριβώς αρχίζει η Μεγάλη Τεσσαρακοστή· γι' αυτό και τότε γίνεται η αλλαγή των καλυμμάτων της Αγίας Τραπέζης από λαμπρά σε μαύρα. Κάποια άλλη διάθεση, πονετική και θλιβερή διάθεση για τα αμαρτήματά μας, πρέπει να έχουμε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Ο κόσμος βέβαια, ο αμαρτωλός κόσμος, κάνει «αντι-Τεσσαρακοστή» και κάνει «αντι-Τριώδιο», κόντρα δηλαδή με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Κατά τον κόσμο Τεσσαρακοστή σημαίνει Καρναβάλια, μασκαρέματα, και άλλα και άλλα...

2. Το λυπηρό αίσθημα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής συνδέεται με νηστεία. Όπως θα σας πω και παρακάτω, η νηστεία την Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι αυστηρή, για όσους μπορούν βέβαια. Τις τρεις πρώτες ημέρες, την Καθαρή Δευτέρα, την Καθαρή Τρίτη και την Καθαρή Τετάρτη, στα ευλογημένα Μοναστήρια μας οι Μοναχοί και οι Μοναχές κάνουν, κατά την παράδοση των Πατέρων, το «**Τριήμερο**». Δηλαδή τις ημέρες αυτές δεν τρώουν τίποτε. Σεις βέβαια, χριστιανοί μου, που εργάζεστε στον κόσμο, εργασία σκληρή για την οικογένειά σας, δεν μπορείτε να κάνετε το «Τριήμερο»· αν και ξέρω καλά ότι και στον κόσμο ευσεβείς χριστιανοί κάνουν και αυτοί «Τριήμερο». Σας συνιστώ, χριστιανοί μου, να δοκιμάσετε όλοι εφέντος, τις τρεις αυτές πρώτες ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να κάνετε κάποιο «Τριήμερο» στα μέτρα σας. Να περάσετε τις ημέρες αυτές με ψωμί, με χαλβά και με φρούτα και πίνοντας πολύ - πολύ νερό. Είναι ένα πολύ καλό «Τριήμερο» αυτό για τους χριστιανούς μας και είναι «Τριήμερο», που θα βοηθήσει πολύ και στην υγεία. Τό συνιστούν και οι γιατροί για κάποια καλή αλλαγή της διατροφής μας.

3. Όσο μπορείτε, χριστιανοί μου, νηστεύστε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Κάνετε μία προσπάθεια και θα

δείτε ότι θα το πετύχετε και θα σας φανεί γλυκό και ευχάριστο αυτό. Αν στα προηγούμενα χρόνια δεν νηστεύατε και αν σας φαίνεται βαρύ να νηστεύετε την κανονική νηστεία της Τεσσαρακοστής, τουλάχιστον πέντε φέτος ότι δεν θα φάω το κρέας την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για έναν που δεν νηστεύει καθόλου την περίοδο αυτή, είναι ένα καλό βήμα, είναι μία θυσία το να πει ότι το κρέας θα το φάω το Πάσχα και όχι την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για όσους πάλι δεν νηστεύουν ποτέ τους τις Τετάρτες και τις Παρασκευές, είναι καλό να πουν ότι εφέντος την Μεγάλη Τεσσαρακοστή θα νηστεύω τις νηστήσιμες αυτές ημέρες. Έτσι θα γίνει και αυτό μία καλή αρχή, για να νηστεύουν και όλο τον χρόνο τις Τετάρτες και τις Παρασκευές. Πάντως, είναι πολύ φοβερό αυτό που κάνει η νεολαία μας, το να κάνουν το «πάρτι» τους την Μεγάλη Τεσσαρακοστή και ημέρα Παρασκευής.

4. Μη θεωρείτε περιτό τον λόγο για την νηστεία, αδελφοί μου χριστιανοί. Η νηστεία είναι η πρώτη εντολή που δόθηκε στον άνθρωπο, στον Παράδεισο μάλιστα. Αυτό που είπε ο Θεός στον Αδάμ και την Εύα, «**να μη φάτε από αυτό το δέντρο**», αυτό είναι εντολή νηστείας. Γι' αυτό και ο Μέγας Βασίλειος λέει ότι η νηστεία έχει την ίδια ηλικία με τον άνθρωπο, είναι «**συνηλικιώτης**» του ανθρώπου. Προσπαθήστε λοιπόν, όσο μπορεί ο καθένας, ξαναλέγω, να νηστεύετε αυτήν την Τεσσαρακοστή. Αρχίστε με νηστεία και όσο μπορείτε. Όσο το βγάλετε η ανοχή σας. Πάντως, αν δείτε ότι λυγίζετε, φάτε. Είναι προτιμότερο να φάτε παρά να γογγύζετε. Κανονίστε έτσι τα πράγματα με τον εαυτό σας, για να μπορέσετε να νηστεύετε τουλάχιστον την Μεγάλη Εβδομάδα. Η νηστεία την Μεγάλη Εβδομάδα έχει άλλο νόημα, γι' αυτό και είναι αυστηρότερη. Αυτοί που δεν μπορούσαν να νηστεύουν το λάδι την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, την Μεγάλη Εβδομάδα το νηστεύουν και αυτό. Γιατί την Μεγάλη Εβδομάδα κάνουμε νηστεία για να συμμετάσχουμε στα Πάθη του Χριστού, ενώ την Μεγάλη Τεσσαρακοστή νηστεύουμε για τα αμαρτήματά μας. Έτσι λοιπόν, επειδή έχει χριστολογικό νόημα η νηστεία της Μεγάλης Εβδομάδος, ως συμμετοχή στα Πάθη του Χριστού, γι' αυτό και προσπαθούν όλοι να νηστεύουν την Εβδομάδα αυτή.

5. Τα παραπάνω που σας είπα, αγαπητοί μου χριστιανοί, προσπαθήστε να τα δώσετε και στην νέα γενιά, στα αγαπημένα σας παιδιά. Δώστε και στα παιδιά να καταλάβουν ότι η περίοδος αυτή που την λέμε «**Μεγάλη Τεσσαρακοστή**» είναι «**κάτι άλλο**». «**Η περίοδος αυτή, παιδί μου – να πείτε – μάς βγάζει στην Μεγάλη Εβδομάδα, γι'**

αυτό και πρέπει να νηστεύουμε. Εγώ σου δίνω μεν το γάλα για να το πιείς, γιατί βλέπω την αδυναμία σου και θέλω να προοδεύσεις, αλλά κανονικά πρέπει να νηστεύουμε την περίοδο αυτή». Αλλά, καλοί μου γονείς, την Τετάρτη και την Παρασκευή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μπορείτε να νηστεύετε τα καλά σας τα παιδιά και από το γάλα. Υπάρχουν τόσα ωραία νηστήσιμα, ωραία και νόστιμα, που πρόθυμα τα παιδιά θα δεχτούν να τα φάγουν. Και η σκολάτα «υγείας», που είναι θρεπτική και νόστιμη, είναι νηστήσιμη.

6. Και τώρα, τέλος – καλά που θυμήθηκα –, θέλω να θίξω ένα αμάρτημα σχετικά με την νηστεία. Το θίγει και ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης. Ακούστε: Λόγω ελλείψεως των ιερών αναγκάζεται ο ένας παπάς να κάνει Ανάσταση σε τρία και τέσσερα και περισσότερα χωριά. Τί γίνεται λοιπόν; Αρχίζει ο παπάς από τις 9 η ώρα το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου στο ένα χωριό να κάνει την Ανάσταση και συνέχεια στα άλλα. Οι χριστιανοί έπειτα διαλύονται και πηγαίνουν στα σπίτια να φάνε την μαγειρίτσα και τα άλλα κρεατικά. Ναι, αλλά είναι ακόμη Μεγάλο Σάββατο! Είναι ακόμη πριν από τις 12 τα μεσάνυχτα και ο λαός μας κρεατίζει! Πώς μπορεί να διορθωθεί η αμαρτία αυτή; Να γίνει όπως γινόταν παλαιά. Παλαιά οι ιερείς, αγράμματοι μεν αλλά άγιοι ιερείς, άρχιζαν από τις 12 και μετά την νύχτα να κάνουν την Ανάσταση στα χωριά. Και στα χαράματα έκαναν την Ανάσταση στο δικό τους το χωριό, στην Ενορία τους. Αλλ' αυτήν την θυσία δεν μπορεί να την κάνουν οι σημερινοί παπάδες και οι σημερινοί Δεσποτάδες!... Αλλά μπορεί να γίνει το άλλο. Να κάνει μεν ο παπάς την Ανάσταση σε χωριά πριν από τις 12 τα μεσάνυχτα, αλλά οι χριστιανοί, όταν πάνε στα σπίτια τους, να μην φάνε την μαγειρίτσα εκείνη την ώρα. Να περιμένουν πότε θα έρθει η 12η τα μεσάνυχτα και τότε να φάνε! Ούτε και αυτό μπορούν να το κάνουν οι σημερινοί χριστιανοί! Τί θα γίνει με μάς, αδελφοί μου; Εμείς δεν μπορούμε, εσείς δεν μπορείτε, μάς εγκαταλείπει τελικά η Χάρη του Θεού και φθάνουμε εκεί που φθάσαμε!... Ο Θεός ας συγχωρήσει και τους δυό μας, και εμάς και σας, και ας μας δώσει η Καλή μας Παναγία την Ευχή Της, για να μετανοήσουμε και να πετύχουμε την σωτηρία μας στον γλυκό Παράδεισο, την Βασιλεία του Χριστού την επουράνιο, ΑΜΗΝ.

Εκδήλωση των Θεολόγων Πάτρας για την Κυριακή της Ορθοδοξίας

Εκδήλωση θα πραγματοποιήσει το Παράρτημα των εν Πάτραις Θεολόγων της Πανελληνίου Ενώσεως σήμερα Σάββατο 23 Μαρτίου 2013 στις 7.00 μ.μ., επί τη εορτή της Κυριακής της Ορθοδοξίας, στην αίθουσα της Διακιδείου Σχολής Λαού.

Κεντρικός ομιλητής θα είναι ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Επιδαύρου **κ. Καλλίνικος** με θέμα: «**Οι Εικόνες και "το κατ' εικόνα του Θεού" ο άνθρωπος**».

* Την εκδήλωση θα επισφραγίσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών **κ.κ. Χρυσόστομος**.

* Επίκαιρους εκκλησιαστικούς ύμνους θα ψάλλει ο Βυζαντινός χορός «**ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ**» της εταιρείας προώθησης Βυζαντινού πολιτισμού «**Η ΠΟΡΦΥΡΑ**» με χοράρχη τον Πρωτοψάλτη **κ. Ανδρέα Τσιμάρτα**.

ΑΝΕΠΑΥΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ Η ΗΓΟΥΜΕΝΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΣΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

Έπειτα από πολυήμερη ασθένεια ανεπαύθη εν Κυρίω και κηδεύτηκε την 21-3-2013 με την πρόπουσα τιμή, στην Ιερά Μονή Αγίου Βλασίου Άνω Συνοικίας Τρικάλων, η Καθηγουμένη αυτής **Γερόντισσα Ευφροσύνη** (κατά κόσμον Ευαγγελία) Γκλίτση.

Η μεταστάση ηγουμένησε στην Ιερά Μονή του Αγίου Βλασίου από το έτος 1987 και επί της ηγουμένηας της η Ι. Μονή στερεώθηκε και ανακαινίσθηκε εκ βάθρων, με αποτέλεσμα οι προσκυνητές να βρίσκουν σ' αυτήν τόπο πνευματικής ανατάσεως, τόσο από τον ευπρεπισμένο και καλλωπισμένο χώρο του Μοναστηριού όσο και από την φιλόξενη, καταδεκτική και γεμάτη προσήνεια χριστιανική καρδιά της αοιδίμου και των λοιπών αδελφών.

Λόγω των ιδιαίτερων πνευματικών δεσμών, ως σύντοπος, με την εκλιπούσα αλλά και ένεκα της αδυναμίας παραστάσεως του Σεβ. Ποιμενάρχου μας **κ. Διονυσίου**, εξ αιτίας ανειλημμένης Συνοδικής αποστολής στο εξωτερικό ως μέλος της Ι. Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Εξοδίου Ακολουθίας προέστη ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου **κ. Ιγνάτιος**, ο οποίος και εξεφώνησε τον επικήδειο, αναφερθείς στην προσωπικότητα της μακαριστής, στην από την πρώτη νεότητα αφιέρωσή της στον Κύριο, στην διατήρηση «της ανημμένης φλόγας της λαμπάδας της» έως του τέλους, στο ανδρείο φρόνημα της,

στη μαρτυρία, που έδωσε με όλη της την ζωή, μη παραλείψας να οικοδομήσει και τις ψυχές των πολυπληθών πιστών που παρευρέθησαν στην Εξόδιο Ακολουθία εν όψει της Α' Εβδομάδος των Αγίων Νηστειών.

Σύντομο λόγο για την προσωπικότητα της μακαριστής εξεφώνησε και ο **κ. Αθανάσιος Μελισσάρης**, Ψυχολόγος – Ψυχοθεραπευτής, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών.

Την σεβαστή Γερόντισσα Ευφροσύνη προέπεμψαν με τις ταπεινές προσευχές του πλήθους Κληρικών και Μοναζουσών από την Ιερά Μητρόπολή μας ως και από άλλες Ι. Μητροπόλεις ως και Λαϊκών.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΛΟΓΛΥΠΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

□ □ ΤΕΜΠΛΑ

□ □ ΘΡΟΝΟΙ

□ □ ΑΜΒΩΝΕΣ

□ □ ΠΑΓΚΑΡΙΑ

□ □ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ

□ □ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ

□ □ ΚΑΡΕΚΛΕΣ

□ □ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα**
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

"ΤΖΕΛΑΤΗ"

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

**Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές**

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΟΙΚΙΑΣ: 2610/329.930